PINDARI CARMINA

CUM

DEPERDITORUM FRAGMENTIS SELECTIS.

RECOGNOVIT

W. CHRIST.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXIX.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Cum duo viri de Pindari carminibus emendandis post immortalem Aug. Boeckhii memoriam meritissimi ita in utramque partem peccassent, ut librorum manu scriptorum fidei alter nimium parum alter tribueret, mihi mediam inire viam visum est. Tycho enim Mommsenius, ne magnam operam in codicibus religiose excutiendis et scite digerendis collocatam iacere contemnive sineret, reliqua artis criticae subsidia, quae in carminibus recognoscendis et plura et potiora esse solent, posthabuit, unde factum est, ut haud raro poetae verba summorum virorum ope fere perpolita librorum naevis atque erroribus iterum commacularet. Th. autem Bergkius codices neque optimos neque subtiliter ponderatos adhibuit et summa, qua floret, ingenii felicitate fretus iis quoque locis, quibus a codicibus recte aestimatis lex ac norma erat petenda, suo arbitrio indulgere maluit. qua in re felicior mihi sors obtigit, quippe cui paratis a Mommsenio copiis uti licuit, quas ut neglegere levitatis ita expilare religionis duxi.

Atque hoc quidem Mommsenius rectissime monuit, primum omnium libros a Byzantinis grammaticis, Moschopulo Thoma Magistro Triclinio, interpolatos a veteribus integrisque exemplaribus probe esse distinguendos. Illi magistelli cum suo Marte scabros numeros expedire et orationis menda expellere studerent, nec, si paucos quosdam locos ut N. I. 52 et Is. IV, 10, quos num ipsi emendaverint possis dubitare, exceperis, ex aliis melioribusque, quam nos, fontibus haurirent, libris ab iis emendatis nihil prorsus auctoritatis tribuendum est. Alterum veterum librorum genus ut recte adhibeas neve certas numerorum grammaticaeque leges codicum mon-

stris erroribusque detorqueri patiaris, originem et naturam eorum paulo accuratius scruteris oportet. Atque uno de capite omnes codices ortos esse cum ex glossis lacunisque omnium communibus (cf. Ol. II, 29. VII, 49. X, 25. P. V, 118. XI, 42 al.) satis appareat, hoc nobis quaerendum est, quo tandem tempore illud exstitisse et in varios rivulos diductum esse videatur. In membris igitur carminum dispescendis cum omnes libri fere ubique ita consentiant, ut grandis illius numerorum generis, quale Thebano poetae veteres et peritos iudices tribuisse in commentatione academica de metrica Pindari carminum traditione probavi, nulla fere vestigia supersint, archetypum illud non ante Aristophanem grammaticum, quem primum lyricorum carmina in cola sive membra divisisse Dionysius Halicarnasseus de verb. compos. c. XXII et XXVI memoriae tradidit, exaratum esse consentaneum est. Quin adeo rationes, quibus archetypi auctor in membris dividendis usus est, a circumspecta Alexandrinorum grammaticorum doctrina ita abhorrent, ut longe eum post Aristophanis aetatem ingruente iam barbarie vixisse conicias. Eodem fere ducit comparatio lectionum codicum cum scholiis veteribus instituta; haec enim ex Didymi potissimum copiosis commentariis compilata esse inter omnes satis constat; iam vero integriora, quam Pindari codices exhibent, exemplaria scholiorum compilatorem ante oculos habuisse cum alia demonstrant tum adnotatio P. XI v. 42 adiecta. Etenim quod scholiasta dicit 'λείπει τὸ ὀφείλεις' satis arguit, in illius libris glossam χρή, quae in omnes codices nostros irrepsit, nondum additam fuisse. Itaque archetypum nostrorum librorum post eius qui scholia vetera compilavit aetatem scriptum fuisse pro certo statuas; is autem non solum Didymum sed ne Herodianum quidem, utpote bis laudatum (cf. schol. Ol. I, 18 et P. III, 65), antecessit, quamquam certius aliquid definire equidem non ausim. Illo in libro archetypo numerorum causa adeo nihil erat novatum, ut et verba quae metrorum legibus excludi dudum grammatici intellexerant, ut φιλέοντι δὲ Μοῖσαι Ol. II, 26 loco non cesserint et

vulgares formae, quamvis metro repugnantes, reconditiores persaepe expulerint. praeterea librarius grammaticus haud raro variantes lectiones vel ex scholiis excerptas vel ex aliis, quos more tum recepto cum suo exemplari contulerat, codicibus enotatas in margine aut supra lineam adiecerat.

Hinc originem duxerunt codices veteres, Ambrosianus primus Vaticanus secundus Parisinus septimus Mediceus secundus, e quibus Ambrosianum duodecim tantum carmina priora Olympica continere, Parisinum autem medio carmine Pythico quinto deficere aegerrime ferimus. eadem de stirpe alii descendunt codices, qui cum ab interpolationibus grammaticorum nonnihil labis contraxisse videantur, et raro a me adhibiti et deteriores appellati sunt. Peculiarem vero inter codices veteres tam meliores quam deteriores locum sibi vindicat codex Ambrosianus, utpote qui hic illic aliam metricis scholiis confirmatam membrorum divisionem exhibeat et in singulis lectionibus haud raro ab omnibus reliquis libris recedat. Sed ut aliam illius codicis ac reliquorum librorum recognitionem dicas, potiorem tamen et ubique probandam quominus iudices, errorum haud exiguus numerus prohibet. Omnino haec est in nostra Pindari carmina recensendi cura singularis fortuna, ut numerorum leges perspectae longe plurimas lectiones varias manifesto falsas arguant nec earum molesta multitudine mentis acumen turbari sinant. Qua de causa in hac quidem editione, quam praeclari vatis amicorum usui, non grammaticorum curiosae importunitati accommodavi, nihil ista codicum ostenta moratus sedulo nota a grammaticis graecis usurpata (γρ.) significavi, sicubi antiquitus lectiones vere varias memoriae prodi cognovi.

Ex iis, quae huc usque disputavi, illud quoque apparet maiorem quam codicibus esse fidem tribuendam scholiis, ut quae non solum codicibus ipsis sed etiam fonte eorum antiquiora sint. Itaque eorum quoque testimonia de scripturae discrepantia aliquanto plenius, quam a reliquis editoribus factum est, in brevi adnotatione critica commemoravi, quamquam ne in Heimsoethiorum

Hartungiorumque nihil non ex scholiis elicientium ineptias inciderem, summam adhibui cautionem. Plus illud valet, quod in Pindari libris saepe litteris *ο ω ου* et *ε η ει* inter se permutatis iam ante scholiastarum veterum aetatem peccatum est, quos errores commentatione Philologi vol. XXV inserta inde explicari docui, quod poeta ipse in carminibus suis scribendis vetere scriptura usus sit, cuius signa cum inscite solverent, fieri non potuisse quin et sententiae et verba poetae nonnumquam corrumperentur. His igitur in rebus qui ullam codicibus auctoritatem tribuit, is fortunae temeritati scribarumque inscitiae plus quam rationis lumini se confidere fatetur. Sed aliis quoque mendis antiquitus Pindari carmina inquinata sunt, quae nisi audacioribus coniecturis non tollas; atque iis quidem locis, qui aperte corrupti esse mihi videbantur, coniecturam aliquam in poetae verba recipere quam falsam propagare codicum lectionem malui, iis autem versibus, qui utrum depravati an subtili explicatione enodandi sint, dubites, suspiciones cum aliorum tum meas textui subicere cautius ac modestius duxi. En rationes, quas in Pindari epiniciis recognoscendis et critico apparatu instruendis secutus sum; adieci deperditorum carminum fragmenta hic illic emendata et rectius disposita, nullis tamen adnotationibus additis, quandoquidem nec nova quae adderem habebam multa, nec paucis verbis codicum rationes in illis lasciniis explicare licebat.

Haec pertinent ad criticam partem operae a nobis post Schneidewini iteratas curas in Pindaro edendo collocatae. Verum enim vero tam exigua sunt nostra hac in parte merita, ut munus ab honestissimis bibliopolis oblatum in me recipere dubitaturus fuerim, nisi alia habuissem, quibus hanc editionem multo habiliorem et fructuosiorem me redditurum esse sperarem; haec spectant ad metricas rationes, quas, quantum in brevi praefatione fieri poterit, iam adumbrabo. Atque Pindari quidem carmina ut varietate ac vicissitudine numerorum sunt praestantissima, ita difficillima sunt ad scandendum, quam difficultatem ut levarent Aristophanes et qui eum secuti

sunt grammatici veteres strophas sua quamque in membra discerpserunt, quibus divisis iam in propatulo esset, quo loco ab aliis in alios fieret numeros transitus. At nostra memoria Aug. Boekhius praeclare docuit non modo in membris dispescendis veteres grammaticos, cum nec cantorum modulos suum in usum vocarent et trita ac vulgaria versuum genera ubique sectarentur, saepenumero peccasse, sed etiam minutulis istis versiculis dignitatem atque maiestatem Pindari numerorum obscurari et pessumdari. Qua de causa librorum memoria derelicta certa vocabuli finiti et admissi hiatus ac syllabae ancipitis indicia secutus non tenuia cola sed grandes et dispares periodos poetae reddidit. Sed proceris illis versibus restitutis multo maior iam facta est scandendi pedes difficultas, unde usu venit, ut non modo tirones sed etiam homines artis metricae peritissimi, si necopinato Pindari periodos recitandi necessitas iis imponeretur, passim titubarent numerisque caderent. Sic enim res a Boeckhio est adornata, tamquam si quis pedestri in oratione, cum minora interpunctionis signa falso ab aliis interponi animadvertisset, remotis illis lineolis sola puncta relinquenda censeret. Quid igitur nos? restituamus membra erroribus librorum correctis, ita tamen ἐκθέσει et εἰσθέσει singulorum membrorum ad exemplar Heliodori vel eius qui ante Heliodorum Aristophanis cantica digessit, utamur, ut non minus periodorum quam colorum fines pateant? Videtur sane haec ratio omnibus numeris esse perfecta, neque defuit qui eam sequeretur. Sed ipsum Hartungii exemplum demonstrat, quam sit illa via salebrosa et dubitationum plena. Ut enim mittamus manifestos eius errores, multi exstant versus, in quibus dubius haereas, utrum syllabam mediam priori an posteriori membro adsignes. Sic in versibus a Pindaro frequentatis (Ol. IX, 3 sqq. P. II, 2. P. VIII ep. 3. N. II, 3. N. IV, 4 sq. Is. VI ep. 5).

— ⏓ — ⏑⏑ — ⏑ — ⏓ — ⏑⏑ — ⏑ —
— ⏓ — ⏑⏑ — ⏑ — ⏓ — ⏑⏑ — —

difficillimum est ad diiudicandum, utrum hoc

— ⏓ — ⏑⏑ — ⏑

an illud

– ⏒ – ⏖ – ⏑ –

prius periodi membrum esse dicas, praesertim cum utroque loco verba finire et dissecare Pindarus non vereatur, et anastropha Is. VI v. 32:

αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἕκτορα

priori divisioni, alteri analogia Ol. IX v. 7:

ἀκροτήριον Ἄλιδος
τοιοῖσδε βέλεσσι

favere videatur. Eadem difficultas redit aliis in periodis ut

⏑ – ⏖ – ⏖ – ⏒ – ⏖ – ⏓ (P. X, 3)
⏖ – ⏖ – ⏑ – ⏒ – ⏑ – ⏑ ⏓ (P. X, 6)

multis id genus. Quin etiam in versibus dactylo-epitritis, quorum minus impedita scandendi ratio esse videtur, multi obiciuntur scrupuli, si membra eorum seorsim scribere velis. Quamquam enim certum est versus

– ⏖ – ⏖ – ⏓ – ⏖ – ⏖ –

prius membrum, rhythmicas si spectaveris rationes, tribus prioribus pedibus expleri, tamen fieri potuit, ut brevis illa mora, qua membra dirimebantur, non post finitum tertium pedem sed medio illo pede interponeretur, cuius rei musicis modulis deperditis ardua iam facta est disceptatio. Accedit quod nonnullae periodi tam exiguis membris constant, ut eas pusillos in versiculos dissectas moleste feras. Quis enim non stomachetur, si quem chartae adeo non parcentem videat, ut versum (N. X, 13)

θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος· ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος

sic in tres versiculos dissecet:

θρέψε δ' αἰχμὰν
Ἀμφιτρύωνος. ὁ δ' ὄλβῳ
φέρτατος.

Ad postremum si caesuras, quibus periodorum membra disiunguntur, ab recentioribus poetis plus minus religiose observatas, a Pindaro fere prorsus neglectas

attendas, hoc proprium Thebani poetae fuisse videtur, quod totum magis spectabat, quod in partes dirimeres, quam partes, ex quibus ipse totum illud componeret. Atque hoc quidem maxime cadit in carmina quae pedibus dactylo-epitritis composita sunt et numeris continuis feruntur, sed ne ab iis quidem alienum est, quae Pindarus ad exemplum Aeolensium poetarum paulo detortum et suo tumori magis accommodatum composuit.

Omnibus his causis commotus aliam quaesivi rationem, qua, quomodo periodi sua in membra dissecandae essent, legentium oculis animisque patefacerem. Atque exemplum, quod sequerer, praebuerunt accentus a Bentleio Hermanno Ritschelio aliis iis, quas voce acui oporteret, syllabis versuum Plautinorum et Terentianorum supraipositi; sed proprietate graecae scripturae et accentibus ad aliam rem significandam iam occupatis adductus sum, ut punctis quam accentibus uti mallem, quibus primarium cuiusque membri sive pedis compositi ictum notarem; membra autem ipsa singularum periodorum quo pacto dividenda esse iudicaverim, nec brevi exponi potest et copiose a me alio loco explanabitur. Unum vero silentio praetermittere nequeo, quo modo pedem singularem ordini logaoedico praemissum notandum curaverim. Attingam rem spinosam ac spissa obscuratam caligine, quam etiam post novissima Westphalii commenta vereor ne numquam plane discutere liceat, nisi si quando felici casu Aeolicorum carminum modulationes inveniantur. Atque litteram illam, qua in aequationibus arithmeticis rem ignotam significant, mea in editione nemo, si dis placet, desiderabit. Illud quoque aequus iudex non queretur, quod basis, quam G. Hermannus dixit, notationem ab altero et tertio membro periodi secludendam curavi; media enim in periodo praeludio isti nullus certe locus est, qua de causa in versibus quales sunt

Ἄριστον μὲν ὕδωρ ὁ δὲ | χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ. (Ol. I, 1.)
Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι | ταίτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν (Ol. XIV, 1)

Ὦ Μεγάκλεες ὑ | μαί τε καὶ προγόνων. (P. VII, 17)

primum alterius membri ictum ceteris praegravare significavi, et versus

ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι τροφοί (P. II, 2).
τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὅμως (P. VIII, 6)

ita divisi, ut in illo ab *δαιμόνιαι*, in hoc ab *τε καί* alterum membrum ordiri dicerem. Impeditior est causa in primo cuiusque periodi membro. Quamquam enim hic quoque pedem spondaicum vel trochaicum dactylo praemissum primario fere ictu percussum esse non praefracte negaverim, tamen a me impetrare non potui, ut pedis dactylici ictum levitati trium syllabarum brevium cessisse putarem; ne iambi quidem praemissi ictus illum aequasse videtur, unde in his quidem versuum generibus a tribus brevibus, vel solutis vel in iambum contractis, ad primarii ictus gravitatem cantorum vocem assurrexisse veri simillimum duxi. Quod enim H. Schmidtius nuper commentus est iambi illius syllabam alteram tres moras sive *χρόνους πρώτους* explesse, id nullo modo potest probari. Namque Anacreon, qui hos versus coniunxit:

Ἐγὼ δ' οὔτ' ἂν Ἀμαλθίης
βουλοίμην κέρας οὔτ' ἔτεα
πεντήκοντά τε καὶ ἑκατὸν
Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι·

et poetae dramatici, qui locis ab omni corruptelae suspicione remotis hos versiculos

– ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – et ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ –

sibi respondere voluerunt, satis superque demonstrant iambi praemissi eandem ac trochaei vim et mensuram fuisse. Quae cum ita sint, prima huius generis membra ita notavi, ut aut alteri cuique pedi aut primo et alteri puncta subicerem; qua in re difficillima si aliquotiens titubavi, venia mihi a benevolis iudicibus dabitur. Illud ne eget quidem venia, quod nonnumquam proceriorum periodorum posteriora membra proprio versu ita inclusi, ut a margine ea paulo revocarem.

Peculiarem vero sibi vindicant locum ea membra quae adverso fronte ita concurrunt, ut continuo numerorum cursu interrupto alterum in arsi finiatur, ab arsi ordiatur alterum. Sed ut depressionum et elationum vicissitudinem interrumpi patet, si verba et syllabas ipsas spectaveris, ita in modulationibus inanibus temporibus interpositis vel syllabis longis amplius protractis aequabilitas numerorum restitui potuit; neque dubium est, quin hoc factum sit in iis carminibus, quae sedatis et gravibus rhythmis doricis composita sunt; sed in illis quoque cantilenis, quae ad dithyramborum impetum et anfractus propius accedebant, mora aliqua illis locis quamvis exigua interposita esse videtur. Nos, cum notis musicis deperditis, quantum illud intervallum in quoque versu fuerit, definire non audeamus, in eo acquievimus, ut hac illud nota ⎵ et maiore inter duas arses vacuo relicto spatio significaremus.

Alia, quae ad artem metricam pertinent, in metrorum indicibus singulis carminibus praemissis exposui. Atque primum quidem quo modo pedum compositorum sive membrorum primo ictui maius quam reliquis tribuitur pondus, eodem modo in versibus, quo arctius singulae partes in unum periodi corpus coalescant, primum rursus membrum reliquis antecellere par est. Qua de causa ut primum ictum primi membri maxima vi efferendum esse indicarem, duplici eum accentu notandum curavi. quamquam haec magis pertinent ad recitandi artem; nam musico alia quoque modulationis adminicula in promptu erant, quibus partes periodi conecteret.

In mediis vero periodis cum poeta saepe rhythmum trochaicum ita continuarit, ut binae dipodiae unum membrum efficere videantur, hanc quoque rem ita significavi, ut alterius dipodiae ictum deprimerem hunc in modum:*)

---

*) Aegre iam fero, quod non eadem notatione usus sum, ut Ol. I, 7. P. X ep. 3 aliis locis hos numeros –́ ⏑⏑ – –̣ ⏑ – unum in membrum comprehendendos esse significarem; somniculosus vero Ol. X ep. 3 has descripsi notas – ⏕ ⏑ ⏑⏑, cum scribere deberem ⏕ – ⏑ ⏑⏑.

⏒ ⏑ – – ⏒ ⏑ – –

tres autem bases coniunctas unius pedis compositi fines excedere iudicavi, quandoquidem illae tanta procul dubio gravitate ferebantur, ut octo singulae morarum spatium explerent. Quid? quod binae an ubique coniungendae sint possis dubitare. Etenim in primo quidem versu Is. III ipse poeta caesura post octavam syllabam raro neglecta quatuor bases in duo binarum dipodiarum membra dividendas esse indicavit. Atque confidentius etiam P. I ep. 7 et Is. IV, 6 duas dipodias unum in pedem compositum coniungas, siquidem post alteram basin nusquam non vocabuli finis incidit. Sed aliis in versibus, cum indicia periodi in certa membra divisae desint, discrimen quod inter elatiorem atque depressiorem ictum statuimus, magis probabile quam certum atque exploratum est.

Tertium quod in metrorum indicibus indicavi pertinet ad periodos aut dissecandas aut continuandas. Cum enim aliquot versuum numeros ita digestos esse animadverterim, ut certo quodam loco omnibus in strophis vocabuli finis incideret, hunc locum linea recta notavi, quam ita velim interpreteris, tamquam, licet fieri possit ut illo loco finis versus statuatur, tamen ob rhythmicas rationes parum illud veri simile videatur. Contrarium haud raro in carminibus cum aliis tum dactylo-epitritis usu venit, ut continuato eodem numerorum genere prior versus arsi finiatur alter ab thesi initium capiat, unde duos versus coniungere non dubitares, nisi hiatus et syllaba anceps in fine prioris admissa pronum animum revocarent. Neque dubito, quin in illo versuum genere, dummodo accedat arctus si minus omnibus, at certe in plerisque strophis sententiarum nexus, tam exigua in fine primi versus fuerit pausa, ut numeros tantum non continuos homines audire sibi viderentur. Video me lubricam viam ingressum esse, ausus tamen sum hanc rem ita significare ut alterius versus notas paulo amplius a margine removerem.

Denique indices metrorum ita adornavi, ut accuratam quantitatis syllabarum imaginem exhiberem, musices licentias non significarem. Qua de causa neque temporum inanium signa addidi, et syllabarum tres vel quatuor moras explentium notis fere nusquam usus sum; quam rem non ita accipi volo, quasi pausae tam incertum locum fuisse arbitrer, ut eam, ubicumque numeri vacillent, cum Bergkio (cf. eius notam ad Is. VIII (VII), 55) adsciscere liceat, aut virorum doctorum, qui musices potissimum rationes expediendas sibi proposuerunt, commenta improbem omnia. Sic, ut exemplo utar, quam maxime mihi Westphalii sententia arridet, qua clausulas spondaicas, quotiens alter versus a thesi, quam *ἄρσιν* ille graeco et vetere more dicit, orditur, hanc vim ⊔ – habuisse comprobavit. Sed nolui hac quidem in editione musices rationes expedire, praesertim cum persaepe, quamquam de summa re convenit, tamen de notis adhibendis ambigas. Nam ut lubentissime concedo in carminibus dactylo-epitritis dipodias trochaicas octonum morarum spatium explesse, ita nescio utrum sequar Westphalium hanc divisionem $2^2/_3$ $1^1/_3$ 2 2 exhibentem, an H. Schmidtium illam ⊔ ⏑ – – potius probantem. Multo autem minus Schmidtii rationibusne dicam an hariolationibus me capi passus sum, ut aut sescupla tempora statuerem iis locis, quibus nulla ancipitis syllabae vestigia apparent, aut syllabae ancipiti non modo duarum sed trium, quin etiam quatuor morarum vim adsignarem, aut denique in pausis admittendis modorum nescio cui concinnitati plus quam certis hiatus admissi indiciis tribuerem.

VITA PINDARI.

(Ex Eustathii prooemio commentariorum Pindaricorum.)

Ἐπιμεμέληται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ εἰς γένους ἀναγραφὴν τὴν κατά τε Πλούταρχον καὶ ἑτέρους, παρ' οἷς φέρεται ὅτι κώμη Θηβαίων οἱ Κυνοκέφαλοι. ἐκ ταύτης οἱ τοῦ σοφοῦ τοῦδε γενέτορες, πατὴρ μὲν Παγώνδας ὀνοματικῷ τύπῳ Βοιωτίῳ κατὰ τὸ Ἐπαμεινώνδας, Κρεώνδας· κατὰ δέ τινας Δαϊφάντου ἢ Σκοπελίνου αὐλητοῦ καὶ Μυρτοῦς. ὃς δὴ Σκοπελῖνος τὴν αὐλητικὴν διδάξας τὸν παῖδα, ἐπεί φασιν εἶδεν αὐτὸν μείζονος ἕξεως φύντα ἤπερ ὑπ' αὐτῷ τελειωθῆναι, παρέδωκεν εἰς μάθησιν μελοποιῷ, τῷ περιᾳδομένῳ Λάσῳ τῷ Ἑρμιονεῖ, παρ' ᾧ ἐπαιδεύθη τὴν λυρικήν. ἔνιοι δὲ τὸν αὐτὸν ἔφασαν δυωνυμίας λόγῳ Σκοπελῖνον καὶ Δαΐφαντον λέγεσθαι. ἄλλοι δὲ πάτρων Πινδάρου εἴτε πατρωὸν τὸν Σκοπελῖνον εἶπον γενέσθαι. εἰσὶ δ' οἳ καὶ οὐ Μυρτώ, ἀλλὰ Κλεοδίκην, ἢ κατὰ συναίρεσιν Κλειδίκην μητέρα τῷ Πινδάρῳ ἀναγράφουσι, γενομένῳ ἐπὶ ἄρχοντος Βίωνος κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, ᾧ καὶ συγγεγένηται, ὁμιλήσας καὶ ἀπονάμενός τι καὶ τῆς ἐκείνου μεγαλοφωνίας. τέθνηκε δὲ ὅτε τὰ Περσικὰ ἤκμαζε, κατὰ τὴν ἕκτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα, ζήσας ἔτη ἓξ καὶ ἑξήκοντα, κατὰ δὲ ἐνίους ὀγδοήκοντα. ἔσχε δέ φασι θυγατέρας δύο, Πρωτομάχην καὶ Εὔμητιν, καὶ υἱὸν δὲ Δαΐφαντον, γήμας Μεγάκλειαν· ὧν δὴ θυγατέρων μέμνηται καὶ ἐπίγραμμα παλαιὸν ἐκεῖνο·

Ἦ μάλα Πρωτομάχη τε καὶ Εὔμητις λιγύφωνοι
ἔκλαυσαν, πινυταὶ Πινδάριαι θύγατρες,
Ἀργόθεν ἦμος ἵκοντο κομίζουσ' ἔνδοθι κρωσσοῦ
λείψαν' ἀπὸ ξείνης ἀθρόα πυρκαϊῆς.

ἐν ᾧ δὴ ἐπιγράμματι οὐ δηλουμένου τοῦ πῶς ἐν Ἄργει θανὼν ὁ Πίνδαρος εἶτα εἰς τὴν πατρίδα ἐκεῖθεν ἐκομίσθη, ὅμως ἐστὶν ὑπονοῆσαι, ὅτι ἀπελθὼν εἴς τινα Πελοποννήσιον ἀγῶνα καὶ θανὼν κατ' αὐτὸ τὸ Ἄργος ἀπεδόθη ἐκεῖθεν πατρίδι νεκρός. τῷ δὲ ῥηθέντι υἱῷ Δαϊφάντῳ καὶ δαφνηφορικὸν ᾆσμα γράψαι λέγεται ὁ πατήρ, ὅς φασι καὶ Σιμωνίδου ἤκουσε, νεώτερος μὲν ἐκείνου ὤν, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου.

εἰπεῖν δὲ τοῦτο καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐπέβαλε Πίνδαρος τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου, ἢ νεώτερος πρεσβυτέρου. τῶν αὐτῶν γοῦν μέμνηνται ἀμφότεροι πράξεων. ἀλλὰ καὶ παρὰ Ἱέρωνι τῷ Συρακουσίων τυράννῳ ἄμφω ἐγένοντο, ἀποδημήσαντες δηλαδὴ καθ' ἑτέρους καὶ αὐτοὶ [σοφοὺς] εἰς τὴν Σικελίαν. καὶ μὴν πρὸς τὸ ἱστορηθὲν τοῦτο διαφέρεσθαι δοκεῖ τὸ περιφερόμενον. λέγεται γάρ, ὅτι Πίνδαρος ἐρωτηθείς, διὰ τί Σιμωνίδης μὲν πρὸς τοὺς τυράννους ἀπεδήμησεν εἰς Σικελίαν, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐθέλει, ἔφη· διότι βούλομαι ἐμαυτῷ ζῆν, οὐκ ἄλλῳ.

ᾄδεται δὲ καὶ ὡς εὐσεβὴς ἦν, τιμῶν Πᾶνα καὶ Ῥέαν καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ ὅτι κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου διάβασιν ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. διὰ δὲ τὸ θεοφιλὴς δόξαι καὶ τιμῆς πολλὴν περιουσίαν ἔσχεν ἐν Ἕλλησιν. Ἀπόλλων γοῦν οὕτω φασὶν αὐτὸν ἐφίλει, ὡς καὶ μερίδα λαμβάνειν ἐκ τῶν θυομένων ἐκείνῳ, καὶ τὸν ἱερέα δὲ βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις· «Πίνδαρος ἐπὶ τὸ δεῖπνον τῷ θεῷ·» ἢ καὶ ἄλλως· «Πίνδαρος ἴτω ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ θεοῦ.» κατὰ δὲ ἄλλους ἐν Δελφοῖς κλείειν ὁ νεωκόρος μέλλων τὸν νεὼν κηρύσσει καθ' ἡμέραν· «Πίνδαρος ὁ μουσοποιὸς παρίτω πρὸς τὸ δεῖπνον τῷ θεῷ.» καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἑορτῇ ἐγεννήθη, ὡς δηλοῖ καὶ αὐτὸς εἰπών·

Πενταετηρὶς ἑορτὰ βουπομπός, ἐν ᾗ πρῶτος εὐνάσθην ἀγαπατὸς ἐν σπαργάνοις.

λέγεται δὲ καὶ ὅτι ὁ Πὰν μεταξὺ Κιθαιρῶνος καὶ Ἑλικῶνος ὤφθη ᾄδων παιᾶνα Πινδάρου. διὸ καὶ αὐτὸς ᾆσμα ἐποίησεν, ἐν ᾧ χάριν αὐτῷ τῆς τιμῆς ἀνθομολογεῖται, οὗ ἀρχή·

Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ.

τῇ ἱστορίᾳ δὲ ταύτῃ μαρτυρεῖ καὶ ἐπίγραμμα παλαιὸν ἐκεῖνο·

Νεβρείων ὁπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς,
οὐδὲ μάτην λαροῖς περὶ χείλεσιν ἑσμὸς ἐκεῖνος
ἔπλασε κηρόδετον, Πίνδαρε, σεῖο μέλι.
μάρτυς ὁ Μαινάλιος κερόεις θεὸς ὕμνον ἀείσας
τὸν σέο καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.

λέγει δὲ τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο νεβρείους μὲν αὐλούς, τοὺς ὡς εἰκὸς ἐξ ὀστέων ἐλάφου νεογνῆς. δῆλον γάρ, ὡς νεβρὸς τὸ νεογιλὸν τῆς ἐλάφου· ὡς δὲ ἀπὸ ὀνείων ὀστῶν, οὕτω καὶ ἀπὸ νεβρείων αὐλοὶ ἐγίνοντο. ἡ δὲ χέλυς, ὅ ἐστιν ἡ κιθάρα, ἐξ ἀρχαιοτάτης κλήσεως κεκληρονόμηται εἰς φράσιν. ἦν γὰρ ὅτε ὄστρακον χέλυος, ἤγουν χελώνης, εἰς κοίλωμα κιθάρας τῷ Ἑρμῇ ἐχρησίμευσεν (ὡς καὶ μετ᾽ ὀλίγα γεγράψεται), καθ᾽ οὗ ἐνταθεῖσαι χορδαὶ τὴν κιθάραν ἀπετέλεσαν. ὁ δὲ ἑσμὸς δηλοῖ μὲν τὴν βοτρυδὸν συνίζησιν τῶν μελισσῶν, ὧν ἐν τοῖς κατωτέρω πλατεῖα μνήμη ἔσται. δασύνεται γὰρ ἀπὸ τοῦ ἕζω. κάθισμα γὰρ μελισσῶν ἡ λέξις δηλοῖ, καὶ συνιστᾷ τὸ δασὺ ἐνταῦθα πνεῦμα ὁ παρὰ Ἀριστοτέλει ἐν τῷ περὶ ζώων ἱστορίας ἀφεσμός. τὸ δὲ κηρόδετον μέλι ἀφομοιοῦταί πως τῷ παρ᾽ Αἰσχύλῳ κηροπλάστῳ δόνακι, ὃς δηλοῖ τὸ σύριγγα. Μαινάλιος δὲ θεὸς ὁ Πὰν ὡς Ἀρκαδικός. ἐν Μαινάλῳ γὰρ ἐτιμᾶτο, Ἀρκαδίας ὄρει. κερόεις δὲ ὁ αὐτός, ἐπεὶ κερασφόρος ἐπλάττετο, διὰ τὰς τῶν ὀρῶν ἐξοχὰς τὰς ὑψηλοτάτας, αἳ αὐταὶ μέρος εἰσὶ τοῦ παντός, εἰς ὃ μεταλαμβάνεται καὶ ὁ Πάν. ὅτι δὲ κέρατα ἐλέγοντο καὶ αἱ ὀρειναὶ ὑπεροχαί, δηλοῖ ὁ γράψας ὑψικέρατα πέτραν, τὴν καὶ ὑψηλὴν καὶ εἰς ὀξὺ λήγουσαν. ὕμνον δὲ ἀείσας ταὐτόν ἐστι τῷ ᾄσας παιᾶνα, τόν, ὡς δεδήλωται, Πινδαρικόν, εἰ καὶ ἄλλως ἑτεροῖόν τι παρὰ τὸν ὕμνον ὁ παιάν. δόνακες δὲ νόμιοι, τουτέστι φίλοι τοῖς νέμουσι· καὶ ὅλη σύριγξ ἡ τῷ Πανὶ φίλη διὰ τὰς πνοὰς τῶν κατακόσμων ἀνέμων καὶ τοὺς ἐκεῖθεν συριγμούς, ἃ τῷ Πανὶ φίλα εἰσί. καὶ οὕτω μὲν τὸ εἰρημένον ἐπίγραμμα θεοφιλῆ ἐμφαίνει γενέσθαι τὸν Πίνδαρον. λέγεται δὲ καί, ὡς Δημήτηρ ὄναρ ποτὲ αὐτῷ ἐπιφανεῖσα ἐμέμψατο, εἰ μόνην θεῶν αὐτὴν οὐχ ὕμνησεν. ὁ δὲ καὶ εἰς αὐτὴν ἐποίησεν, ἀρξάμενος οὕτω· Πότνια θεσμοφόρε· καὶ βωμὸν δὲ ἀμφοῖν πρὸ τῆς οἰκίας ἱδρύσατο. Χαμαιλέων δέ φασι καὶ Ἴστρος

ἱστοροῦσιν, ὡς περὶ Ἑλικῶνα θηρῶντος αὐτοῦ καὶ καμάτῳ κατενεχθέντος εἰς ὕπνον, μέλισσα τῷ στόματι προσκαθίσασα κηρία ἐνέθετο· οἳ δὲ ὄναρ φασὶν ἰδεῖν αὐτόν, ὡς μέλιτος καὶ κηροῦ πλῆρες αὐτῷ γεγόνοι τὸ στόμα. καὶ οὕτως οἰωνισάμενος ἔπειτα εἰς ποιητικὴν ἐτράπη, καθηγησαμένων αὐτῷ τοῦ μαθεῖν ἢ τοῦ Λάσου, ὡς εἴρηται, ἢ τοῦ Ἀθηναίου Ἀγαθοκλέους ἢ Ἀπολλοδώρου, ὅν φασι καὶ προϊστάμενον κυκλίων χορῶν καὶ ἀποδημοῦντα πιστεῦσαι τὴν διδασκαλίαν Πινδάρῳ παιδὶ ὄντι· τὸν δὲ εὖ τὸ πιστωθὲν διακοσμήσαντα περιβοηθῆναι. τινὲς δέ γε, ὡς κατωτέρω ῥηθήσεται, τὸ σημεῖον τῆς μελίσσης παιδὶ νεωτάτῳ ἔτι ὄντι Πινδάρῳ ἐπιγενέσθαι ἱστοροῦσιν. ὅτι δὲ ἐν παλαιῷ ἐπιγράμματι κεῖται γοργῶς μνῆμα τοῦ μελισσείου τοῦδε κηρίου, δεδήλωται ἀνωτέρω.

ἐχθρὰ δέ φασι φρονούντων ἀλλήλοις Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων, ἐπεὶ ἔγραψέ που· Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι, κατὰ δέ τινας, ἐπεὶ ἔρεισμα Ἑλλάδος ἔφη τὰς Ἀθήνας, ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι χιλίαις δραχμαῖς, ἃς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι ὡς φιλαττικοῦ. λέγεται δὲ καί, ὡς Λάκωνες ἐμπρήσαντές ποτε Θήβας κατὰ μάχην, ἧς ἦρχε Παυσανίας ὁ σφῶν βασιλεύς, ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας τοῦ ποιητοῦ, ἰδόντες ἐπιγεγραμμένον τό·

Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ καίετε.

τοῦτο δέ φασι καὶ Ἀλέξανδρος μετὰ ταῦτα πεποίηκε. καὶ αὐτὸς γὰρ ἐμπρήσας Θήβας ἐφύλαξε τὴν οἰκίαν, ἣ καὶ εἰς πρυτανεῖον ὕστερον ἀπετελέσθη.

φέρεται δὲ λόγος, καὶ θεωρούς ποτε ἀπιόντας εἰς Ἄμμωνος αἰτῆσαι Πινδάρῳ οἷα φίλῳ τὸ ἐν ἀνθρώποις ἄριστον· καὶ θανεῖν αὐτὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ ἐνιαυτῷ. τοῦτο δὲ πάντως καὶ θανάτου ἐστὶ σέμνωμα, ὡς κολούοντος τὴν ἐν κακοῖς μακροτέραν βιοτήν· ὃ δὴ καὶ ἐπὶ τῶν κτισάντων τὸν Πυθοῖ ναὸν ἱστόρηται, οἳ τὸ ἔργον συντετελεκότες θαύματος ἄξιον ὂν καὶ ἀγαθὸν μέγα ἑαυτοῖς θεόθεν αἰτησάμενοι, εἶτα ἕωθεν οὐκ ἔτ᾽ ἦσαν ὡς θανάτῳ ἀπεληλυθότες. καὶ Κλέοβις δὲ καὶ Βίτων ὅμοια τῆς ὑπὲρ ἀγαθοῦ εὐχῆς ἀπώναντο, ἡνίκα ἐκεῖνοι τὴν μητέρα ἐπὶ ἁμάξης ἑλκύσαντες διὰ μέσης ἀγορᾶς ἐς νενομισμένην δημοτελῆ θυσίαν (οἱ γὰρ ἱεροὶ βόες οὐ παρῆσαν) ἔτυχον μὲν εὐχῆς μητρόθεν ὡς ἐπὶ κρείττοσιν, αὐτοὶ

δὲ προὐκαλέσαντο θάνατον, ὃς αὐτίκα ἐκείνων ἐλάβετο. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτω παρερρίφθω οὐδ᾽ αὐτὰ εἰς κενόν.

τοῦ δὲ κατὰ Πίνδαρον γένους οὕτω πεζολογικῶς προενηνεγμένου φέρεται εἰς αὐτὸν καὶ δι᾽ ἐπῶν παλαιῶν ταῦτα, οἷς ἐμφέρονταί καί τινα ἐπέκεινα τῶν προειρημένων·

Πίνδαρον ὑψαγόρην Καδμηίδος οὔδεϊ Θήβης
Κλειδίκη εὐνηθεῖσα μενεπτολέμῳ Δαϊφάντῳ
γείνατο, ναιετάουσα Κυνὸς κεφαλῆς παρὰ χώρῳ,
οὐκ οἶον· ἅμα τῷ καὶ Ἐρίτιμον εἰδότα θήρης,
εἰδότα πυγμαχίης τε παλαισμοσύνης τ᾽ ἀλεγεινῆς.
τὸν μέν, ὅτε κνώσσοντα ποτὶ χθόνα κάτθετο μήτηρ
εἰσέτι παιδνὸν ἐόντα, μέλισσά τις ὡς ἐπὶ σίμβλῳ
χείλεσι νηπιάχοισι τιθαιβώσσουσα ποτᾶτο.
τῷ δὲ λιγυφθόγγων ἐπέων μελέων θ᾽ ὑποθήμων
ἔπλετο δῖα Κόριννα, θεμείλια δ᾽ ὤπασε μύθων
τοπρῶτον· μετὰ τὴν δ᾽ Ἀγαθοκλέος ἔμμορεν αὐδῆς,
ὅς ῥά τε οἱ κατέδειξεν ὁδὸν καὶ μέτρον ἀοιδῆς.
εὖτε δ᾽ Ἀλεξάνδροιο Φιλιππιάδαο μενοινῇ
Καδμείων ἀφίκοντο Μακηδόνες ἄστεα πέρσαι,
Πινδαρέων μεγάρων οὐχ ἥψατο θεσπιδαὲς πῦρ.
ἀλλὰ τὸ μὲν μετόπισθεν. ἔτι ζώοντι δ᾽ ἀοιδῷ
Φοῖβος ἄναξ ἐκέλευσε πολυχρύσου παρὰ Πυθοῦς
ἤια καὶ μέθυ λαρὸν ἀεὶ Θήβηνδε κομίζειν.
καὶ μέλος, ὡς ἐνέπουσιν, ἐν οὔρεσιν ἠύκερος Πὰν
Πινδάρου αἰὲν ἄειδε καὶ οὐκ ἐμέγηρεν ἀείδων.
ἦμος δ᾽ ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν Σαλαμῖνι παρέσταν
αἰναρέται Πέρσαι μετὰ Δάτιδος ἀγριοφώνου,
τῆμος ἔτι ζώεσκεν, ὅτ᾽ Αἰσχύλος ἦν ἐν Ἀθήναις.
τῷ Τιμοξείνη παρελέξατο, δῖα γυναικῶν,
ἣ τέκεν Εὔμητιν μεγαλήτορα καὶ Δαΐφαντον,
Πρωτομάχην δ᾽ ἐπὶ τοῖσιν. ἔμελψε δὲ κῦδος ἀγώνων
τῶν πισύρων, μακάρων παιήονας ἐν δέ τε θρήνους,
καὶ μέλος ὀρχηθμοῖο, θεῶν τ᾽ ἐρικυδέας ὕμνους,
ἠδὲ μελιφθόγγων μελεδήματα παρθενικάων.
τοῖος ἐὼν καὶ τόσσα παθὼν καὶ τόσσα τελέσσας
κάτθανεν, ὀγδώκοντα τελειομένων ἐνιαυτῶν.

οὕτω δὲ καὶ τούτων ᾐσμένων εἰς τὸ τοῦ ποιητοῦ γένος οὐκ ἀγλαφύρως, οἱ παλαιοὶ ἔξω τῶν ἐν τῇ Πινδαρικῇ βίβλῳ κειμένων γνωμικῶν ἀποφθεγμάτων προσιστοροῦσι καὶ τάδε. Πίνδαρος ἐρωτηθείς, τί πρίονος ὀξύτερον, εἶπε· διαβολή. Δελφόσε δ᾽ ἐρωτηθείς, τί πάρεστι θύσων, παιᾶνα εἶπε· μονονουχὶ λέγων, ἐκ τῶν ἐλλογίμων ἀνδρῶν θυσίαν εἶναι λόγους τῷ κρείττονι. πρὸς ὃ συλλαλεῖ καὶ ὁ γράψας, ὡς ἄκαπνα θύουσιν ἀοιδοί. πρὸς δὲ τὸν ἐρωτήσαντα, διὰ τί οὐ τῷ εὖ πράττοντι τὴν θυγατέρα δίδωσιν; οὐ μόνον εὐ πράττοντος ἔφη δεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ πράξαντος. τῷ δὲ πυθομένῳ, διὰ τί μέλη γράφων ᾄδειν οὐκ ἐπίσταται; καὶ γὰρ οἱ ναυπηγοὶ ἔφη πηδάλια ποιοῦντες κυβερνᾶν οὐκ οἴδασι. τοῦτο δέ πως παρέοικε πρὸς τὸ ἐρωτηθῆναι μέν τινα σοφιστήν, διὰ τί δημηγορεῖν ἄλλους πρὸς ὄχλον διδάσκων αὐτὸς οὐ δύναται οὕτω ποιεῖν; ἐκεῖνον δὲ εὐστόχως εἰπεῖν, ὡς καὶ ἡ ἀκόνη ὀξύνουσα εἰς τομὴν τὰ σιδήρια ὅμως αὐτὴ τέμνειν οὐ δύναται.

ὅτι δὲ οὐ δεξιὸς ἦν αὐτὸς ᾄδειν ὁ Πίνδαρος, ἀλλ᾽ ὑποβολέα οἷον εἶχεν ἕτερον τοῦ τοιούτου ἔργου, δηλώσει ἐν οἷς μνήσεταί τις Αἰνείου χοροστάτου· ὃν καὶ δοκεῖ φιλεῖν οἷα ἐπικοσμοῦντα οἰκείᾳ τέχνῃ τὰς Πινδαρικὰς ᾠδὰς ὡς κορυφαῖον χοροῦ ἄριστον.

εἰ δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς Πίνδαρος ἔφη, τοὺς φιλοσοφοῦντας ἀτελῆ σοφίας δρέπειν καρπόν, ἀλλὰ τοῦτό γε εἰς ψόγον ἂν ἐμπίπτοι, ὁποῖος καὶ τῷ κωμικῷ προστέτριπται, ὅς που τοὺς φιλοσόφους διὰ τὸ ἀπράγμονας εἶναι σκώπτει ὡς ἀργούς.

ποιήματα δὲ πολλὰ γράψαι Πίνδαρος λέγεται, ὧν καὶ φέρονται οὐκ ὀλίγα, οὐ μὴν τὰ πάντα ὑπεμνηματισμένα. εἰσὶ δὲ παιᾶνες, διθύραμβοι, προσόδια, παρθένια, τὰ καὶ αὐτὰ μνημονευθέντα πρὸ βραχέων, ὑπορχήματα, ἐγκώμια, θρῆνοι καὶ ἐπινίκιοι, κατὰ τὴν ἱστορίαν ὡσεὶ τετρακισχίλιοι, οὓς καὶ ἐπινίκους τετρασυλλάβως φασίν, οἳ καὶ περιάγονται μάλιστα διὰ τὸ ἀνθρωπικότεροι εἶναι καὶ ὀλιγόμυθοι καὶ μηδὲ πάνυ ἔχειν ἀσαφῶς κατά γε τὰ ἄλλα. εἰ δὲ καὶ ὕμνοι λέγονται οἱ αὐτοί, ἄλλο αὐτὸ παραχρήσεως εἶδος ἐστί, καθ᾽ ἣν καὶ τὸ ὑμνεῖσθαι ἀντιφραστικῶς που ἐπὶ ψόγου ἐτέθη, ὡς δηλοῖ καὶ τό· Ὑμνεῖθ᾽ ὑπ᾽ ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις. δῆλον δέ, ὡς αἱ ἐπινίκιοι ᾠδαὶ τοῦ Πινδάρου καὶ εἴδη, τουτέστιν ἰδέαι, χάριν σεμνότητος ὀνομάζονται, ὅπερ ὑποκορισθὲν εἰς εἰδύλλια ἐπιγραφὴ γέγονε τοῖς Θεοκρίτου ποιήμασι. μελοποιὸς δὲ ὢν ἐς τὸ καθόλου ὁ Πίνδαρος παρωνυμεῖται πρὸς μέρος μουσικοῦ ὀργάνου λυρικὸς καλούμενος, καθά τις ἕτερος κιθαρῳδὸς καὶ ἄλλος ἀπὸ ψάλτρου ψαλτῳδός. οὐκ ἐξ ἀνάγκης δέ γε πρὸς λύραν μόνην ἐμελῴδει, ἀλλ᾽ αὐτὸ μὲν ἐπελέγη πρός τι ἐξαίρετον εἰς κλῆσιν τῷ ποιητῇ. σεμνύνεται γὰρ πολλοῖς καὶ

πολλαχῶς ἡ λύρα. ὁ δὲ καὶ ἑτέροις ὀργάνοις ᾄδων ἐχρᾶτο, καθὰ δηλοῖ καὶ τὸ ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι καὶ ἑξῆς. εἰ δ' ἴσως ταὐτόν τι φόρμιγξ καὶ λύρα, οὐδ' οὕτως αὐτῷ μόνον τὸ τῆς λύρας χρῆμα πρὸς ἴδιόν τι ἀποκεκλήρωται. ὡς δὲ λύρα εἴρηται ἢ παρὰ τὸ λύειν ἀράς, οἷς πρὸς ἡδονὴν γλυκέως ἁρμόττεται, ἢ παρὰ τὸ μυθικῶς εἰς λύτρον καταλλακτήριον εὑρεθῆναι ὑπὸ Ἑρμοῦ, ὃς χέλυν, ὅ ἐστι λύραν, ἐξ ὀστράκου συντεθεῖσαν χελώνης, δοὺς τῷ Φοίβῳ ἀντὶ βοῶν κλοπῆς, οὕτως ἐλύσατο ἑαυτῷ τὸν ὑπὲρ τοῦ κλέμματος χόλον, λέγουσι καὶ αὐτὰ ποῖαλαιοί.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Α'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΚΕΛΗΤΙ.

Strophae.

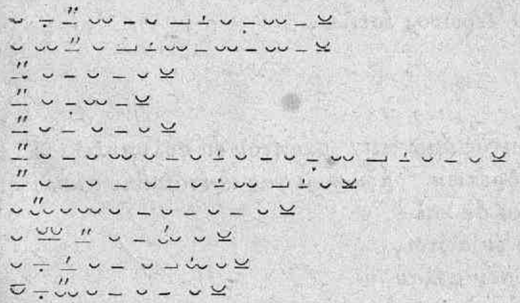

Epodi.

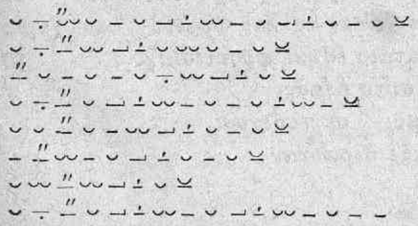

Epodi versus sextum et septimum unam in periodum coniunxit Boeckh. vide v. 58 et 89.

Στρ. α'.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
εἰ δ' ἄεθλα γαρύειν
ἔλδεαι, φίλον ἦτορ,
μηκέτ' ἀελίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέ-
ρα φαεννὸν ἄστρον ἐρή- μας δι' αἰθέρος
μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐ- δάσομεν·
ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ', ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους
μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν,

Ἀντ. α'.

θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον ἐν πολυμήλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν.
ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρ- μιγγα πασσάλου
λάμβαν', εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενί- κου χάρις
νόον ὕπο γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν,
ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοι- σι παρέχων,
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν,

---

6. *γρ. φαεινόν* — 10. *γρ. ἱκόμενοι*, unde Triclinius *ἱκομένοις* interpolavit — 12. *πολυμάλῳ* codd. vett. — 19. *ὑπό* vulgo.

Ἐπ. α'.

Συρακόσιον ἱπποχάρ- μαν βασιλῆα. λάμ- πει δέ
ϝοι κλέος
ἐν εὐάνορι Λυ- δοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ·
τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο γαι- άοχος
Ποσειδᾶν, ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθὼ
ἐλέφαντι φαίδιμον ὦ- μον κεκαδμένον.
ἦ θαυματὰ πολλά, καί πού τι καὶ βροτῶν
φάτιν ὑπὲρ τὸν ἀλα- θῆ λόγον
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι
μῦθοι.

Στρ. β'.

Χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύ- χει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφέροισα τι- μὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
ἔμμεναι τὸ πολλάκις·
ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι
μάρτυρες σοφώτατοι.
ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς
ἀμφὶ δαιμόνων καλά· μεί- ων γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντία προτέρων φθέγξομαι,
ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖ- πνα παρέχων,
τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι

Ἀντ. β'

δαμέντα φρένας ἱμέρῳ χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις

---

24. *γρ. ἐποικίᾳ* — 29. *φάτιν* var. lectio in scholiis commemorata: *φάτις* lectio codd. vett. et ipsa in schol. commemorata, *φρένας* codd. interpoll. *φρόνιν* ipse tentavi — 42. *γρ. χρυσέαισι κἀν'*, unde Schmidius, ne numeros laederet, scripsit *χρυσέαισι τ' ἀν'*.

ὕπατον εὐρυτί- μου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι,
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τωὔτ᾽ ἐπὶ χρέος.
ὡς δ᾽ ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ
    ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες ἄγαγον·
ἔννεπε κρυφᾶ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμὰν
μαχαίρα τάμον κατὰ μέλη,
τραπέζαισί τ᾽ ἀμφὶ δεύ- τατα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

Ἐπ. β΄.

ἐμοὶ δ᾽ ἄπορα γαστρίμαρ- γον μακάρων τιν᾽ εἰ-
    πεῖν. ἀφίσταμαι.
ἀκέρδεια λέλογ- χεν θαμινὰ κακαγόρους.
εἰ δὲ δή τιν᾽ ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμ- που σκοποὶ
ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος· ἀλλὰ γὰρ κατα-
                πέψαι
μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσ- θη, κόρῳ δ᾽ ἕλεν
ἄταν ὑπέροπλον, ἅν ϝοι πατὴρ ὕπερ
κρέμασε καρτερὸν αὐ- τῷ λίθον,
τὸν αἰεὶ μενοι- νῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας
                ἀλᾶται.

Στρ. γ΄.

ἔχει δ᾽ ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον,
μετὰ τριῶν τέταρ- τον πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον

49. σε Bergk: τε codd. — εἰς e schol. Mommsen: ἐπ᾽ codd. vett. ἀμφ᾽ interpoll. — 51. δεύματα e codd. deterioribus Boeckh — 58. ἅν Hermann: τάν codd.

θέσσαν. εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις
    ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρ- δων, ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί ϝοι πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ᾽ ὅτε φυὰν
λάχναι νιν μέλαν γένει- ον ἔρεφον,
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον

Ἀντ. γ΄.

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔ- δοξον Ἱπποδάμειαν
σχεθέμεν. ἐγγὺς ἐλ- θὼν πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν
                ὄρφνα
ἄπυεν βαρύκτυπον
Εὐτρίαιναν· ὁ δ᾽ αὐτῷ
πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη.
τῷ μὲν εἶπε· Φίλια δῶρα
    Κυπρίας ἄγ᾽ εἴ τι, Ποσεί- δαον, ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον,
ἐμὲ δ᾽ ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων
ἐς Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον.
ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ᾽ ἄν- δρας ὀλέσαις
μναστῆρας ἀναβάλλεται γάμον

Ἐπ. γ΄.

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίν- δυνος ἄναλκιν οὐ
    φῶτα λαμβάνει.
θανεῖν δ᾽ οἷσιν ἀνάγ- κα, τά κέ τις ἀνώνυμον
γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕ- ψοι μάταν,
ἁπάντων καλῶν ἄμμορος; ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν οὗτος
                ἄεθλος

66. θέσσαν schol. et codd. interpoll.: θέσαν αὐτόν codd. vett. unde θέν νιν Mommsen — τι om. codd. vett. — 73. ἐγγύς Bergk: ἐγγὺς δ᾽ codd. vett. ἄγχι δ᾽ interpoll. — 82. ἐρῶντας codd. interpoll. — 84. γρ. τί κε.

ὑποκείσεται· τὺ δὲ πρᾶ- ξιν φίλαν δίδοι.
ὣς ἔννεπεν· οὐδ' ἀκράν- τοις ἐφάψατο
ἔπεσι. τὸν μὲν ἀγάλ- λων θεὸς
ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον πτεροῖ- σίν τ' ἀκά-
μαντας ἵππους.

Στρ. δ'.

ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον·
ἃ τέκε λαγέτας ἓξ ἀρεταῖσι μεμαότας υἱούς.
νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις
ἀγλααῖσι μέμικται,
Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς,
τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πο-
λυξενωτάτῳ παρὰ βω- μῷ. τὸ δὲ κλέος
τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις
Πέλοπος, ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται
ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι·
ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμ- φὶ βίοτον
ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν

Ἀντ. δ'.

ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' αἰ- εὶ παράμερον ἐσλὸν
ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον ἱππείῳ νόμῳ
Αἰοληίδι μολπᾷ
χρή· πέποιθα δὲ ξένον
μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε
ϝίδριν ἄμμε καὶ δύναμιν κυριώτερον
τῶν γε νῦν κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμ- νων πτυ-
χαῖς.

---

88. ἐφάψατ' ὦν codd. interpoll. — 92. ἃ τέκε codd. vett. et schol.: τέκε τε vel τέκε δέ codd. interpoll. — 102. γρ. ἀέθλων ἕνεκεν — 107. ἄμμε καί Mommsen: ἅμα καί codd. vett. ἄλλον ἤ vel ἀλλὰ καί interpoll.

θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται
ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἱέρων,
μερίμναισιν· εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

Ἐπ. δ'.

σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐ- ξειν, ἐπίκουρον εὑ- ρὼν
ὁδὸν λόγων,
παρ' εὐδείελον ἐλ- θὼν Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν
Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλ- κᾷ τρέφει·
ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλ- λοι μεγάλοι. τὸ δ' ἔσχατον
κορυφοῦται
βασιλεῦσι. μηκέτι πάπ- ταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον ὑ- ψοῦ χρόνον πατεῖν,
ἐμέ τε τοσσάδε νι- καφόροις
ὁμιλεῖν, πρόφαν- τον σοφίᾳ καθ' Ἕλ- λανας
ἐόντα παντᾷ.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β'

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝῼ

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏓
⏑ ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑⏑ – ⏑ ⏑⏑ – ⏑ ⏓
– – ⏑ – – ⏑ ⏑⏑ – ⏑ ⏑⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ ⏑ ⏓
– ⏑ – ⏑⏑ ⏑ ⏓
– – ⏑⏑⏑ – ⏑ – ⏑⏑ ⏑ – – ⏑ ⏓
⏑ – – ⏑ ⏑⏑ – ⏑ ⏑⏑ – ⏑ –
⏑ – – ⏑ – –
– – ⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ ⏓

---

110. γρ. κῦδος — 116. ἐπ' om. codd. vett.
Strophae versus sextum et septimum a Boeckhio coniunctos ego Bergkium secutus divisi.

Epodi.

– ″ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑⏑ ⏑́ ⏑ ⏓
″ ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ – ⏓
″⏑⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏓
– ″ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑⏑ ⏑́ ⏑ ⏑⏑ ⏑́ ⏒
⏒ ″ ⏑ ⏑⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑ – ⏓
⏑ ″ ⏑ – ⏑ – ⏓

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *Στρ. α'.*
τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἤτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔσ-
τασεν Ἡρακλέης
ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον, ὄπιν δίκαιον ξένων,
ἔρεισμ' Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ *Ἀντ. α'.*
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
ὀφθαλμός, αἰὼν δ' ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦ-
τόν τε καὶ χάριν ἄγων
γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων
ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφεοῦ,
ἰανθεὶς ἀοιδαῖς
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον

λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων *Ἐπ. α'.*
ἐν δίκα τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποί- ητον οὐδ' ἂν
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναι- το θέμεν ἔργων τέλος·

6. ὄπιν δίκαιον ξένων Hermann: ὀπὶ δίκαιον ξένον codd. — 11. γρ. τ' ἔφεπε.

λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
παλίγκοτον δαμασθέν,

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ *Στρ. β'.*
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα, πέν-
θος δ' ἔπιτνεν βαρὺ
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις ἀποθανοῖσα βρόμῳ
κεραυνοῦ ταννέθειρα Σεμέλα, φιλεῖ
δέ νιν Παλλὰς αἰεὶ
καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα, φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ *Ἀντ. β'.*
μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον
Ἰνοῖ τετάχθαι τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον. ἤ-
τοι βροτῶν γε κέκριται
πεῖρας οὔ τι θανάτου,
οὐδ' ἡσύχιμον ἁμέραν ὁπότε, παῖδ' ἀελίου,
ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν·
ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
εὐθυμιᾶν τε μέτα καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

οὕτω δὲ Μοῖρ', ἅ τε πατρώϊον *Ἐπ. β'.*
τῶνδ' ἔχει τὸν εὔ- φρονα πότμον, θεόρ- τῳ σὺν ὄλβῳ
ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιν- τράπελον ἄλλῳ χρόνῳ·

23. γρ. πέμψῃ — 24. δ' ὁ λόγος Hartung — 25. δ' ἔπιτνεν Hermann: δὲ πιτνεῖ codd. δ' ἐπίτνει Beck — 29. φιλέοντι δὲ Μοῖσαι post αἰεὶ in codd. addita iam Aristophanes deleri iussit. — 34. πέρας codd. vett. unde πέρας οὐ κέκριται Mommsen — καμάτου M. Schmidt.

ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λᾶον μόριμος υἱὸς
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν
παλαίφατον τέλεσσεν.

ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐρινὺς *Στρ. γ'.*
ἔπεφνέ ϝοι σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήιον·
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνεί-
κει, νέοις ἐν ἀέθλοις
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις·
ὅθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν πρέπει
τὸν Αἰνησιδάμου
ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.

Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς *Ἀντ. γ'.*
γέρας ἔδεκτο, Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν
Ἰσθμοῖ τε κοιναὶ Χάριτες ἄνθεα τεθρίπ-
πων δυωδεκαδρόμων
ἄγαγον. τὸ δὲ τυχεῖν
πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφρονᾶν.
ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος
φέρει τῶν τε καὶ τῶν
καιρόν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν,

ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτυμώτατον *Ἐπ. γ'.*
ἀνδρὶ φέγγος· εἴ γέ νιν ἔχων τις οἶδεν τὸ μέλλον,
ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὔτις ἀπάλαμνοι φρέ-
νες

50. ἔχοντα Aristarchus: ἔχοντι codd. cum Didymo — 57. παραλύει δυσφρονᾶν G. Dindorf: δυσφροσύναν παραλύει codd. ἀφροσύνας παραλύει scholiasta testatur — 60. fort.: ἀγλαϊᾶν. — 62. εἴ γε Boeckh. εἰ δέ codd. — 63. αὖτις Rauchenstein: αὐτίκ' codd.

ποινὰς ἔτισαν, τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρᾷ
λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.

ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεί, *Στρ. δ'.*
ἴσα δ' ἐν ἁμέραις ἅλιον ἔχοντες ἀπονέστερον
ἐσλοὶ δέκονται βίοτον, οὐ χθόνα ταράσ-
σοντες ἐν χερὸς ἀκμᾷ
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ
κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίοις
θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις,
ἄδακρυν νέμονται
αἰῶνα· τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον.

ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐστρὶς *Ἀντ. δ'.*
ἑκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου
τύρσιν· ἔνθα μακάρων
νᾶσος ὠκεανίδες
αὖραι περιπνέοισιν, ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων,
ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει,
ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ κεφαλὰς

βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδαμάνθυος, *Ἐπ. δ'.*
ὃν τε Γᾶς ἔχει πάις ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον,

67. ἴσαις codd. vett. — 68. ἴσαις δ' ἐν codd. vett. — 69. γρ. δέρκονται unde δεδόρκαντι βίον Hermann. — fort. ταράσσοντες ἀκμᾷ χερός — 71. κενεάν codd. vett. — 77. ἔστειλαν codd. vett. — 78. γρ. νᾶσον — 82. κεφαλάς Pauw: στεφάνους codd. vett. στεφάνοις interpoll. — 84. ὅν τε Γᾶς ἔχει πάις Christ: ὃν πατὴρ ἔχει γᾶς codd. vett. ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος interpoll.

πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρ- τατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ
λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·

ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τρῴας *Στρ. ε'.*
ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα, Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν,
Ἀοῦς τε παῖδ' Αἰθίοπα. πολλά μοι ὑπ' ἀγ-
κῶνος ὠκέα βέλη
ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
φωνάεντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τὸ πὰν ἑρμηνέων
χατίζει. σοφὸς ὁ πολλὰ ϝειδὼς φυᾷ·
μαθόντες δὲ λάβροι
παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὥς, ἄκραντα γαρύετον

Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον. *Ἀντ. ε'.*
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε θυμέ, τίνα βάλ-
λομεν
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀισ-
τοὺς ἱέντες; ἐπί τοι
Ἀκράγαντι τανύσαις·
αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν γε ϝετέων πόλιν
φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερον τε χέρα

Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἐπέβα κόρος *Ἐπ. ε'.*
οὐ δίκᾳ συναν- τόμενος, ἀλλὰ μάρ- γων ὑπ'
ἀνδρῶν,
τὸ λαλαγῆσαι θέλων κρύφον τιθέμεν ἐσλῶν καλοῖς

---

85. *πόσις ἁπάντων* Bergk — *ὕπατον* codd. vett. — *παῖς θρόνον* codd. — 89. *γρ. Ἕκτορα σφάλε.* — 101. *γρ. αὐδάσομεν.*

ἔργοις· ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν,
καὶ κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν,
τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝῼ

ΕΙΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

Strophae.

–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– –̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – | –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
– –̋ ⏑ – – | –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–̋ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Epodi.

–̋ ⏑ – ⏓ – ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ –
–̋ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – – – ⏑ ⏓
–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – | – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – | – –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
–̋ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Στρ. α'.
Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ
κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὔχομαι,

---

107. *κρύφον* Aristarchus: *κρύφιον* codd. vett. — *τιθέμεν* Hermann: *τε θέμεν* codd. et schol. — *ἐσλῶν καλοῖς* schol.: *ἐσλὸν κακοῖς* codd. vett. — 109. *κἀκεῖνος* codd. vett. *ἐκεῖνος* codd. interpoll.

Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκα-
μαντοπόδων
ἵππων ἄωτον. Μοῖσα δ' οὕτω μοι παρεστάκοι νεο-
σίγαλον εὑρόντι τρόπον
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ

Ἀντ. α'.

ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι
στέφανοι
πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων
τε θέσιν
Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως, ἅ τε Πίσα
με γέγωνεν, τᾶς ἄπο
θεόμοροι νίσσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί,

Ἐπ. α'.

ᾧ τινι, κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας,
ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ
ὑψόθεν
ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας· τάν
ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυω-
νιάδας,
μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἀέθλων,

Στρ. β'.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα
λόγῳ·
πιστὰ φρονέων Διὸς αἴτει πανδόκῳ

4. *μοι παρεστάκοι* Mommsen in ed. mai.: *τοι* (vel *ποι*) *παρέστα μοι* codd. — 9. *γέγωνεν* Christ: *γεγωνεῖν* codd. — 17. *αἰτεῖ* al. *Ἄλτει* Koene.

ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στε-
φανόν τ' ἀρετᾶν.
ἤδη γὰρ αὐτῷ πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγισθέντων διχόμη-
νις ὅλον χρυσάρματος
ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα,

Ἀντ. β'.

καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ'
ἁμᾶ
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ·
ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις
Κρονίου Πέλοπος.
τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέ-
μεν αὐγαῖς ἀελίου.
δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμα

Ἐπ. β'.

Ἰστρίαν νιν· ἔνθα Λατοῦς ἱπποσόα θυγάτηρ
δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυ-
γνάμπτων μυχῶν,
εὖτέ μιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πα-
τρόθεν
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ', ἅν ποτε
Ταϋγέτα
ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν.

Στρ. γ'.

τὰν μεθέπων ἴδε καὶ κείναν χθόνα πνοιᾶς ὄπιθεν
Βορέα

19. *γρ. αὐτῷ* — 25. *παρελθεῖν* Bossler — *γρ. ὥρμαιν'* — 26. *γρ. Ἰστρία νιν* — 30. *Ὀρθωσίας* Ahrens — 31. *πνοιᾶς* ed. Romana: *πνοιαῖς* vel *πνοαῖς* codd. et schol.

ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θάμβαινε σταθείς.
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι. καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος ἀντιθέοισιν νίσσεται
σὺν βαθυζώνου διδύμνοις παισὶ Λήδας.

'Αντ. γ'.

τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὔλυμπόνδ' ἰὼν θαητὸν ἀγῶνα νέμειν
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὦν πάρ θυμὸς ὀτρύνει φάμεν Ἐμμενίδαις
Θήρωνί τ' ἐλθεῖν κῦδος, εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν, ὅτι πλείσταισι βροτῶν
ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,

'Επ. γ'.

εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς.
εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον,
νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται
οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον
κἀσόφοις. οὔ νιν διώξω· κεινὸς εἴην.

---

32. γρ. θαύμαινε — 36. γρ. ἐπέτρεπεν — 38. ὦν πα codd. vett. — 42. γρ. αἰδοιέστατος — 43. γρ. νῦν δέ — 45. γρ. μήν, unde μάν Thiersch.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

⏑⏑ – ⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏓
⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – – | ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏓
– – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – –
– – – – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ – | ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓
– – ⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑ – ⏑ ⏓
– – ⏑⏑ – – ⏑ –
⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓

Epodus.

– – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑⏑ – ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑⏑ ⏑ –
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
– – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Στρ.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βρον- τᾶς ἀκαμαντόποδος
Ζεῦ· τεαὶ γὰρ ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρ- μιγγος ἀοιδᾶς
ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν
ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.

Strophae periodi quartae et epodi extremae clausulas propriis versibus inclusit Boeckh.

ξείνων δ' εὖ πρασσόντων, ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί.
ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτ- ναν ἔχεις,
ἶπον ἀνεμόεσ- σαν ἑκατογκεφάλα
Τυφῶνος ὀμβρίμου,
Οὐλυμπιονί- καν δέκευ
Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον,

Αντ.

χρονιώτατον φάος εὐ- ρυσθενέων ἀρετᾶν.
Ψαύμιος γὰρ ἵκει
ὀχέων, ὃς ἐλαί- ᾳ στεφανωθ εἰς
Πισᾶτιδι κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρί- νᾳ. θεὸς εὔφρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεί νιν αἰνέω μάλα μὲν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις
καὶ πρὸς ἡσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ
γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγ- ξω λόγον·
διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος·

ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα *Ἐπ.*
Λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νι- κῶν δρόμον
ἔειπεν Ὑψιπυλεί- ᾳ μετὰ στέφανον ἰών·
Οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·

---

5. γρ. ἀλλὰ Κρόνου. — 7. δέξαι codd. vett. — 8. γ' ἕκατι aut θ' ἕκατι codd. vett. unde Ϝέκατι conicias — 9. γρ. ἥκει — 20. γρ. ἔντεσσι.

χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν
πολιαὶ θαμὰ καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας ἐοικότα χρόνον.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙῼ

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

″ – ⏒ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ –
″ – ⏒ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏓
⏑⏑ ″ ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏓

Epodi.

″ – ⏒ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ | – ⏑ – ⏑ – ⏓
″ – ⏒ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – ⏒ ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏓

Στρ. α'.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄω- τον γλυκὺν
τῶν Οὐλυμπίᾳ, Ὠκεανοῦ θύγατερ,
καρδίᾳ γελανεῖ
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπή- νας δέκευ
Ψαύμιός τε δῶρα·

Ἀντ. α'.

ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔ- ξων, Καμάρινα, λα- οτρόφον
βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορ-
ταῖς θεῶν μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις ἀέθ- λων τε πεμ-
παμέροις ἁμίλλαις,

---

25. γρ. θαμάκι παρά — γρ. ἁλικίαις. — 4. Καμάρινα Hermann: Καμάριναν codd. vett. — 5. γρ. ἐγέραιρεν.

'Επ. α'.

ἵπποις ἡμιόνοις τε μοναμπυκίᾳ τε.
τὶν δὲ κῦδος ἁβρὸν
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὃν πατέρ' Ἄ-
κρων' ἐκά-ρυξε καὶ τὰν νέοικον ἕδραν.

Στρ. β'.

ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐ- ηράτων
σταθμῶν, ὦ πολιάοχε Παλλάς, ἀεί-
δει μὲν ἄλσος ἁγνὸν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὤ- ανιν, ἐγ-
χωρίαν τε λίμναν,

'Αντ. β'.

καὶ σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵππαρις οἶσιν ἄρ- δει
στρατόν,
κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως
ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν

'Επ. β'.

αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε
μάρναται πρὸς ἔργον
κινδύνῳ κεκαλυμμένον· ἠῢ δ' ἔχον-
τες σοφοὶ καὶ πολί- ταις ἔδοξαν ἔμμεν.

Στρ. γ'.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρόνιόν τε ναί- ων λόφον
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντα ϝιδαῖ-
όν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς,

---

9. γρ. ἥκων — γρ. εὐηλάτων. — 13. δέ Bergk — 16. ἠῢ δ' Hermann: εὖ δ' codd.

'Αντ. γ'.

αἰτήσων πόλιν εὐ- ανορίαισι τάν- δε κλυταῖς
δαιδάλλειν, σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσει-
δανίαισιν ἵπποις
ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὔ- θυμον ἐς τελευτάν,

'Επ. γ'.

υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα
δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει,
ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν
προστιθείς, μὴ ματεύ- σῃ θεὸς γενέσθαι.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'.

ΑΓΗΣΙΑι ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι
ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

– ″ ⏑ – – – ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑ – ⏓
″ ⏑ – – – ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
– ″ ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏓
⏑ ″ – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – ⏓

Epodi.

″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – – – ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑ ⏓
″ ⏑ – – – ⏑ – ⏓ ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ –
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – ⏓

---

21. γρ. Ποσειδανίοισιν.

Στρ. αʹ.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,
πάξομεν· ἀρχομένου δ᾽ ἔργου πρόσωπον
χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ δ᾽ εἴη μὲν Ὀλυμπιο-
νίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν, τίνα κεν
φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνήρ, ἐπικύρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερ-
ταῖς ἀοιδαῖς;

Ἀντ. αʹ.

ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ᾽ ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ᾽ ἀρεταὶ
οὔτε παρ᾽ ἀνδράσιν οὔτ᾽ ἐν ναυσὶ κοίλαις
τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῇ.
Ἁγησία, τὶν δ᾽ αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ
ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ᾽ ἐς
Ἀμφιάρηον
φθέγξατ᾽, ἐπεὶ κατὰ γαῖ᾽ αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας
ἵππους ἔμαρψεν.

Ἐπ. αʹ.

ἑπτὰ δ᾽ ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν ἑτασθέντων Τα-
λαϊονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· Ποθέω στρατιᾶς
ὀφθαλμὸν ἐμᾶς,

3. *ἀρχομένους* var. lect. apud Lucianum alios — 14. γρ. *φαιδίμους* — 15. *ἑτασθέντων* Christ: *τελεσθέντων* codd. *ἀμαθέντων* Rauchenstein.

ἀμφότερον μάντιν τ᾽ ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι.
τὸ καὶ
ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ πάρεστι Συρακοσίῳ.
οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ᾽ ὦν φιλόνεικος ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις τοῦτό γέ ϝοι σαφέως
μαρτυρή- σω· μελίφθογγοι δ᾽ ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.

Στρ. βʹ.

Ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων,
ᾇ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ᾽ ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν
καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο· χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπιτνά-
μεν αὐταῖς·
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ᾽ Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερον
ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ·

Ἀντ. βʹ.

ἅ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται
παῖδα ϝιόπλοκον Εὐάδναν τεκέμεν.
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις·
κυρίῳ δ᾽ ἐν μηνὶ πέμποισ᾽ ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν
ἥρωι πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος,
ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ λάχε τ᾽ Ἀλ-
φεὸν οἰκεῖν·
ἔνθα τραφεῖσ᾽ ὑπ᾽ Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον
ἔψαυσ᾽ Ἀφροδίτας.

27. γρ. *ἀναπεπτάμεν* — 28. *σάμερόν μ᾽* Boeckh — 30. *ἰόπλοκον* Bergk: *ἰοπλόκαμον* codd. vett. *ἰοβόστρυχον* codd. interpoll.

'Επ. β'.

οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο γόνον·
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνάδ', ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν ὀξείᾳ μελέτᾳ,
ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας.
ἁ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν, λόχμας ὑπὸ κυανέας
τίκτε θεόφρονα κοῦρον. τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας
πραΰμη- τίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας·

Στρ. γ'.

ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν καδόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεὶ
πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι· Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν

'Αντ. γ'.

πατρός, περὶ θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις
ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
ὣς ἄρα μάνυε. τοὶ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι
οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο πεμπταῖον γεγενημένον. ἀλλ' ἐν

38. γρ. πάθους — 40. γρ. λόχμαις ὑπὸ κυανέαις — 53 ἐν κέκρυπτο Boeckh: ἀλλ' ἐγκέκρυπτο codd. ἀλλὰ κέκρυπτο Hermann.

κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατείᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ,
ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν
σῶμα· τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί νιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ

'Επ. γ'.

τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν
καρπὸν Ἥβας, Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν,
ὃν πρόγονον, καὶ τοξοφόρον Δάλου θεοδμάτας σκοπόν,
αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ,
νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς
πατρία ὄσσα, μετάλλασέν τέ νιν· Ὄρσο, τέκνον,
δεῦρο πάγ- κοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὄπισθεν.

Στρ. δ'.

ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου.
ἔνθα ϝοι ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
μαντοσύνας, τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν
ψευδέων ἄγνωστον, εὖτ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθὼν
Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν, πατρὶ
ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ' αὖ χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν.

54. γρ. ἀπειράντῳ — 55. γρ. ξανθαῖς τε — 59. γρ. θεοδμάτου — 62. μεταλλάσαντι Hermann — γρ. τέκος — 67 γρ. ἄγνωτον — 68. πατρί Hermann: πατρὶ δ' aut πατρί θ' codd.

'Αντ. δ'.

ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν.
ὄλβος ἅμ' ἕσπετο· τιμῶντες δ' ἀρετὰς
ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται. τεκμαίρει
χρῆμ' ἕκαστον· μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόν-
των
τοῖς, οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον
ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα
μορφάν.
εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄρους, Ἀγησία, μά-
τρωες ἄνδρες

'Επ. δ'.

ναιετάοντες ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις
πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως, ὃς ἀγῶνας
ἔχει μοῖράν τ' ἀέθλων
Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σω-
στράτου,
σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς,
ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι πνοαῖς·
ματρομά- τωρ ἐμὰ Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα,

Στρ. ε'.

πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,

---

74. μῶμος ἐξ Boeckh: μῶμος δ' ἐξ codd. μῶμος ἐκ δ' Schmid — 75. γρ. πρῶτον — 76. ποτιστάξῃ Bergk: ποτιστάξει aut ποτιστάζει codd. — 77. ὄρους Christ scholiorum lectionem ΟΡΟΣ secutus: ὄροις codd. — 82. λιγυρᾶς ἀκόνας Hartung — 83. προσέλκει schol. ut videtur: προσέρπει codd. vett. — ῥοαῖς schol. — 86. πίνομαι Meineke.

Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι,
γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν
λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος
ὀρθός,
ἠυκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρατὴρ ἀγα-
φθέγκτων ἀοιδᾶν·

'Αντ. ε'.

εἶπον δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας·
τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Δάματρα, λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν,
καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἁδύλογοι δέ νιν
λύραι μολπαί τε γινώσκοντι. μὴ θράσσοι χρόνος
ὄλβον ἐφέρπων.
σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἀγησία δέξαιτο
κῶμον

'Επ. ε'.

οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτι-
νισσόμενον,
ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας. ἀγαθαὶ δὲ
πέλοντ' ἐν χειμερίᾳ
νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. θεὸς
τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων.
δέσποτα ποντόμεδον, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδοι, χρυσαλακάτοιο πόσις
Ἀμφιτρί- τας, ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

---

95. γρ. ἑορτάς — 97. θράσσοι Boeckh et unus e scholiastis: θραύσοι codd. θραύσαι Hermann — 102. γρ. παρέχει — 103. ποντομέδων Boeckh.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'.

ΔΙΑΓΟΡᾼ ΡΟΔΙῼ

ΠΥΚΤῌ.

Strophae.

⏑⏑ –̋ – –́ ⏑ – ⏓ –́⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
–̋ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏓
⏓ –́ ⏑ – – – ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏑⏑ –̋ – –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓

Epodi.

–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–̋ ⏑ – – – ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –́ | ⏑ ⏓
–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
–̋ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏑⏑ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏑⏑ –̋ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–̋ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Στρ. α'.

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ
δωρήσεται
νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε πάγχρυσον
κορυφὰν κτεάνων
συμποσίου τε χάριν κᾶδός τε τιμάσαις ἑόν, ἐν δὲ
φίλων
παρεόντων θῆκέ νιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς·

Epodi versus secundi duas extremas syllabas nescio an rectius tertio ita praefigas, ut a dipodia anapaestica ille initium capiat.

'Αντ. α'.

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός,
ἱλάσκομαι
Οὐλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικώντεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν
φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί.
ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἁδυ-
μελεῖ
ἅμα μὲν φόρμιγγι παμφώνοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

'Επ. α'.

καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν τὰν
ποντίαν
ὑμνέων, παῖδ' Ἀφροδίτας Ἀελίοιό τε νύμ- φαν,
Ῥόδον,
εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ
στεφανωσάμενον
αἰνέσω πυγμᾶς ἄποινα
καὶ παρὰ Κασταλίᾳ, πατέρα τε Δαμάγητον ἁδόντα
Δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

Στρ. β'.

ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον,
Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς
εὔχονται· τὸ δ' Ἀμυντορίδαι

12. ἅμα lemma cod. Ambrosiani: θαμὰ aut θ' ἅμα codd. rell. — 13. ποντίας et 14. Ἀμφιτρίτας variae lectiones in scholiis commemoratae — 19. γρ. ἐμβόλω — 20. γρ. τοίνυν ἐξ.

μᾳτρόθεν Ἀστυδαμείας· ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι
ἀναρίθμητοι κρέμανται· τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν,

Ἀντ. β'.

ὅ τι νυν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον
σκάπτῳ θενὼν
σκληρᾶς ἐλαίας ἔκτανεν Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας
τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς. αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ
παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών.

Ἐπ. β'.

τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν πλόον
εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον νομόν,
ἔνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσέαις νιφάδεσσι πόλιν,
ἁνίχ' Ἁφαίστου τέχναισιν
χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ·
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ.

Στρ. γ'.

τότε καὶ φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας
μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος

26. νῦν εἰ κἀν Hermann — 33. ἔντυ' ἐς Schnitzer.

παισὶν φίλοις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμὸν ἐναργέα, καὶ σεμνὰν θυσίαν θέμενοι
πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ' ἐγχειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετὰν
ἔβαλεν καὶ χάρματ' ἀνθρώποισι Προμαθέος αἰδώς·

Ἀντ. γ'.

ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν
ἔξω φρενῶν.
καὶ τοὶ γὰρ αἰθοίσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ· τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοις ὁ μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν
πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν

Ἐπ. γ'.

πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι φέρον.
ἦν δὲ κλέος βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἀδόλως τελέθει.
φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ
ῥήσιες, οὔπω ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ,
ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι

42. γρ. πρῶτον — 45. ἀτέκμαρτα Schmid: ἀτέκμαρτον codd. — 46. ὀρθᾶν ὁδῶν ἔξω φρένας mavult Bergk. — 49. κείνοις ὁ μέν Mingarelli: κείνοισι μέν addito post νεφ. Ζεύς codd. — 53. ἀδόλως Christ scholiastam alterum et veteris scripturae vestigia secutus: ἄδολος codd.

Στρ. δ'.

ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου·
καί ῥά νιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον,
ἁγνὸν θεόν.
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμ πάλον μέλλεν θέμεν. ἀλλά νιν
οὐκ εἴασεν, ἐπεὶ πολιᾶς
εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν
πεδόθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις.

Ἀντ. δ'.

ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὅρκον μέγαν
μὴ παρφάμεν,
ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι, φαεννὸν ἐς αἰθέρα
νιν πεμφθεῖσαν· ἑᾷ κεφαλᾷ
ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύταθεν δὲ λόγων κο-
ρυφαὶ
ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι. βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς

Ἐπ. δ'.

νᾶσος, ἔχει τέ νιν ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ,
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων· ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μι-
χθεὶς τέκεν
ἑπτὰ σοφώ- τατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν
παραδεξαμένους
παῖδας, ὧν εἷς μὲν Κάμειρον
πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν Λίνδον τ'. ἀπάτερθε
δ' ἔχον,

---

61. ἄμ πάλον Boeckh: ἄμπαλον codd. — 65. θεούς Aristarchus — 68. γέρας: γρ. μέρος — 68. γρ. τελεύτασαν. — 74. πρεσβύτατος fuerunt qui interpolarent — Ἰάλυσον nescio an digamma praefixum habuerit — γρ. ἔχοντι et ἔχοντα.

διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωΐαν,
ἀστέων μοῖραν, κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.

Στρ. ε'.

τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
ἵσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ,
ὥσπερ θεῷ,
μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις.
τῶν ἄνθεσι Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δίς, κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις
εὐτυχέων,
Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ, καὶ κρανααῖς ἐν Ἀθά-
ναις.

Ἀντ. ε'.

ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω νιν, τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
ἔργα καὶ Θήβαις, ἀγῶνές τ' ἔννομοι
Βοιωτίων,
Πέλλανά τ', Αἴγινά τε νικῶνθ' ἑξάκις· ἐν Μεγά-
ροισίν τ' οὐχ ἕτερον λιθίνα
ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν
Ἀταβυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν,

Ἐπ. ε'.

ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα, δίδοι τέ ϝοι αἰδοίαν
χάριν
καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων· ἐπεὶ ὕβριος ἐχ-
θρὰν ὁδὸν

---

79. γρ. θεοῖς — 85. γρ. Βοιωτίας et Βοιωτῶν, Βοιώτιοι codd. interpoll. — 86 Αἰγίνᾳ cum parte codd. Boeckh, Οἰνώνα Bergk — 86. γρ. ἑτέρου — 89. γρ. δίδου.

εὐθυπορεῖ, σάφα δαεὶς ἅ τε ϝοι πατέρων ὀρθαὶ
φρένες ἐξ ἀγαθῶν
ἔχραον. μὴ κρύπτε κοινὸν
σπέρμ᾽ ἀπὸ Καλλιάνακτος· Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χα-
ρίτεσσιν ἔχει
θαλίας καὶ πόλις· ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου
ἄλλοτ᾽ ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Η΄.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

–̋ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –̋ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
–̋ ⏑ – ⏓ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏑⏑ –́ – –́ ⏑ ⏓
–̋ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Epodi.

– –̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏓
–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
–̋ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏓
–̋ ⏑ – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

---

92. γρ. ἔχρεον.

Στρ. α΄.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων Οὐλυμπία,
δέσποιν᾽ ἀλαθείας· ἵνα μάντιες ἄνδρες
ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διὸς ἀργι-
κεραύνου,
εἴ τιν᾽ ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν·

Ἀντ. α΄.

ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβείας ἀνδρῶν λιταῖς.
ἀλλ᾽ ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ᾽ Ἀλφεῷ ἄλσος,
τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι. μέγα τοι
κλέος αἰεί,
ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπητ᾽ ἀγλαόν.
ἄλλα δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν, πολλαὶ δ᾽ ὁδοὶ
σὺν θεοῖς εὐπραγίας·

Ἐπ. α΄.

Τιμόσθενες, ὔμμε δ᾽ ἐκλάρωσεν πότμος
Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὃς σὲ μὲν Νεμέᾳ πρόφατον,
Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ
θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.
ἦν δ᾽ ἐσορᾶν καλός, ἔργῳ τ᾽ οὐ κατὰ ϝεῖδος ἐλέγχων
ἐξένεπε κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·
ἔνθα Σῴ- τειρα Διὸς ξενίου
πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις

---

8. λιταί Asclepiades — 11. γρ. ἕσπετ᾽ — 16. σὲ μέν Dissen: σὲ μὲν ἐν codd. vett. — 16. πρόφαντον codd. vett.

Στρ. β΄.

ἔξοχ᾽ ἀνθρώπων. ὅ τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει,
ὀρθᾷ διακρίνειν φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν,
δυσπαλές, τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ᾽ ἁλιερ-
κέα χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις
κίονα δαιμονίαν·
ὁ δ᾽ ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι·

Ἀντ. β΄.

Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ·
τὸν παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι, καλέσαντο
συνεργὸν
τείχεος, ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον
ὀρνυμένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις
λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

Ἐπ. β΄.

γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον,
πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον,
αὖθι δ᾽ ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον·
εἷς δ᾽ ἐσόρουσε βοάσαις.
ἔννεπε δ᾽ ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων·
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται·
ὣς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·

---

23. ῥέποι codd. vett. fere omnes, ῥέπῃ Bergk. — 24. γρ. διακρῖναι — 37. γρ. κτίσθη, νέον — 39. γρ. ατυζόμενοι — 40. γρ. ἀνόρουσε — 41. ἀντίον εἰσορῶν Hartung — 44. γρ. βαρυκτύπου.

Στρ. γ΄.

οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν, ἀλλ᾽ ἅμα πρώτοις ῥήξεται
καὶ τετράτοις. ὣς ἆρα θεὸς σάφα Ϝείπαις
Ξάνθον ἤπειγ᾽ ἢ καὶ Ἀμαζόνας εὐίππους καὶ ἐς
Ἴστρον ἐλαύνων.
Ὀρσοτρίαινα δ᾽ ἐπ᾽ Ἰσθμῷ ποντίᾳ
ἅρμα θοὸν τανύεν,
ἀποπέμπων Αἰακὸν
δεῦρ᾽ ἀν᾽ ἵπποις χρυσέαις,

Ἀντ. γ΄.

καὶ Κορίνθου δειράδ᾽ ἐποψόμενος δαιτικλυτάν.
τερπνὸν δ᾽ ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.
εἰ δ᾽ ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος·
καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
ἐρέω ταύταν χάριν,
τὰν δ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνδρῶν μαχᾶν

Ἐπ. γ΄.

ἐκ παγκρατίου. τὸ διδάξασθαι δέ τοι
εἰδότι ῥᾷτερον· ἄγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν·
κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι
ἔργα περαίτερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν
φέρειν.
νῦν μὲν αὐ- τῷ γέρας Ἀλκιμέδων
νίκαν τριακοστὰν ἑλών·

---

45. ῥήξεται Bergk: ἄρξεται codd. — 47. ἤπειγ᾽ ἢ Bergk: ἤπειγε vel ἤπειγεν codd. — 48. γρ. Ἰσθμὸν ποντίαν — 52. δαιτικλυτάν Bergk ex scholiis eruit: δαῖτα κλυτάν codd. — 54. γρ. Μελησίᾳ — γρ. ὕμνων vel ὑμνῶν — 58. μαχᾶν ἐκ Christ: μάχαν ἐκ codd. λαχεῖν ἐκ Schneidewin — 59. γρ. ἐν παγκρατίῳ.

Στρ. δ΄.

ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακὼν
ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις
νόστον ἔχθιστον καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν καὶ ἐπί-
κρυφον οἶμον,
πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
γήραος ἀντίπαλον.
Ἀίδα τοι λάθεται
ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.

Ἀντ. δ΄.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι
χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,
ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ'
ἀγώνων.
ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
κὰν νόμον ἐρδομένων·
κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
συγγόνων κεδνὰν χάριν.

Ἐπ. δ΄.

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων
Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφι Ζεὺς γένει
ὤπασεν. ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς
ἔργ' ἐθέλοι δόμεν, ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ Νέμεσιν διχόβουλον μὴ
θέμεν·
ἀλλ' ἀπή- μαντον ἄγων βίοτον
αὐτούς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν.

---

78. ἐρδομένων Schmid: ἐρδόμενον codd. — 85. ἔργ' ἐθέλοι Boeckh: ἔργα θέλοι codd.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Θ΄.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩι ΟΠΟΥΝΤΙΩι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

⏑⏑ –″ ⏑⏑ – ⏑ ⏓
⏓ –″ ⏑⏑ – ⏑ ⏗ –̇ ⏒ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓
–″ ⏒ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏒ –̇ ⏑⏑ – ⏓
–″ – – ⏑⏑ – ⏑ – – –̇ ⏑⏑ – ⏓
–″ ⏒ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏒ –̇ ⏑⏑ – ⏓
⏑⏑″ ⏑ – ⏒ – ⏑⏑ – | – –̇ ⏑⏑ – ⏓
–″ ⏓ – ⏑⏑ – ⏑ ⏓
⏒ –̇ ⏑⏑ – ⏓
⏑ –″ ⏑⏑ – ⏑ ⏗ –̇ ⏑ ⏓
– –″ ⏑⏑ ⏗ –̇ ⏑ – ⏒ – ⏑⏑ – –

Epodi.

⏑ –″ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑⏑ –″ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓
⏑⏑ –″ ⏑ ⏑ – ⏓
– –″ – – ⏑⏑ – ⏑ ⏗ –̇ ⏓
–″ ⏑⏑ – – ⏗ –̇ –
– –″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
– –″ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏗ –̇ –
– –″ ⏑ – ⏒ –̇ ⏑ – ⏑⏑ – | ⏒ –̇ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏓

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος *Στρ. α΄.*
φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ, καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς,
ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἁγεμονεῦσαι
κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις·
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων
Δία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἄλιδος
τοιοῖσδε βέλεσσιν,

---

8. γρ. μέλεσσιν.

τὸ δή ποτε Λυδὸς ἥ- ρως Πέλοψ
ἐξάρατο κάλ- λιστον ἕδνον Ἱπποδαμείας·

πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν 'Αντ. αʹ.
Πυθῶνάδ' ὀιστόν· οὔ- τοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψεαι
ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων
κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος, αἰνήσαις Ϝὲ καὶ υἱόν·
ἂν Θέμις θυγάτηρ τέ Ϝοι Σώτειρα λέλογχεν
μεγαλόδοξος Εὐνομία, θάλλει δ' ἀρεταῖσιν
σόν τε, Κασταλία, πάρα
Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον·
ὅθεν στεφάνων ἄω- τοι κλυτὰν
Λοκρῶν ἐπαεί- ροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν 'Επ. αʹ.
μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,
καὶ ἀγάνορος ἵππου
θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου παντᾷ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον·
κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τέρπν'· ἀγαθοὶ
δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες

ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντίον Στρ. βʹ.
πῶς ἂν τριόδοντος Ἡ- ρακλέης σκύταλον τίναξε
χερσίν,

16. ἀρεταῖσι σόν τε Κασταλία Bergk cum parte schol.: ἀρεταῖς ἶσον τε Κασταλία codd. plerique, ἀρεταῖσιν ἔν τε Κασταλίᾳ cod. Ambros.; ἶσον Κασταλίας τε πάρ Ahrens, κράναν Κασταλίας πάρα Kayser.

ἀνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν,
ἤρειδεν δέ νιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος, οὐδ' Ἀίδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει κοίλαν ἐς ἀγυιὰν
θνασκόντων; ἀπό μοι λόγον
τοῦτον στόμα ῥῖψον·
ἐπεὶ τό γε λοιδορῆ- σαι θεοὺς
ἐχθρὰ σοφία καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν

μανίαισιν ὑποκρέκει 'Αντ. βʹ.
μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοι- αῦτ'· ἔα πόλεμον μάχαν τε
πᾶσαν
χωρὶς ἀθανάτων· φέροις δὲ Πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν, ἵν' αἰολοβρόντα Διὸς αἴσᾳ
Πύρρα Δευκαλίων τε Παρνασοῦ καταβάντε
δόμον ἔθεντο πρῶτον, ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον
κτισσάσθαν λίθινον γόνον·
Λαοὶ δ' ὀνύμασθεν.
ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶ- μον λιγύν,
αἴνει δὲ παλαι- ὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων

νεωτέρων. λέγοντι μὰν 'Επ. βʹ.
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὕδατος σθένος, ἀλλὰ
Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας
ἄντλον ἑλεῖν. κείνων δ' ἔσσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι,
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας,

31. γρ. Πύλου — 31. et 32. γρ. ἤρεισε — 32. δέ Hermann: τε codd. — πελεμίζων Thiersch — 34. γρ. πρός — 43. γρ. καταβάντες — 45. κτισάσθαν aut κτησάσθαν codd. — 47. οἶμον codd.: οὖρον Gedike — 52. ἄμπωτιν codd. vett.

κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν,
ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί,
πρὶν Ὀλύμπιος ἁγεμὼν — Στρ. γ'.
θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπει-ῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις ἕκαλος
μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς καὶ ἔνεικεν
Λοκρῷ, μὴ καθέλοι νιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις
ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον
ἄλοχος, εὐφράνθη τε ϝιδὼν ἥρως θετὸν υἱόν,
μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ νιν
ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὑπέρφατον ἄνδρα μορ- φᾷ τε καὶ
ἔργοισι. πόλιν δ' ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.

ἀφίκοντο δέ ϝοι ξένοι — Ἀντ. γ'.
ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θη- βᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ
καὶ Πισᾶται·
υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων
Αἰγίνας τε Μενοίτιον· τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθραντος πεδίον μολὼν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ' ἀλκάεντας Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν
πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν·
ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι
μαθεῖν Πατρόκλου βια- τὰν νόον.
ἐξ οὗ Θέτιος γόνος οὐλίῳ νιν ἐν Ἄρει

παραγορεῖτο μή ποτε — Ἐπ. γ'.
σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.

---

56. κοῦροι κόραι τε φερτάτων Λελέγων Hermann — 65. γρ. ὑπέρφυτον — 76. γόνος codd.: κοῦρος Kayser — 78. ταξιοῖσθαι codd. vett.

εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ·
τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις
ἕσποιτο. προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ τ' ἦλθον
τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου
μίτραις, ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν
μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν. — Στρ. δ'.
ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίν- θου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα
χάρμαι,
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον·
Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις.
οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι συλαθεὶς ἀγενείων
μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν·
φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ
ἀπτῶτι δαμάσσαις
διήρχετο κύκλον ὅσ- σᾳ βοᾷ,
ὡραῖος ἐὼν καὶ καλὸς κάλλιστά τε ῥέξαις.

τὰ δὲ Παρρασίῳ στρατῷ — Ἀντ. δ'.
θαυμαστὸς ἐὼν φάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου,
καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὔδιανὸν φάρμακον αὔρᾶν
Πελλάνᾳ φέρε· σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος ἐναλία τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν.
τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδακταῖς
ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
ὤρουσαν ἀρέσθαι.
ἄνευ δὲ θεοῦ σεσι- γαμένον
οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι

---

83. ἕσποιτ' αἰεί cod. Ambros. quo recepto ex lemmate eiusdem cod. ξενίᾳ scripsit Mommsen — 85. γρ. ἔργον — 89. γρ. οἷον ἐν — 98. γρ. αὐτοῦ — 102. γρ. ἑλέσθαι — 103. γρ. ἄνευθε δέ, unde ἄνευθε Boeckh.

ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι, *Ἐπ. δ'.*
μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει
μελέτα· σοφίαι μὲν
αἰπειναί· τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον,
ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων,
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶντ' ἀλκάν,
Αἰαντέῳ 'ν ὃς δαιτὶ Ἰλιάδα
νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ι' (ΙΑ')

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩι ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗι.

Strophae.

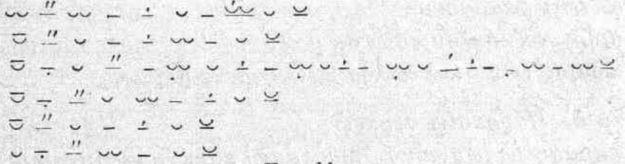

Epodi.

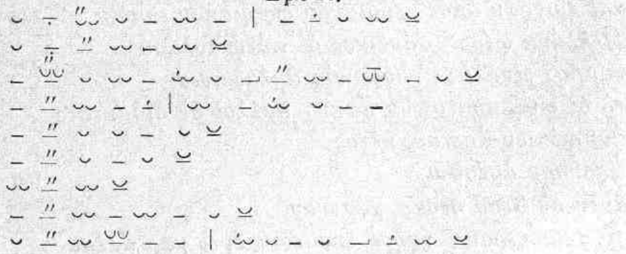

109. ἄρυσαι Ahrens — 112. *Αἰαντέῳ 'ν ὃς δαιτὶ Ϝιλ.* Christ: *Αἰάντειον τ' ἐν δαιτὶ Οἰλ.* codd. sed ὅς et *Ἰλιάδα* scholia testantur, *Αἰαντέων ἐν δαίθ' ὃς Ἰλ.* Rauchenstein.

Carmen hoc decimum post undecimum collocandum fuisse Boeckhius monuit — Epodi versus primum et ultimum nescio an rectius duos in versiculos dirimas.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι *Στρ. α'.*
Ἀρχεστράτου παῖδα πόθι φρενὸς
ἐμᾶς γέγραπται. γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπι-
λέλαθ'. ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερὶ
ἐρύκετον ψευδέων
ἐνιπὰν ἀλιτοξένων.

ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος *Ἀντ. α'.*
ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν τόκος·
ὁρᾶτ' ὦν νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν
ὅπα κῦμα κατακλύσσει ῥέον
ὅπα τε κοινὸν λόγον
φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.

νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων, *Ἐπ. α'.*
μέλει τέ σφισι Καλλιόπα
καὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κύκ-
νεια μάχα καὶ ὑπέρβιον
Ἡρακλέα· πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν
Ἴλᾳ φερέτω χάριν
Ἀγησίδαμος, ὡς
Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.
θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ
πελώριον ὁρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ.

ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, *Στρ. β'.*
ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.

6. *ἀλιτοξένων* Mingarelli: *ἀλιτόξενον* codd. — 8. *καταίσχυνε* Boeckh: *καταισχύνει* codd. vett. — 9. γρ. *γε τόκος* — *ὁρᾶτ' ὦν* Schneidewin: *θνατῶν* codd. vett. *ὀνάτωρ* Hermann, *γε τόκος ἀνδρῶν* Friederichs — 11. nescio an lateat: *κοῖον λόγον* — 13. γρ. *πόλις.*

ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὦρσαν Διός, ὃν
ἀρ- χαίῳ σάματι πὰρ Πέλοπος
βωμῶν ἑξάριθμον ἐκτίσσατο,
ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,

πέφνε δ' Εὔρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον 'Αντ. β'.
ἀέκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
πράσσοιτο· λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δά-
μασε καὶ κείνους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ,
ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον
ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν
μυχοῖς ἥμενοι Ἄλιδος

Μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν ξεναπάτας 'Επ. β'.
'Επειῶν βασιλεὺς ὄπιθεν
οὐ πολλὸν ἴδε πατρίδα πολυ-
κτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρὶ
πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας
ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.
νεῖκος δὲ κρεσσόνων
ἀποθέσθ' ἄπορον.
καὶ κεῖνος ἀβουλίᾳ ὕστατος
ἁλώσιος ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν Στρ. γ'.
λαίαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος
υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ. περὶ δὲ
πά- ξαις Ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ
διέκρινε, τὸ δὲ κύκλῳ πέδον

25. Ἡρακλέης plerique codd. alii post ἑξ. alii post ἐκτ. addunt — 33. ἥμενοι Heyne: ἥμενον codd. — 41. ἀβουλίαις codd. vett. — 42. ἀντιάσαις codd. vett. — 45. γρ. Ἄλιν — 46. δάπεδον θῆκε codd. vett.

ἔθηκε δόρπου λύσιν,
τιμάσαις πόρον 'Αλφεοῦ

μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. καὶ πάγον 'Αντ. γ'.
Κρόνου προσεφθέγξατο· πρόσθε γὰρ
νώνυμνος, ἇς Οἰνόμαος ἆρχε, βρέχετο πολλᾷ νι-
φάδι. ταύ- τᾳ δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ
παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδὸν
ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος
ἀλάθειαν ἐτήτυμον 'Επ. γ'.
Χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν,
ὅπᾳ τὰν πολέμοιο δόσιν
ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα
ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ
νικαφορίαισί τε·
τίς δὴ ποταίνιον
ἔλαχε στέφανον
χείρεσσι, ποσίν τε καὶ ἅρματι,
ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὖχος, ἔρ- γῳ καθελών;

στάδιον μὲν ἀρίστευσεν, εὐθὺν τόνον Στρ. δ'.
ποσσὶ τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός· ἶκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων· ὁ δὲ
πάλᾳ κυδαίνων Ἔχεμος Τεγέαν·
Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος
Τίρυνθα ναίων πόλιν·
ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν
ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὡλιροθίου· 'Αντ. δ'.

51. νώνυμος codd. vett. — 53. ὁ δ' ἐξελέγχων ..... χρόνος τόδε Hartung — 64. σταδίου Hermann — εὐθὺν τόνον Thiersch: εὐθύτονον codd. — 70. Σᾶμος ὡλιροθίου Boeckh: Σᾶμος ὁ Ἁλιῤῥοθίου varia lectio in scholiis commemorata, σᾶμ' Ἁλιῤῥοθίου codd.

ἄκοντι Φράστωρ δ᾽ ἔλασε σκοπόν·
μᾶκος δὲ Νικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ
ἁπάν- των, καὶ συμμαχία θόρυβον
παραίθυξε μέγαν. ἐν δ᾽ ἕσπερον
ἔφλεξεν εὐώπιδος
σελάνας ἐρατὸν φάος.

ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις 'Επ. δ΄.
τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καί νυν ἐπωνυμίαν
χάριν
νίκας ἀγερώχου, κελαδησόμεθα βροντὰν
καὶ πυρπάλαμον βέλος.
ὀρσικτύπου Διός,
ἐν ἅπαντι κράτει
αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.
χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιά- ξει μελέων,

τὰ παρ᾽ εὐκλέι Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν· Στρ. ε΄.
ἀλλ᾽ ὧτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη, μάλα δέ
ϝοι θερμαίνει φιλότατι νόον·
ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα
ἐπακτὸν ἀλλότριον,
θνάσκοντι στυγερώτατος·

καὶ ὅταν καλὰ ϝέρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ, 'Αντ. ε΄.
'Αγησίδαμ᾽, εἰς 'Αίδα σταθμὸν
ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι
τερπ- νόν. τὶν δ᾽ ἁδυεπής τε λύρα

---

72. γρ. δ᾽ 'Ενικεύς — γρ. συμμαχίᾳ — 86. ὧτε Boeckh: ὥστε codd. — 87. γρ. νεότατι — τοὔμπαλιν codd. vett. — οἱ Boeckh: τοί codd.

γλυκύς τ᾽ αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.
τρέφοντι δ᾽ εὐρὺ κλέος
κόραι Πιερίδες Διός.

'Επ. ε΄.
ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ, κλυτὸν ἔθνος
Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων·
παῖδ᾽ ἐρατὸν δ᾽ 'Αρχεστράτου
αἴνησα, τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ
βωμὸν παρ᾽ 'Ολύμπιον
κεῖνον κατὰ χρόνον,
ἰδέᾳ τε καλὸν
ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ ποτε
ἀναιδέα Γανυμήδει μόρον ἄλαλκε σὺν Κυπρο-
γενεῖ

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ΄ (Ι.)

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩι ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗι.

Strophae.

⏓ ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
⏓ ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ –
⏓ ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ –
⏓ ⏑ – – ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
⏓ ⏑ – – ⏑́ ⏑ –
⏓ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓

---

94. ἀναπλάσσει codd. dett. — 97. γρ. τε — 98. ἀμφίεπον Bergk — 99. δ᾽ om. codd. vett. — 101. post 'Ολύμπιον interpungunt alii — 105. μόρον Mommsen: θάνατον codd. πότμον Hermann.

Epodus.

– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑ – –
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
– ⏑ – ⏑⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑
– ⏑ – – ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑́ ⏑ –
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑ – – – ⏑ ⏓
– ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ – – – ⏑ – ⏓

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα *Στρ.*
χρῆσις, ἔστιν δ᾽ οὐρανίων ὑδάτων
ὀμβρίων, παίδων νεφέλας.
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσει, μελιγάρυες ὕμνοι
ὑστέρων ἀρχὰ λόγων
τέλλεται καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

ἀφθόνητος δ᾽ αἶνος Ὀλυμπιονίκαις *Ἀντ.*
οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἀμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει·
ἐκ θεοῦ δ᾽ ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ὁμοίως·
ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου
παῖ, τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν

κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας *Ἐπ.*
ἁδυμελῆ κελαδήσω,
τῶν Ἐπι- ζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
ἔνθα συγκωμάξατ᾽· ἐγγυάσομαι
ὔμμιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξεινον στρατὸν

4. *πράσσοι* vel *πράσσων* codd. — 5. *γρ. ἀρχαί* — 8. *ἔγκειται* codd. vett. — 9. *πορσαίνειν* Hecker — 10. *ὁμοίως* ex scholiorum vestigiis Leutsch: omittunt aut *ὅμως ὤν* exhibent codd. vett. *ἐσαεί* codd. interpoll. — 13. *γρ. ἀμφί* — 17. *ὔμμιν* Bergk et De Jongh scholiastas secuti: *μή μιν* codd.

μηδ᾽ ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι. τὸ γὰρ
ἐμφυὲς οὔτ᾽ αἴθων ἀλώπηξ
οὔτ᾽ ἐρίβρομοι λέον- τες διαλλάξαιντο ϝῆθος.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒ΄

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩι

ΔΟΛΙΧΕΙ.

Strophae.

– ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
– ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ –
– ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ ⏓
– ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– ⏑ – ⏓ – ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑ – – – ⏑ ⏓

Epodus.

– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑ – ⏑
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
– ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑́ ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑⏑ –
– ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑ – – ⏑́ ⏑ – –

Λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, *Στρ.*
Ἱμέραν εὐρυσθενε᾽ ἀμφιπόλει, Σώτειρα Τύχα.
τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι
κἀγοραὶ βουλαφόροι. αἵ γε μὲν ἀνδρῶν

19. *τε* codd. mell. — 20. *γρ. εὐφυές* — 21. *διαλλάξαιντ᾽ ἄν* Hartung.

πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμ-
νοισαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες·

Ἀντ.

σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων
πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν,
τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
ἔμπαλιν μὲν τέρψιος, οἱ δ' ἀνιαραῖς
ἀντικύρσαντες ζάλαις ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ
πεδάμειψαν χρόνῳ.

Ἐπ.

υἱὲ Φιλάνορος, ἤτοι καὶ τεά κεν,
ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ, συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ
ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,
εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ' ἄμερσε
πάτρας.
νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος
καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ', Ἐργότελες,
θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμι-
λέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις.

---

6. ψευδῆ codd. — 12. πήματος ἐκ Bossler — γρ. ποτάμειψαν — 15. κατεφυλλοχόησε apud Phrynichum — 16. γρ. Κνωσίας ἄμερσε — 18. γρ. δι' ἐκ.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΓ΄

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙῼ

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜῼ ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛῼ.

Strophae.

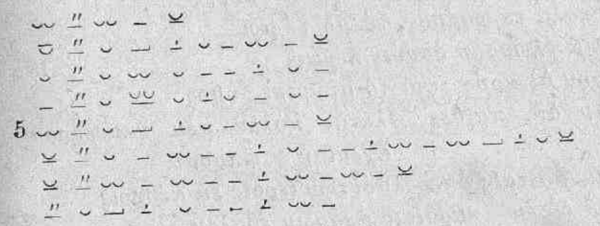

Epodi.

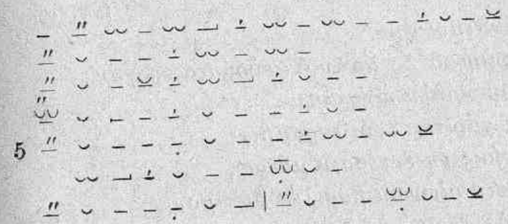

Στρ. α΄.

Τρισολυμπιονίκαν
ἐπαινέων οἶκον ἅμερον ἀστοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου
πρόθυρον Ποτει- δᾶνος, ἀγλαόκουρον.
ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασιγνήτα τε, βάθρον
πολίων ἀσφαλές,

Epodi versus quintum et sextum ita coniunxit Boeckhius in ed. priore, ut post tetrapodiam dactylicam catalecticam epitritos pedes poneret.

3. γρ. τε — 6. γρ. κασίγνηται — ἀσφαλές Schmid: ἀσφαλής codd.

Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰρήνα, ταμίαι ἀνδράσι
πλούτου,
χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος·

ἐθέλοντι δ᾽ ἀλέξειν ᾽Αντ. α΄.
ὕβριν, κόρου ματέρα θρασύμυθον.
ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
ἄμαχον δὲ κρύ- ψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
ὔμμιν δέ, παῖδες ᾽Αλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον
ἀγλαΐαν ὤπασαν
ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις,
πολλὰ δ᾽ ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

᾽Επ. α΄.
῟Ωραι πολυάνθεμοι ἀρ-
χαῖα σοφίσμαθ᾽· ἅπαν δ᾽ εὑρόντος ἔργον.
ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν
σὺν βοηλάτᾳ χάριτες διθυράμβῳ;
τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον
ἐπέθηκ᾽; ἐν δὲ Μοῖσ᾽ ἁδύπνοος,
ἐν δ᾽ Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.

ὕπατ᾽ εὐρὺ ϝανάσσων Στρ. β΄.
᾽Ολυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσσιν
γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων
Ξενοφῶντος εὔ- θυνε δαίμονος οὖρον·
δέξαι δέ ϝοι στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει
πεδίων ἐκ Πίσας,

7. γρ. ὁμότροπος — 10. γρ. θρασύθυμον — 17. γρ. σοφίσματα· πᾶν — 19. γρ. βοηλάτῳ — 20. δ᾽ ἄρ Hermann — fort.: ἱππείοισιν — 21. δίδυμνον Boeckh — 29. γρ. τε.

πενταέθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον· ἀντεβόλησεν
τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον.

δύο δ᾽ αὐτὸν ἔρεψαν ᾽Αντ. β΄.
πλόκοι σελί- νων ἐν ᾽Ισθμιάδεσσιν
φανέντα· Νέμεά τ᾽ οὐκ ἀντιξοεῖ·
πατρὸς δὲ Θεσσαλοῖ᾽ ἐπ᾽ ᾽Αλφεοῦ
ῥεέθροισιν αἴγ- λα ποδῶν ἀνάκειται,
Πυθοῖ τ᾽ ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου τ᾽ ἀελίῳ ἀμφ᾽ ἑνί,
μη- νός τέ ϝοι
τωὐτοῦ κρανααῖς ἐν ᾽Αθάναισι τρία ϝέργα ποδαρκὴς
ἁμέρα θῆκε κάλλιστ᾽ ἀμφὶ κόμαις,

῾Ελλώτια δ᾽ ἑπτάκις· ἐν ᾽Επ. β΄.
δ᾽ ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν
Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι
Τερψίᾳ θ᾽ ἕψοντ᾽ ᾽Εριτί- μῳ τ᾽ ἀοιδαί.
ὅσσα τ᾽ ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε
ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος· δηρίομαι πολέσιν
περὶ πλήθει καλῶν, ὡς μὰν σαφὲς
οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.

ἕπεται δ᾽ ἐν ἑκάστῳ Στρ. γ΄.
μέτρον· νοῆ- σαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
ἐγὼ δὲ ϝίδιος ἐν κοινῷ σταλεὶς
μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων
πόλεμόν τ᾽ ἐν ἡ- ρωίαις ἀρεταῖσιν
οὐ ψεύσομ᾽ ἀμφὶ Κορίνθῳ, Σίσυφον μὲν πυκνό-
τατον παλάμαις ὡς θεόν,

31. γρ. πρότερος — 37. γρ. δ᾽ ἔχει — 42. γρ. τέρψιες θ᾽ ἕψοντ᾽ ἐρίτιμοι — ἕσποντ᾽ Bothe — 44. λέοντος, δηρίομαι vulgo — 44. γρ. πολέεσσι — 47. γρ. δ᾽ ἑκάστῳ, δὲ ϝεκάστῳ Mommsen in ed. mai. — 49. fort: σταθείς — 52. ὡς θεόν] αἰνέων vel ὑμνέων Bossler.

καὶ τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ,
ναΐ σῴ- τειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις.

τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ 'Αντ. γ'.
πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν
ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος,
τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος
Ἑλέναν κομί- ζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
εἴργοντες· ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον
Δαναοί. τοῖσι μὲν
ἐξεύχετ' ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχὰν
καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον·
'Επ. γ'.
ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱ-
όν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν,
πρίν γέ ϝοι χρυσάμπυκα κού- ρα χαλινὸν
Παλλὰς ἤνεγκ'· ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
ἦν ὕπαρ· φώνασε δ'· Εὕδεις, Αἰολίδα βασιλεῦ;
ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
καὶ Δαμαίῳ νιν θύων ταῦρον ἀργάεντα πατρὶ δεῖξον.

κυάναιγις ἐν ὄρφνᾳ Στρ. δ'.
κνώσσοντί ϝοι παρθένος τόσα ϝειπεῖν
ἔδοξεν· ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί.
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν,
δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν πράγματος, ὥς
τ' ἀνὰ βω- μῷ θεᾶς
κοιτάξατο νύκτ' ἀπὸ κείνου χρήσιος, ὥς τέ ϝοι αὐτὰ
Ζηνὸς ἐγ- χεικεραύνου παῖς ἔπορεν

68. ἄγε δέ Mommsen — 69. ἀργόν codd. interpoll. ἀργᾶν Hermann.

δαμασίφρονα χρυσόν. 'Αντ. δ'.
ἐνυπνίῳ δ' ᾇ τάχιστα πιθέσθαι
κελήσατό νιν, ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
καρταίποδ' ἀναρύῃ Γαιαόχῳ,
θέμεν Ἱππείᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.
τελεῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ
ϝελπίδα κού- φαν κτίσιν.
ἤτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὁρμαίνων ἕλε Βελλεροφόντας,
φάρμακον πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι,
'Επ. δ'.
ἵππον πτερόεντ'· ἀναβὰς
δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιξεν.
σὺν δὲ κείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων
αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλ- πων ἐρήμων
τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν,
καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν καὶ Σολύμους ἔπεφνεν.
διασωπάσομαί ϝοι μόρον ἐγώ·
τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.

ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων Στρ. ε'.
ἱέντα ῥόμ- βον παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν
Ὀλιγαιθίδαι- σίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος
Ἰσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔπει θήσω φανέρ'
ἀθρό', ἀλα- θὴς τέ μοι
ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν
ἁδύγλωσ- σος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.

81. ἀνρύῃ Triclinius — 83. τελεῖ codd. vett.: πληροῖ interpoll. — δέ om. codd. dett. — 86. γρ. ἔπαιξε — 88. ἐρήμων Hermann: ἐρήμου codd. — 89. βάλλεν codd. dett. — 96. εἴκων codd. vett. — 97. ἐπίκουρος. Ἰσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ παύρῳ ϝέπει Bergk.

τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν — Ἀντ. ε'.
ἔοικεν ἤ- δη πάροιθε λελέχθαι·
τὰ τ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές·
νῦν δ' ἔλπομαι μέν, ἐν θεῷ γε μὰν
τέλος· εἰ δὲ δαί- μων γενέθλιος ἕρποι,
Δὶ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν. τὰ δ' ὑπ' ὀφρύι Παρ- νασίᾳ,
ἐν Ἄργεϊ θ' ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τ' Ἀρκάσιν ἴστωρ
μαρτυρή- σει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,

Ἐπ. ε'.

Πέλλανά τε καὶ Σικυὼν
καὶ Μέγαρ' Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος,
ἅ τ' Ἐλευσὶς καὶ λιπαρὰ Μαραθών,
ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι
πόλιες, ἅ τ' Εὔβοια. καὶ πᾶσαν κατὰ
Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.
ἄνα, κούφοισίν ἐκνεῦσαι ποσίν·
Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

---

99. ἀνθ' ὅρκου ἐπέσσεται vel ἀνθόρκιος ἔσσεται Hartung — εὐόρκῳ Bossler — 103. γρ. δ' — 106. γρ. ἐπ' ὀφρύϊ — 107. γρ. Ἄργεϊ δ' — 107. ἀνάσσων codd., quod interpretamentum vocabulo ἄναξ superscriptum genuinam vocem expulisse videtur, ἴστωρ Christ, alii alia tentaverunt — 113. fort.: ἢ ὅσσ' — ἀριθμεῖν Hartung — 114. ἄνα Bergk: ἀλλά codd. -- 115. αἰδῶ Boeckh: αἰδῶ τε codd

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΔ'.

ΑΣΩΠΙΧΩι ΟΡΧΟΜΕΝΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

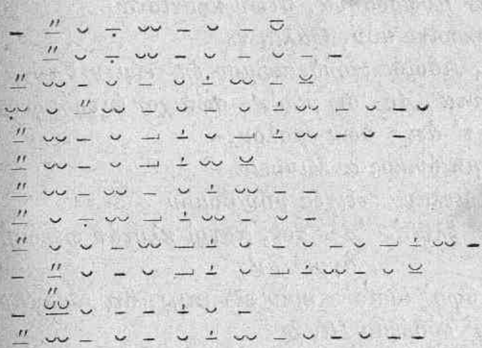

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι — Στρ. α'.
ταίτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι. σὺν γὰρ ὔμ- μιν τά τε τερπνὰ καὶ
τὰ γλυκέ' ἄνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ.
οὐδὲ γὰρ θεοὶ ἁγ- νᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χοροὺς οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάν- των ταμίαι
ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότο- ξον θέμεναι παρὰ

De numerorum descriptione versuum 5 et 6 ambigua conferas lectiones varias.

2. λαχοῖσαν Boeckh — ταίτε Bergk: αἵτε codd. — γρ. καλλίβωλον — 5. σὺν ὔμμιν γάρ Boeckh — 6. γλυκέ' ἄνεται Kayser: γλυκέα γίνεται codd. — 7. κεί Bergk — 8. ἁγνᾶν Kayser: σεμνᾶν codd.

Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.

ὦ πότνι᾽ Ἀγλαΐα φιλησί- — *Στρ. β᾽.*
μολπέ τ᾽ Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπακοοῖτε νῦν, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ϝιδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ᾽ εὐμενεῖ τύχᾳ
κοῦφα βιβῶντα· Λυ- δῷ γὰρ Ἀ- σώπιχον ἐν τρόπῳ
ἐν μελέταις τ᾽ ἀεί- δων ἔμολον,
οὕνεκ᾽ Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία
σεῦ ϝέκατι. μελαν- τειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἔλυθ᾽, Ἀ- χοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ᾽
ἀγγελίαν,
Κλεόδαμον ὄφρ᾽ ἰδοῖσ᾽ υἱὸν εἴ- πῃς, ὅτι ϝοι νέαν
κόλποις παρ᾽ εὐδόξου Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

---

11. *Πυθῷον* Ahrens — 15. *ἐπακοοῖτε νῦν* Bergk: *ἐπάκοοι νῦν* codd. — 17. *Λυδῷ* Bergk: *Λυδίῳ* codd. — 18. *ἔν τε μελέταις* Boeckh — 21. *ἔλυθ᾽* Ahrens: *ἐλθέ* codd. vett. *ἴθι* codd. interpoll. — 22. γρ. *νέον* — 23. γρ. *κόλποισι* — *εὐδόξου* Boeckh: *εὐδόξοιο* codd.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Α᾽.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

″ ⏑ – – ⊥ ⏑ – – ″ ⏑⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
″ ⏑ – – ⊥ ⏑⏑ – ″ ⏑ – – ⊥ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⊥ ⏓
″ – ⊥ ⏑ – – ⊥ ⏑ ⏓
– ″ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⊥ ⏓ ⊥ ⏑ – ″ ⏑ – – ⊥ ⏑⏑ – ⏑⏑ –
″ ⏑ – – ⊥ ⏑ – – ⊥ ⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⊥ ⏑ – – ⊥ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⊥ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⊥ ⏑ – ⏓

Epodi.

″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⊥ ⏑ – – ⊥ ⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ ⊥ ⏑ – – ⊥ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
″ ⏑ – – ⊥ ⏑ – – ⊥ ⏑ – ⏑⏑ ⏑ ⏓
– ″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⊥ ⏑ ⏓
″ ⏑⏑ ⏑ – – ⊥ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⊥ ⏑ –
″ ⏑ – – ⊥ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
″ ⏑⏑ ⏑ – – ⊥ ⏑ – – | ⊥ ⏑ – – ⊥ ⏑ – – ⊥ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏑⏑ ″ – ⊥ ⏑⏑ – | ⏑⏑ ⏑ – – ⊥ ⏑ – ⏓

Στρ. α᾽.

Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
σύνδικον Μοισᾶν κτέανον·
τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχά,
πείθονται δ᾽ ἀοιδοὶ σάμασιν,
ἀγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων
ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα.

καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
ἀενάου πυρός. εὕ- δει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός,
ὠκεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρω- θεν χαλάξαις,

'Αντ. α΄.

ἀρχὸς οἰωνῶν, κελαινῶπιν δ' ἐπί ϝοι νεφέλαν
ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων
ἁδὺ κλαΐστρον, κατέχευας· ὁ δὲ κνώσσων
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βια-
τὰς Ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν
ἐγχέων ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν
κώματι, κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί
τε Λατοίδα σοφίᾳ βαθυκόλ- πων τε Μοισᾶν.

'Επ. α΄.

ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεὺς ἀτύζονται βοὰν
Πιερίδων ἀίοντα, γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαι-
μάκετον,
ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει στέρνα λαχνάεντα· κίων δ'
οὐρανία συνέχει,
νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα·

Στρ. β΄.

τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται
ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ
δ' ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ

10. γρ. καταγχόμενος — 13. γρ. ἀτύζεται et ἀτύζηται — 20. fort.: πανέτης.

αἴθων'· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖ-
αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.
κεῖνο δ' Ἁφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν
δεινοτάτους ἀναπέμ- πει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσ-
ιδέσθαι, θαῦμα δὲ καὶ παρεόν- των ἀκοῦσαι,

'Αντ. β΄.

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς
καὶ πέδῳ, στρωμνὰ δὲ χαράσ-
σοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.
εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ϝανδάνειν,
ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαί-
ας μέτωπον, τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
γείτονα, Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν
ἀγγέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου

'Επ. β΄.

ἅρμασι. ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρώτα χάρις
ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον· ἐοι-
κότα γὰρ
καὶ τελευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει
λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτὰν
καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνυμαστάν.
Λύκιε καὶ Δάλοι' ἀνάσσων Φοῖβε, Παρνασοῦ τε
κράναν Κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν.

26. γρ. πυθέσθαι — γρ. παριόντων — ἀκοῖσαι var. lect. apud Macrobium — 34. γρ. ἐρχομένοις — 35. γρ. ἐν καὶ τελευτᾷ, unde fuerunt qui κἀν τελευτᾷ interpolarent — γρ. φερτέρᾳ — 37. στεφάνοισί νιν Heyne: στεφάνοισιν codd. vett. — 40. εὐανδροῦν Hermann.

Στρ. γ'.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς,
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βια-
ταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν. ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσείτ' ἀγῶ-
νος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,
μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους.
εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλ- βον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων
δόσιν εὐθύνοι, καμάτων δ' ἐπίλα- σιν παράσχοι.

'Αντ. γ'.

ἦ κεν ἀμνάσειεν, οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις
τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν',
ἀνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν,
οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν
τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων
ἐστρατεύθη. σὺν δ' ἀνάγκᾳ νιν φίλον
καί τις ἐὼν μεγαλά- νωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν
ἕλκει τειρόμενον μετανάσ- σοντας ἐλθεῖν

'Επ. γ'.

ἥρωας ἀντιθέους Ποίαντος υἱὸν τοξόταν·
ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρσεν, τελεύτασέν τε πόνους
Δαναοῖς,
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων, ἀλλὰ μοι- ρίδιον ἦν.
οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι
τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται καιρὸν διδούς.

---

45. γρ. ἀμεύσεσθ' — 51. μιν φίλον codd.: μὴ φίλον Rauchenstein, νιν νόσον Mommsen — 52. μετανάσσοντας Wakefield: μεταλάσσοντας vel μεταλλάσσοντας codd. μεταβάσοντας Kayser — 56. θεὸς σωτὴρ Hartung.

Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι
πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων. χάρμα δ' οὐκ ἀλλό-
τριον νικαφορία πατέρος,
ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον.

Στρ. δ'.

τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων
ἐν νόμοις ἔκτισσ'. ἐθέλοντι δὲ Παμ- φύλου
καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι
ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες αἰ-
εὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ
Δωρίοις. ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι,
Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βα-
θύδοξοι γείτονες, ὧν κλέος ἄν- θησεν αἰχμᾶς.

'Αντ. δ'.

Ζεῦ τέλει', αἰεὶ δὲ δὸς τοίαν Ἀμένα παρ' ὕδωρ
αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ-
σιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀν- θρώπων.
σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνήρ,
υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραί-
ρων τράποι σύμφωνον ἐς ἡσυχίαν.
λίσσομαι νεῦσον, Κρονίων, ἅμερον
ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοῖ- νιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς
ἔχῃ, ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας·

'Επ. δ'.

οἷα Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες πάθον,

---

61. γρ. κλεινάν — 65. Δωρίοις Hermann: Δωριεῖς vel Δωριῆς codd. — 67. δὸς τοίαν Mommsen: τοιαύταν codd. αἰεὶ πόροις τοίαν Hartung — 70. υἱῷ γ' Bothe — ἐς om. codd. plerique, quo Pindarum ἡσυχίαν non ἀσ. scripsisse probatur.

ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλείας. ἀρέομαι
πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν
μισθόν, ἐν Σπάρτᾳ δὲ κλέων πρὸ Κιθαιρῶνος μά-χαν,
ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι,
παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν Ἱμέρα παίδεσσιν ὕμνον Δεινομένεος τελέσαις,
τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ, πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.

Στρ. ε'.

καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντανύσαις
ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται
μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμ- βλύνει
αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας·
ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύ-
νει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος,
μὴ παρίει καλά. νώ- μα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν·
ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλ- κευε γλῶσσαν.

Ἀντ. ε'.

εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται
πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας
ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰ-
εὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις·

75. ἀρέομαι Daves: αἱρέομαι codd. — 77. δὲ κλέων Christ: δ' ἐρέω τάν codd. vett.—79. γρ. εὔανδρον — 85. γρ. κρεῖσσον.

ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ
ἱστίον ἀνεμόεν. μὴ δολωθῇς, ὦ φίλος, εὐτραπέλοις
κέρδεσσ'· ὀπιθόμβροτον αὔ- χημα δόξας

οἷον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει Ἐπ. ε'.
καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά·
τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα νη- λέα νόον
ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις,
οὐδέ νιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν
μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται.
τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἀέθλων· εὖ δ' ἀκούειν
δευτέρα μοῖρ'· ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ
ὃς ἂν ἐγκύρσῃ, καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙῼ

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

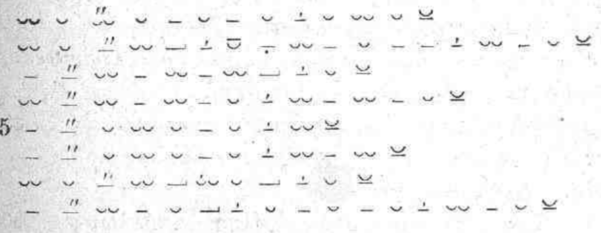

92. πετάσαις post ἀνεμόεν add. codd. — φίλος Hermann: φίλε codd. — κέρδεσι εὐτραπέλοις (vel ἐντρ.) codd. vett.

Epodi.

⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ – | ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏓
⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏓
⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏓
⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
– – ⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏓

Στρ. α'.

Μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου
τέμενος Ἄρεος, ἀν-
δρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι τροφοί,
ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θη- βᾶν φέρων
μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,
εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων
τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις,
ποταμίας ἕδος Ἀρ- τέμιδος, ἇς οὐκ ἄτερ
κείνας ἀγαναῖσιν ἐν
χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε πώλους.

Ἀντ. α'.

ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμᾳ
ὅ τ' ἐναγώνιος Ἑρ-
μᾶς αἰγλάεντα τίθησι κόσμον, ξεστὸν ὅταν δίφρον
ἔν θ' ἅρματα πεισιχάλινα κατα- ζευγνύῃ
σθένος ἵππιον, ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν.
ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ
εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς.
κελαδέοντι μὲν ἀμ- φὶ Κινύραν πολλάκις
φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ
χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλησ' Ἀπόλλων,

7. ἇς Hermann: τᾶς codd. versibus aliter dispositis — 14. γρ. εὐαυχέα.

Ἐπ. α'.

ἱερέα κτίλον Ἀφροδί-
τας· ἄγει δὲ χάρις φίλων
ποίνιμος ἀντὶ ϝέρ- γων ὀπιζομένα·
σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει,
πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων
διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
θεῶν δ' ἐφετμαῖς Ἰξίονα φαντὶ ταῦ- τα βροτοῖς
λέγειν ἐν πτερόεν- τι τροχῷ
παντᾷ κυλινδόμενον·
τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοι-
βαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι.

Στρ. β'.

ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρονίδαις
γλυκὺν ἑλὼν βίοτον,
μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, μαινομέναις φρασὶν
Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐ- ναὶ λάχον
πολυγαθέες· ἀλλά νιν ὕβρις εἰς ἀυάταν ὑπεράφανον
ὦρσεν· τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ
ἐξαίρετον ἕλε μόχθον. αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι
φερέπονοι τελέθον- τι· τὸ μὲν ἥρως ὅτι
ἐμφύλιον αἷμα πρώ-
τιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε θνατοῖς·

Ἀντ. β'.

ὅτι τε μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις
Διὸς ἄκοιτιν ἐπει-
ρᾶτο. χρὴ δὲ καθ' αὑτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέτρον.

17. ποίνιμος Spiegel: ποίτινος codd. — 30. ἔσχε vel ἔχε codd. vett. — 31. ὅτι τ' codd. τ' del. Hermann.

εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν
ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἰόντ', ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄιδρις ἀνήρ·
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν Οὐρανιδᾶν
θυγατέρι Κρόνου· ἅν- τε δόλον αὐτῷ θέσαν
Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν
πῆμα. τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν,

Ἐπ. β΄.

ἑὸν ὄλεθρον ὅγ'· ἐν δ' ἀφύ-
κτοισι γυιοπέδαις πεσὼν
τὰν πολύκοινον ἀν- δείξατ' ἀγγελίαν.
ἄνευ ϝοι Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον,
μόνα καὶ μόνον, οὔτ' ἐν ἀν-
δράσι γερασφόρον οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις·
τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κέν- ταυρον, ὃς
ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλίου
σφυροῖς, ἐκ δ' ἐγένον- το στρατὸς
θαυμαστός, ἀμφοτέροις
ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν
μὲν κάτω, τὰ δ' ὕπερθε πατρός.

Στρ. γ΄.

θεὸς ἅπαν ἐπὶ ϝελπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται,
θεός, ὃ καὶ πτερόεντ'
αἰετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται
δελφῖνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμ- ψε βροτῶν,
ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. ἐμὲ δὲ χρεὼν

---

36. ποτὶ κοῖτον ἰόντ' Boeckh: ποτὶ καὶ τὸν ἱκόντ' codd. — 38. Οὐρανίδα scholiasta legisse videtur, Οὐρανιδᾶν Bergk: Οὐρανιᾶν codd. — 41. ἀνδείξατ' Mitscherlich: ἀνδέξατ' vulgo — 42. γρ. δ' οἱ — 44. γρ. ὀνύμαξε.

φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.
εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν τὰ πόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ
ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν
πιαινόμενον· τὸ πλου-
τεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου σοφίας ἄριστον.

Ἀντ. γ΄.

τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν,
πρύτανι κύριε πολ-
λᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ. εἰ δέ τις
ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τι- μᾷ λέγει
ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι
ὑπέρτερον,
χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά.
εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ
κελαδέων. νεότα- τι μὲν ἀρήγει θράσος
δεινῶν πολέμων· ὅθεν
φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν,

Ἐπ. γ΄.

τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄν-
δρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν
πεζομάχαισι· βου- λαὶ δὲ πρεσβύτεραι
ἀκίνδυνον ἐμοὶ ϝέπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖ-
ρε. τόδε μὲν κατὰ Φοί- νισσαν ἐμπολὰν
μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται·
τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορ- δαῖς θέλων

---

54. ἑκὰς ἐόντα scholiasta legisse videtur — 57. γρ. πεπορεῖν — 59. γρ. κτεάνοισι — 61. κενεά cod. Guelf.: κενεᾷ codd. rell. — 65. ἄνδρεσσι Hermann: ἀνδράσι codd. — 66. σε e scholiis add. Boeckh — 69. ἑκὼν Boeckh.

ἄθρησον χάριν ἐπ- τακτύπου
φόρμιγγος ἀντόμενος.
γένοι' οἷος ἐσσὶ μαθών· καλός
τοι πίθων παρὰ παισίν, αἰεὶ

Στρ. δ΄.

καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμώ-
μητον, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν,
οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰ- εἰ βροτῶν.
ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαιβολιᾶν ὑποφάτιες,
ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
κερδοῖ δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει;
ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ὀχεοίσας βαθὺ
σκευᾶς ἑτέρας, ἀβά-
πτιστός εἰμι φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας.

Ἀντ. δ΄.

ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς
δόλιον ἀστόν· ὅμως
μὰν σαίνων ποτὶ πάντας, ἀγὰν πάγχυ διαπλέκει.
οὔ ϝοι μετέχω θράσεος. φίλον εἴ- η φιλεῖν·
ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑπο-
θεύσομαι,
ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.
ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει,
παρὰ τυραννίδι, χὠ- πόταν ὁ λάβρος στρατός,

---

74. ἀμωμήτων Jacobs — 75. βροτῷ Heindorf — 76. διαιβολιᾶν Bergk: διαβολιᾶν codd. — ὑποφάτορες Bothe — 78. κερδοῖ Huschke: κέρδει codd. — 79. γρ. ἐχοίσας — 80. εἰμι Bergk — ἕρκος, ἅλμας alii — 81. γρ. ἀδύνατον, unde ἀδύνατον ϝέπος coniecit Bergk — 84. ἰών Huschke.

χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ
τηρέωντι. χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν,

Ἐπ. δ΄.

ὃς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κεί-
νων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδω-
κεν μέγα κῦδος. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον
ἰαίνει φθονερῶν· στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι
περισσᾶς ἐνέπαξαν ἕλ-
κος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
πρὶν ὅσα φροντίδι μητίον- ται τυχεῖν.
φέρειν δ' ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόν- τα ζυγὸν
ἀρήγει· ποτὶ κέν- τρον δέ τοι
λακτιζέμεν τελέθει
ὀλισθηρὸς οἶμος. ἁδόντα δ' εἴ-
η με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Γ.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΚΕΛΗΤΙ.

Strophae.

″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – – –̣ ⏑ ⏓
– ″ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – | – –́ ⏑ – – –̣ ⏑ – – –́ ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ″ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

---

90. γρ. ἑλκόμενος . . . . ἐνέπαξεν.

Epodi.

–″ ⏑ – – –́ ⏖ – ⏖ ⏓
–″ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–″ ⏑ – – –́ ⏖ – ⏖ – – –́ ⏑ ⏓
–″ ⏑ – ⏓ –́ ⏖ – ⏖ – ⏓
–″ ⏖ – ⏖ – – –́ ⏑ – – –̣ ⏑ ⏓
–″ ⏖ – ⏖ – – –́ ⏑ – – –̣ ⏑ ⏒
–″ ⏖ – ⏖ – – –́ ⏖ – ⏑ ⏑ ⏓
–″ ⏑ – – –́ ⏖ – ⏖ – – –́ ⏑ – ⏓
⏖ –″ ⏖ – – –́ ⏑ – – –̣ ⏑ ⏓

Ἤθελον Χείρωνά κε Φιλυρίδαν, Στρ. α΄.
εἰ χρεὼν τοῦθ᾽ ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξα-
σθαι ϝέπος,
ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου,
βάσσαισί τ᾽ ἄρχειν Παλίου φῆρ᾽ ἀγρότερον,
νοῦν ἔχοντ᾽ ἀνδρῶν φίλον· οἷος ἐὼν θρέψεν ποτὲ
τέκτονα νωδυνίας ἅμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιόν,
ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.

τὸν μὲν εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ Ἀντ. α΄.
πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ, δαμεῖσα
χρυσέοις
τόξοισιν ὕπ᾽ Ἀρτέμιδος
ἐν θαλάμῳ, δόμον εἰς Ἀίδα κατέβα
τέχναις Ἀπόλλωνος. χόλος δ᾽ οὐκ ἀλίθιος
γίνεται παίδων Διός. ἁ δ᾽ ἀποφλαυρίξαισά νιν
ἀμπλακίαισι φρενῶν, ἄλλον αἴνησεν γάμον κρύ-
βδαν πατρός,
πρόσθεν ἀκερσεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ,

---

6. νωδυνιᾶν . . . γυιαρκέων Hermann — 11. ἐν θαλάμῳ δόμον εἰς Ἀίδα Oehlschlaeger: εἰς Ἀ. δ. ε. θ. codd.

καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν. Ἐπ. α΄.
οὐκ ἔμειν᾽ ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν,
οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων, ἅλικες
οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ᾽ ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι
ἤρατο τῶν ἀπεόντων· οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,
ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω,
μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀυάταν Στρ. β΄.
καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη
ξένου
λέκτροισιν ἀπ᾽ Ἀρκαδίας.
οὐδ᾽ ἔλαθε σκοπόν· ἐν δ᾽ ἄρα μηλοδόκῳ
Πυθῶνι τόσσαις ἄιεν ναοῦ βασιλεὺς
Λοξίας, κοινᾶνι παρ᾽ εὐθυτάτῳ γνώμαν πιθών,
πάντα ϝίσαντι νόῳ· ψευδέων δ᾽ οὐχ ἅπτεται·
κλέπτει τέ νιν
οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς.

καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα Ἀντ. β΄.
ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον, πέμψεν κασιγνήταν
μένει
θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
ἐς Λακέρειαν. ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος
κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος. δαίμων δ᾽ ἕτερος
ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν· καὶ γειτόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ δ᾽ ἔφθαρεν, πολλὰν δ᾽ ὄρει
πῦρ ἐξ ἑνὸς
σπέρματος ἐνθορὸν ἀίστωσεν ὕλαν.

---

16. νυμφιδίαν codd. vett. — 27. γρ. μηδοδόκῳ — 28. γρ. γνώμᾳ — πιθών Schmid: πεπιθὼν codd. — 36. γρ. πολλάν τ᾽.

ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ 'Επ. β'.
σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμεν
λάβρον Ἁφαίστου, τότ' ἔειπεν Ἀπόλλων· Οὐκέτι
τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἁμὸν ὀλέσσαι
οἰκτροτάτῳ θανάτῳ ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
ὣς φάτο· βάματι δ' ἐν πρώτῳ κιχὼν παῖδ' ἐκ νεκροῦ
ἅρπασε· καιομένα δ' αὐτῷ διέφανε πυρά·
καί ῥά νιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι
πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

τοὺς μὲν ὦν, ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων Στρ. γ'.
ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ χαλκῷ μέλη τετρωμένοι
ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ
χειμῶνι, λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων
ἐξᾶγεν, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
τοὺς δὲ προσανέα πί- νοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς.

ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται, 'Αντ. γ'.
ἔτραπεν καὶ κεῖνον ἀγάνορι μισθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανεὶς
ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι
ἤδη ἁλωκότα· χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων
ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν
ὠκέως, αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψεν μόρον.

---

43. τριτάτῳ Aristarchus e coniectura, ut videtur, quem secutus Bergkius ut numeris consuleret scripsit τέρτῳ — 44. γρ. διέφαινε.

χρὴ τὰ ϝεοικότα πὰρ δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν,
γνόντα τὸ πὰρ ποδός, οἵας εἰμὲν αἴσας.

μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον 'Επ. γ'.
σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.
εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι' ἔτι Χείρων, καί τί ϝοι
φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
ἁμέτεροι τίθεν· ἰατῆρά τοί κέν νιν πίθον
καί νυν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων
ἤ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος.
καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν
Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν παρ' Αἰτναῖον ξένον,

ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεὺς Στρ. δ'.
πραῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
τῷ μὲν διδύμας χάριτας
εἰ κατέβαν ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν
κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων αἴγλαν στεφάνοις,
τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλ' ἐν Κίρρᾳ ποτέ,
ἀστέρος οὐρανίου φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις.

ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω 'Αντ. δ'.
Ματρί, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ
σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.
εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἱέρων,
ὀρθὰν ἐπίστᾳ, μανθάνων οἶσθα προτέρων·

---

70. fort.: Συρακόσσας διέπει — 71. γρ. τε.

ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς
ἀθάνατοι· τὰ μὲν ὦν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ
φέρειν,
ἀλλ' ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἕπεται. Ἐπ. δ'.
λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας πότμος. αἰὼν δ'
ἀσφαλὴς
οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ
οὔτε παρ' ἀντιθέῳ Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶν
ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν, οἵτε καὶ χρυσαμπύκων
μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις
ἄιον Θήβαις, ὁπόθ' Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν,
ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις, Στρ. ε'.
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυσέαις ἐν
ἕδραις, ἕδνα τε
δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν
ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων
ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν. ἐν δ' αὖτε χρόνῳ
τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις
εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε
Ζεὺς πατὴρ
ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.

τοῦ δὲ παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα Ἀντ. ε'.
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ τόξοις ἀπὸ ψυχὰν
λιπὼν

81. δαίοντι Mommsen — 85. γρ. γὰρ τύραννον — 88. γε μάν codd. vett. — 98. γ' αὖ Hermann.

ὦρσεν πυρὶ καιόμενος
ἐκ Δαναῶν γόον. εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει
θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν, χρὴ πρὸς μακάρων
τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαὶ
ὑψιπετᾶν ἀνέμων. ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν
ἔρχεται,
πάμπολυς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται.

σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις Ἐπ. ε'.
ἔσσομαι· τὸν ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν
δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν.
εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι,
ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις,
ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ
ἅρμοσαν, γινώσκομεν. ἁ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς
χρονία τελέθει. παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΑΡΚΕΣΙΛᾼ ΚΥΡΗΝΑΙῼ

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

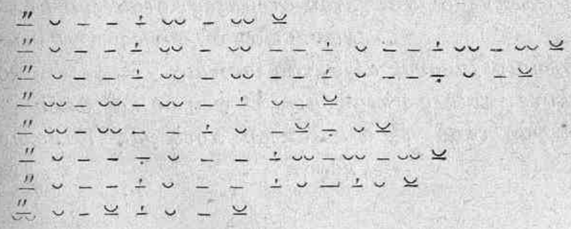

106. πάμπολυς Dissen: ὃς πολύς codd. — 110. πότμον Hartung.

Epodi.

″ ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – – ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
– ″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – ⏓
″ ⏑ – – ⏑ – – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – ⏓ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏒

Σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ Στρ. α'.
στᾶμεν, εὐίππου βασιλῆι Κυράνας, ὄφρα κωμάζοντι
σὺν Ἀρκεσίλᾳ,
Μοῖσα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' αὔξῃς
οὖρον ὕμνων,
ἔνθα ποτὲ χρυσέων Διὸς αἰητῶν πάρεδρος
οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος ἱέρεια
χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύας,
ἱερὰν
νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν κτίσσειεν εὐ- ἅρματον
πόλιν ἐν ἀργινόεντι μαστῷ,

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι Ἀντ. α'.
ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ Θήραιον, Αἰήτα τό
ποτε ζαμενὴς
παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος, δέσποινα Κόλ-
χων. εἶπε δ' οὕτως
ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις·
Κέκλυτε, παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν·
φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο
κόραν

---

4. *αἰετῶν* codd. vett. *ὀρνίχων* Heyne — 5. *γρ. ἱερέα* — 8. *ἀργάεντι* Hermann — 9. *ἀγκομίσαι* scholiasta interpretari videtur: *ἀγκομίσαι θ'* codd. — 11. *γρ. ἁλιπλάγκτου.*

ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι μελη- σίμβροτον
Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.

Ἐπ. α'.
ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαν-
τες θοάς,
ἀνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελ-
λόποδας.
κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτάσει μεγαλᾶν πολίων
ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι, τόν ποτε Τριτωνίδος
ἐν προχοαῖς
λίμνας θεῷ ἀνέρι ϝειδομένῳ γαῖαν διδόντι
ξείνια πρῴραθεν Εὔφαμος καταβὰς
δέξατ'· αἴσιον δ' ἐπί ϝοι Κρονίων Ζεὺς πατὴρ
ἔκλαγξε βροντάν·

ἀνίκ' ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν Στρ. β'.
ναΐ κρημνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν.
δώδεκα δὲ πρότερον
ἁμέρας ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας
ἐρήμων
εἰνάλιον δόρυ, μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἁμοῖς.
τουτάκι δ' οἰοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν, φαιδίμαν
ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος· φιλίων δ' ἐπέων
ἄρχετο, ξείνοις ἅτ' ἐλθόντεσσιν εὐ- εργέται
δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ Ἀντ. β'.
κώλυεν μεῖναι. φάτο δ' Εὐρύπυλος Γαιαόχου παῖς
ἀφθίτου Ἐννοσίδα

---

15. *μελησιμβρότων* malo — 19. *γρ. μεγάλαν* — 26. *ἐγήμου* scholiasta interpretatur — 27. *γρ. ὠμοῖς* — 30. *γρ. ἄρχεται.*

ἔμμεναι· γίνωσκε δ' ἐπειγομένους· ἂν δ' εὐθὺς
ἁρπάξαις ἀρούρας
δεξιτερᾷ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι.
οὐδ' ἀπίθησέ ϝιν, ἀλλ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσιν θορὼν
χειρί ϝοι χεῖρ' ἀντερείσαις δέξατο βώλακα δαιμο-
νίαν.
πεύθομαι δ' αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος
ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ

Ἐπ. β'.

ἑσπέρας, ὑγρῷ πελάγει σπομέναν. ἦ μάν νιν ὤτρυ-
νον θαμὰ
λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φυλάξαι· τῶν δ' ἐλά-
θοντο φρένες·
καί νυν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας
εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε
πὰρ χθόνιον
Ἅιδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών,
υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ,
τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτε Καφισοῦ
παρ' ὄχθαις·

τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων Στρ. γ'.
αἷμά ϝοι κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐρεῖαν ἄπειρον.
τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίστανται Λακεδαίμονος Ἀργείου τε κόλπου καὶ
Μυκηνᾶν.
νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
ἐν λέχεσιν γένος, οἵ κεν τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες τέκωνται φῶτα κελαινεφέων πεδίων

---

36. ἀπίθησέ νιν codd. ἰν restituit Hermann — 39. ἐναλίαν Thiersch: ἐναλίᾳ codd. — 42. γρ. ἀφθίτῳ.

δεσπόταν· τὸν μὲν πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν

Πύθιον ναὸν καταβάντα χρόνῳ Ἀντ. γ'.
ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀγαγεῖν Νείλοιο πρὸς πῖον
τέμενος Κρονίδα.
ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔπταξαν δ' ἀκίνητοι
σιωπᾷ
ἥρωες ἀντίθεοι πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτῳ
κελάδῳ·
ἅ σε χαίρειν ἐστρὶς αὐδάσαισα πε- πρωμένον
βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ,

Ἐπ. γ'.

δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται
πρὸς θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ νῦν, ᾧτε φοινικανθέμου ἦρος
ἀκμᾷ,
παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας·
τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιό-
νων ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω
καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ· μετὰ γὰρ
κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομ- ποί σφισιν
τιμαὶ φύτευθεν.

τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας; Στρ. δ'.
τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἅλοις;
θέσφατον ἦν Πελίαν

---

55. χρόνῳ Schmid: χρόνῳ δ' codd. — 57. αἴ ῥα Boeckh — 62. γρ. Κυράνας — 65. μέλος codd. dett.

ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς
ἀκάμπτοις.
ἦλθε δέ ϝοι κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος·
τὸν μονοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν με-
γάλᾳ,
εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν ἐς εὐ- δείελον
χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ,

ξεῖνος αἴτ' ὦν ἀστός. ὁ δ' ἆρα χρόνῳ 'Αντ. δ'.
ἵκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ ἔκπαγλος· ἐσθὰς
δ' ἀμφοτέρα νιν ἔχεν,
ἅ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις,
ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους·
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾤχοντ' ἀγλαοί,
ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσσον. τάχα δ' εὐθὺς ἰὼν
σφετέρας
ἐστάθη γνώμας ἀταρβάκτοιο πει- ρώμενος
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

'Επ. δ'.
τὸν μὲν οὐ γίνωσκον· ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις
εἶπεν καὶ τόδε·
Οὔτι που οὗτος Ἀπόλλων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός
ἐστι πόσις
Ἀφροδίτας· ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ
Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον καὶ σέ, τολμάεις Ἐφιάλτα
ϝάναξ.
καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραι-
πνόν,

---

79. αμφοτέρα schol.: ἀμφότερον codd. mell. — 82. ᾤχοντ' Boeckh: οἴχοντ' codd. — 84. ἀταρμύκτοιο Hermann.

ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον,
ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτά- των ἐπιψαύειν
ἔραται.

τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι Στρ. ε'.
γάρυον τοιαῦτ'· ἀνὰ δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ
προτροπάδαν Πελίας
ἵκετο σπεύδων· τάφε δ' αὐτίκα παπτάναις ἀρί-
γνωτον πέδιλον
δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ
δεῖμα προσέννεπε· Ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι
πατρίδ' ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων
πολιᾶς
ἐξανῆκεν γαστρός; ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν
καταμιάναις εἰπὲ γένναν.

τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις 'Αντ. ε'.
ὧδ' ἀμείφθη· Φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν.
ἄντροθε γὰρ νέομαι
πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με
κοῦραι θρέψαν ἁγναί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς οὔτε ϝέργον
οὔτ' ἔπος ἐκτράπελον κείνοισιν εἰπὼν ἱκόμαν
οἴκαδ', ἀρχαίαν κομίζων πατρὸς ἐμοῦ βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ
Αἰόλῳ καὶ παισί, τιμάν.

'Επ. ε'.
πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν ἄθεμιν λευκαῖς πιθή-
σαντα φρασὶν

---

94. γρ. ἐπὶ — 99. ἐχθίστοις σε Mingarelli — 105. ἐκτράπελον Heyne schol. secutus: ἐντράπελον codd. vett. εὐτράπελον cod. Perusinus — 106. ἀρχὰν ἀγκομίζων Chaeris.

ἁμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος, ὑπερφιάλου
ἁγεμόνος δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡσείτε φθιμένου
δνοφερὸν
ἐν δώμασι θηκάμενοι μίγα κωκυτῷ γυναικῶν
κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν, Κρονίδᾳ δὲ τράφειν Χεί-
ρωνι δῶκαν.

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων Στρ. ς'.
ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται,
φράσσατέ μοι σαφέως·
Αἴσονος γὰρ παῖς ἐπιχώριος οὐχ ἵκω ξέναν μὰν
γαῖαν ἄλλων.
Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα.
ὣς φάτο. τὸν μὲν ἐσελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός.
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων
γλεφάρων·
ἂν πέρι ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν ἐξ- αίρετον
γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι Ἀντ. ς'.
ἤλυθον κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγγὺς μὲν Φέρης
κράναν Ὑπερῇδα λιπών,
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν· ταχέως δ' Ἄδματος ἷκεν
καὶ Μέλαμπος
εὐμενέοντες ἀνεψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
μειλιχίοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,

110. ἁμετέρων . . . ἀρχεδικᾶν Chaeris: ἁμετέραν . . . ἀρχεδίκαν Didymus, ut videtur, defendebat — 113. γρ. μετά 118. οὐχ ἵκω ξέναν μάν Christ: οὐ ξείναν ἱκόμαν codd. οὐ ξείναν ἱκοίμαν Hermann — 126. γρ. ἧκεν.

ξείνι' ἁρμόζοντα τεύχων, πᾶσαν εὐφροσύναν τά-
νυεν,
ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

Ἐπ. ς'.
ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ πάντα, λόγον θέμενος σπουδαῖον, ἐξ
ἀρχᾶς ἀνὴρ
συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'· οἱ δ' ἐπέσποντ'. αἶψα δ'
ἀπὸ κλισιᾶν
ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ' ἦλθον Πελία μέγαρον,
ἐσσύμενοι δ' εἴσω κατέσταν. τῶν δ' ἀκούσαις αὐτὸς
ὑπαντίασεν
Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά· πραῢν δ' Ἰάσων
μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων· Παῖ Ποσειδᾶνος
Πετραίου,

ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι Στρ. ζ'.
κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἑρπόν-
των πρὸς ἐπίβδαν ὅμως·
ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν
λοιπὸν ὄλβον.
εἰδότι τοι ϝερέω· μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ θρασυμήδεϊ Σαλμωνεῖ· τριταισιν δ' ἐν γοναῖς
ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέντες σθένος ἀελίου χρύ-
σεον
λεύσσομεν. Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχ- θρα
πέλει
ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.

129. εὐφροσύναν cod. Vatic.: ἐς εὐφροσύναν codd. rell. — 131. εὐζωάς vel εὐσοίας mavult Bergk — 134. γρ. ἦλθεν — 145. ἀφίσταιντ' Chaeris.

οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν 'Αντ. ζ'.
οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι.
μῆλά τε γάρ τοι ἐγὼ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημ' ἀγρούς τε πάντας,
τοὺς ἀπούραις
ἁμετέρων τοκέων νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων·
κοὔ με πονεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν,
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος, ᾧ ποτε
Κρηθεΐδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις εὔθυνε λα- οῖς δίκας,
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

'Επ. ζ'.
λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστάσῃς
κακόν.
ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀκᾷ δ' ἀνταγόρευσεν καὶ Πελίας·
"Εσομαι
τοῖος. ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἁλικίας
ἀμφιπολεῖ· σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει· δύ-
νασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἑὰν ψυχὰν κομίξαι
Φρίξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους,
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν, τῷ ποτ' ἐκ
πόντου σαώθη

ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. Στρ. η'.
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φωνεῖ. μεμάν-
τευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ,
εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀτρύνει με τεύχειν
ναῒ πομπάν.

---

155. ante ἄμμιν alii interpungunt — ἀναστάσῃς Schnitzer: ἀναστήσῃς vel ἀναστήσῃ codd. ἀνασταίη Ahrens — 157. τοιοῦτος codd. vett. — 163. φώνει scholiasta interpretatur.

τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμι προήσειν. καρτερὸς
ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφο-
τέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κρίθεν·
ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

'Αντ. η'.
ὤρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον
φαινέμεν παντᾷ. τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνὸς υἱοὶ
τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου Λήδας τε, δοιοὶ
δ' ὑψιχαῖται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου. τῶν μὲν κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν'
εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς ἀοι- δᾶν πατὴρ
ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς.

'Επ. η'.
πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ'
ἄτρυτον πόνον,
τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον.
ταχέες
δ' ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλοις ναιετάοντες ἔβαν·
καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυεν βα-
σιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας, ἄνδρας πτεροῖσιν

---

173. fort: γενεά, βλέποντες — 179. ταχέως codd. dett. — 180. δ' eiecit Boeckh — θεμέθλοις Boeckh: θέμεθλα codd. alii, alii omittunt.

νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα

Στρ. θ'.

ναὸς Ἀργοῦς, μή τινα λειπόμενον
τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ', ἀλλ' ἐπὶ καὶ θανάτῳ
φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δὲ Ἰωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. καί ῥά ϝοι
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου
κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,

Ἀντ. θ'.

χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγχεικέραυνον Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους
κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους
ἄματά τ' εὔφρονα καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν·
ἐκ νεφέων δέ ϝοι ἀντάυσε βροντᾶς αἴσιον
φθέγμα· λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν
πιθόμενοι· κάρυξε δ' αὐτοῖς

Ἐπ. θ'.

ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος ἁδείας ἐνίπτων ἐλπίδας·

184. γρ. παμπληθῆ — πόθον τόνδ' αὖεν Emperius — 188. γρ. κατέβαν — 195. ἀνέμους codd. mell.

εἰρεσία δ' ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.
σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι
ἤλυθον· ἔνθ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἕσσαντ' εἰναλίου τέμενος,
φοίνισσα δὲ Θρηικίων ἀγέλα ταύρων ὕπαρχεν
καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ.
ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,

Στρ. ι'.

συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμοι γὰρ ἔσαν ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν
ἤλυθον· ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν
μῖξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ. πότνια δ' ὠκυτάτων βελέων
ποικίλαν ἴυγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ

Ἀντ. ι'.

μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν
πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ' ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν·
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτὰν
ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς.

203. γρ. Εὐξείνου. — 206. λίθων codd. interpoll. λίθινον codd. vett. unde θέναρ βωμοῦ λίθινον Ahlwardt — 208. γρ. σύνδρομον — 209. γρ. δίδυμαι — 211. γρ. ἔπειτ' ἀνήλυθον — 213. γρ. ὀξυτάτων.

καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρῴων·
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν
δῶκε χρίεσθαι. καταίνησάν τε κοι- νὸν γάμον
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι.

'Επ. ι'.

ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σμψατο
καὶ βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός,
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι·
τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος. ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις
ἤλαυν', ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον
γᾶς. ἔειπεν δ' ὧδε· Τοῦτ' ἔργον βασιλεύς,
ὅστις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω,

Στρ. ια'.

κῶας αἴγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος ἀπὸ κρόκεον ῥίψαις Ἰάσων εἷμα θεῷ πίσυνος
εἴχετ' ἔργου· πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.
σπασσάμενος δ' ἄροτρον, βοέους δήσαις ἀνάγκας
ἔντεσιν αὐχένας ἐμβάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ
κέντρον αἰανὲς βιατὰς ἐξεπόνασ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
μέτρον. ἴυξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμ- πας ἄχει
δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.

223. γρ. μίξειν — 225. γενύων codd.: γνάθων Boeckh — 228. γρ. ἀναβωλακίας — 232. γρ. κροκόεν — 233. ἐόλει Boeckh: αἰόλλει codd. — 234. γρ. βοέοις — γρ. δῆσεν — ἀνάγκαις codd. dett.

'Αντ. ια'.

πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
ὤρεγον χεῖρας, στεφάνοισί τέ νιν ποίας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι·
ἤλπετο δ' οὐκέτι ϝοι κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον.
κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος δ' εἴχετο λαβροτατᾶν γενύων,
ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει,
τέλεσαν ἃν πλαγαὶ σιδάρου.

'Επ. ια'.

μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν· ὥρα γὰρ συν- άπτει καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν· πολλοῖσι δ' ἅγημαι σοφίας ἑτέροις.
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν,
ὦ 'ρκεσίλα, κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ, τὰν Πε- λίαο φόνον·
ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ
Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων·
ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδεί- ξαντο ϝῖν' ἐσθᾶτος ἀμφίς,

Στρ. ιβ'.

καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς
σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀκτῖνος ὄλβου δέξατο μοιρίδιον

243. πράξεσθαι Hermann — 244. fort.: λαβροτάταις γένυσιν — 250. γρ. αὐτῷ — 253. ϝῖν' in quod et ipse incideram Kayser nuper commendavit: κρίσιν codd. — 255. σπέρμ' Hermann: περ codd. — ἀκτῖνος Hermann: ἀκτῖνας codd. τ' ἀκτῖνας Kayser — γρ. ὄλβον et ὄλβῳ.

ἆμαρ ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν
λοιπὸν αἰεὶ
τέλλετο· καὶ Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἤθεσι τάν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ
νᾶσον· ἔνθεν δ' ὔμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας
πεδίον
σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν κἄστυ χρυ- σοθρόνου
διανέμειν θεῖον Κυράνας

ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις· 'Αντ. ιβ΄.
γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. εἰ γάρ τις ὄζους
ὀξυτόμῳ πελέκει
ἐξερείψῃ μὲν μεγάλας δρυός, αἰσχύνῃ δέ ϝοι θαητὸν
εἶδος·
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπῃ δύστανον ἐν τείχεσιν,
ἑὸν ἐρημώσαισα χῶρον.

'Επ. ιβ΄.
ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ
φάος.
χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος
ἀμφιπολεῖν.
ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις·
ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἕσσαι δυσπαλὲς δὴ γίνεται,
ἐξαπίνας
εἰ μὴ θεὸς ἁγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.

---

256. γρ. νυκτός — 258. τάν Boeckh: ἄν codd. ἐν Chaeris — 260. θεῷ schol. — κἄστυ Dawes: ἄστυ codd. — 263. γρ. ὀξυτάτῳ — 264. ἐξερείψῃ Bergk: ἐξερείψαι codd. — μέν Hermann: κεν codd. — 268. ἀμφέπῃ Heyne: ἀμφέπει codd.

τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες.
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυρά- νας θέμεν σπου-
δὰν ἅπασαν.

τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος Στρ. ιγ΄.
ῥῆμα πόρσυν'· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν
πράγματι παντὶ φέρειν.
αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν
Κυράνα
καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν
Δαμοφίλου πραπίδων. κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεν- νᾶς ὀπός,
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, 'Αντ. ιγ΄.
οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς
ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει.
εὖ νιν ἔγνωκεν· θεράπων δέ ϝοι, οὐ δράστας ὀπα-
δεῖ. φαντὶ δ' ἔμμεν
τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ
ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
προσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων·
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαὶλ ἤξαντος οὔρου

'Επ. ιγ΄.
ἱστίων. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον διαντλή-
σαις ποτὲ

---

275. fort.: ἔξοχ' ἄνονται — 278. πόρσυν' ἄγγελον ἐσλόν ὃ φᾶ proposuit Bergk — 280. Βάττου μέγαρον codd. vett. — 291. ἀφθίτους mavult Bergk.

οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων
θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν πολλάκις, ἔν τε σοφοῖς
δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἡσυχίᾳ θιγέμεν,
μήτ' ὦν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν.
καί κε μυθήσαιθ' ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ
εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων, πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑι ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏒
⏑ – ⏑ ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ ⏒
⏑ – ⏑ ⏑⏑ – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑⏑ – ⏒
⏑ ⏑⏑ ⏑⏑ ⏑ ⏒
– ⏑ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏒
⏑ – – ⏑ ⏒
– – ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ ⏒
⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏒
⏑ – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏒
– ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – – ⏑ –
⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Strophae versum septimum duos in versiculos – – ⏑ et – – ⏑⏑ – ⏑ – iusto breviores Hermannus discerpsit; decimum et undecimum Boeckhius in altera editione coniunxit.

Epodi.

⏑ – – ⏑ ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ ⏒
⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ | – ⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ –
– ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ –
⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ – –
⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ –
– ⏑⏑ – | ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ –
⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑ ⏑⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – – ⏑ –
⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ ⏑⏑ ⏑ – – ⏑ ⏒

Ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, *Στρ. α'*
ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ
βροτήσιος ἀ-
νὴρ πότμου παραδόντος αὐ- τὸν ἀνάγῃ
πολύφιλον ἑπέταν.
ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα,
σύ τοί νιν κλυτᾶς
αἰῶνος ἀκρᾶν βαθμίδων ἄπο
σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι
ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος,
εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν
κάτ' αἰθύσσει μάκαιραν ἑστίαν.

σοφοὶ δέ τοι κάλλιον *Ἀντ. α'.*
φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν.
σὲ δ' ἐρχόμενον
ἐν δίκᾳ· πολὺς ὄλβος ἀμ- φινέμεται·
τὸ μὲν ὅτι βασιλεὺς
ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων,
ἔχει συγγενὲς

---

2. ὀργᾷ Hermann — 6. γρ. νυν — 10. εὐδιανὸς J. G. Schneider — γρ. ἐάν — 11. καταιθύσσει vulgo — 17. ἐπεί Hermann — συγγενές Rauchenstein: συγγενής codd. et schol.

ὀφθαλμὸς αἰδοιότατον γέρας,
τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί·
μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλὼν
δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων,

Ἐπ. α'.

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθέτω
Κυράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον
Ἀφροδίτας ἀειδόμενον
παντὶ μὲν θεὸν αἴ- τιον ὑπερτιθέμεν,
φιλεῖν δὲ Κάρρωτον ἔξοχ' ἑταίρων,
ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων
ὀψινόου θυγατέρα πρόφασιν Βαττιδᾶν
ἀφίκετο δόμους θεμισκρεόντων·
ἀλλ' ἀρισθάρματον
ὕδατι Κασταλίας ξενω-
θεὶς γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις

Στρ. β'.

ἀκηράτοις ἀνίαις
ποταρκέων δώδεκ' ἂν δρόμων τέμενος.
κατέκλασε γὰρ
ἐντέων σθένος οὐδέν· ἀλ- λὰ κρέμαται,
ὁπόσα χεριαρᾶν
τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων
Κρισαῖον λόφον
ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος

---

18. *αἰδοιότατον* Schmid: *αἰδοιέστατον* codd. — 23. *σε μή* Schmid: *μή σε* codd. vett. — 24. *Κυράνᾳ* Schmid: *Κυράνα* codd. — *ἀειδομένα* schol. — 28. *ὀψίνοον* codd. dett. — 29. *ἀφῖκται* Hermann — 33. *ποταρκέων* Boeckh: *ποδαρκέων* codd. — *δώδεκ' ἂν δρόμων* Thiersch: *δώδεκα δρόμων* vel *δωδεκάδρομον* codd. — 36. *δαίδαλ'* Pauw: *δαιδάλματ'* codd.

θεοῦ· τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον
μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ
καθέσσαντο μονόδροπον φυτόν.

Ἀντ. β'.

ἑκόντι τοίνυν πρέπει
νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.
Ἀλεξιβιά-
δα, σὲ δ' ἠύκομοι φλέγον- τι Χάριτες.
μακάριος, ὃς ἔχεις
καὶ πεδὰ μέγαν κάματον
λόγων φερτάτων
μναμήι'. ἐν τεσσαράκοντα γὰρ
πετόντεσσιν ἁνιόχοις ὅλον
δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν
ἀέθλων καὶ πατρωίαν πόλιν.

Ἐπ. β'.

πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὔτ' ἔσεται·
ὁ Βάττου δ' ἕπεται παλαιὸς
ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων,
πύργος ἄστεος ὄμ- μα τε φαεννότατον
ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
λέοντες περὶ δείματι φύγον,
γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερ- ποντίαν·
ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων
θῆρας αἰνῷ φόβῳ,
ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυρά-
νας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν.

---

42. *κάθεσσαν τόν* Hermann — 49. *γρ. μναμήιον* — 52. *ἀγλαῶν* codd. interpoll.: *ἀγαθῶν* codd. vett. unde *ἀγαθέων* Mommsen — 55. fort: *δὲ πρέπει* — 58. *φύγον* scholiasta interpretatur: *φεῦγον* codd. vett.

ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων Στρ. γ΄.
ἀκέσματ᾽ ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει,
πόρεν τε κίθα-
ριν, δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγὼν
ἐς πραπίδας εὐνομίαν,
μυχόν τ᾽ ἀμφέπει
μαντεῖον· ᾧ καὶ Λακεδαίμονι
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ
ἔνασσεν ἀλκάεντας Ἡρακλέος
ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ᾽ ἐμόν, γαρύειν
τἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος,

ὅθεν γεγενναμένοι Ἀντ. γ΄.
ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεῖδαι,
ἐμοὶ πατέρες,
οὐ θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖ- ρά τις ἄγεν,
πολύθυτον ἔρανον
ἔνθεν ἀναδεξαμέναν,
Ἄπολλον, τεᾷ,
Καρνήι᾽, ἐν δαιτὶ σεβίζομεν
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν·
ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον,
καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ϝίδον

Ἐπ. γ΄.
ἐν Ἄρει. τὸ δ᾽ ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως

---

69. *μαντήιον* codd. — *ᾧ* Christ: *τῷ* codd. *μαντήιον· τῷ καὶ Λακ.* Pauw — 72. *γαρύειν τἀπὸ* Christ: *γαρύεντ᾽ ἀπό* vel *γαρύετ᾽ ἀπό* codd. — 77. *ἐς ἔρανον* codd. mell. — 78. *ἀναδεξαμέναν* Hermann: *ἀναδεξάμενοι* codd. — 80. *Καρνεῖ᾽* codd.

δέκονται θυσίαισιν ἄνδρας
οἰχέοντάς σφι δωροφόροι,
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ναυσὶ θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσεν δ᾽ ἄλσεα μείζονα θεῶν,
εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολ- λωνίαις
ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδόν, ἔνθα πρυμ-
νοῖς ἀγορᾶς ἔπι δίχα κεῖ- ται θανών.

μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα Στρ. δ΄.
ἔναιεν, ἥρως δ᾽ ἔπειτα λαοσεβής.
ἄτερθε δὲ πρὸ
δωμάτων ἕτεροι λαχόν- τες ἀίδαν
βασιλέες ἱεροί
ἐντί, μεγάλαν δ᾽ ἀρετὰν
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεῖσαν ὕμνων ὑπὸ χεύμασιν
ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί,
σφὸν ὄλβον υἱῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ᾽ Ἀρκεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀοιδᾷ νέων
πρέπει χρυσάορα Φοῖβον ἀπύειν,

ἔχοντα Πυθωνόθεν Ἀντ. δ΄.
τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν
μέλος χαρίεν.
ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέον- τι συνετοί.

---

86. *ἄνδρας οἰχνέοντάς σφι δωροφόροι* Christ unum e scholiastis secutus: *ἄνδρας οἰχνέοντάς σφι δωροφόρους* Hartung, *ἄνδρες οἰχνέοντές σφε δωροφόροι* codd. — 90. *εὐθύτονον* mavult Bergk — 98. *γρ. μεγαλᾶν δ᾽ ἀρετᾶν . . . ῥανθεισᾶν* — 100. *ὕμνων* Beck: *κώμων θ᾽* codd. — 101. *τοι* Boeckh — 102. *σφίν* scholiasta legisse videtur — 103. *Ἀρκεσίλᾳ* Stephanus: *Ἀρκεσίλα* codd. — 107. *αἰνέοντι* codd. vett.

λεγόμενον ἐρέω·
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται
γλῶσσάν τε· θάρσος δὲ τανύπτερος
ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο·
ἀγωνίας δ᾽ ἕρκος οἷον σθένος·
ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας,
πέφανταί θ᾽ ἁρματηλάτας σοφός·

Ἐπ. δ΄.

ὅσαι τ᾽ εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι,
τετόλμακε. θεός τέ ϝοι τὸ
νῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν,
καὶ τὸ λοιπὸν ὁμοῖ- α, Κρονίδαι μάκαρες,
διδοῖτ᾽ ἐπ᾽ ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς
ἔχειν, μὴ φθινοπω- ρὶς ἀνέμων
χειμερία κατὰ πνοᾲ δαμαλί- ζοι χρόνον.
Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
δαίμον᾽ ἀνδρῶν φίλων.
εὔχομαί νιν Ὀλυμπίᾳ
τοῦτο δόμεν γέρας ἔπι Βάτ- του γένει.

---

111. *δέ* Schneidewin: *τε* codd. — 113. *ἀγωνίαις* scholiasta legisse videtur — 118. *ὁμοῖα* Hartung: *ὦ* codd. vett. *ὦ πλεῖστα* Moschopulus — 121. *καταπνοά* vulgo — *χθαμαλίζοι* Bergk — *χρόνον* codd. aperte corruptum: *θρόνον* Hecker — 124. *ἔτι* Heyne.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ϛ΄.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

⏑ –″ ⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – –
⏑ –″ ⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏑⏑ ⏑ –″ ⏑⏑ – ⏑ ⏑⏑ – ⏑ ⏓
⏑⏑ – –″ ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ ⏓
–″ ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ –
⏑⏑ ⏑ –″ ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑⏑ ⏑ ⏓
⏑ – ⏑ – –
– –″ ⏑ – ⏑⏑ – –
⏑ – –″ ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏓

Στρ. α΄.

Ἀκούσατ᾽· ἦ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας
ἄρουραν ἢ Χαρίτων
ἀναπολίζομεν, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου
χθονὸς ἐς νάιον προσοιχόμενοι·
Πυθιόνικος ἔνθ᾽ ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις
ποταμίᾳ τ᾽ Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει
ἑτοῖμος ὕμνων
θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ·

Στρ. β΄.

τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών,
ἐριβρόμου νεφέλας
στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ᾽ ἄνεμος ἐς μυχοὺς
ἁλὸς ἄξοισι παμφόρῳ χεράδι

---

4. *ἐς νάιον* Hermann: *ἐς ναόν* codd. *ἐς λάινον* Bergk, ipse conieci *εὐήρατον* — 12. *ἄνεμοι* schol. et codd. dett.

τυπτόμενον. φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ
πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ
λόγοισι θνατῶν
εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

σύ τοι σχέθων νυν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθὰν Στρ. γ΄.
ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ποτ᾽ ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλεΐδᾳ παραι- νεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν,
βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,
θεῶν σέβεσθαι·
ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.

ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς Στρ. δ΄.
νόημα τοῦτο φέρων,
ὃς ὑπερέφθιτο πατρός, ἐναρίμβροτον
ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων
Μέμνονα. Νεστόρει- ον γὰρ ἵππος ἅρμ᾽ ἐπέδα
Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὁ δ᾽ ἔφεπεν
κραταιὸν ἔγχος·
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ϝόν·

Στρ. ε΄.
χαμαιπετὲς δ᾽ ἄρ᾽ ἔπος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ
μένων δ᾽ ὁ θεῖος ἀνὴρ

14. τυπτόμενον Dawes: τυπτόμενοι codd. κρυπτόμενον Bergk — 19. γρ. νιν — 21. τά Schmid: τάν codd. vett. ὄρεσι τάν ποτε Dawes — 25. γρ. θεόν — 38. δ᾽ eiecit Bergk — πάτρῳ γ᾽ .... ἅπασαν Christ praeeunte ex parte Bergkio: πάτρῳ τ᾽ .... ἔδειξεν ἅπασαν codd. πάτρῳ τ᾽ .... ἔδειξεν Schmid, πᾶσαν τ᾽ .... ἔδειξεν Hartung.

πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός,
ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾷ
ὁπλοτέροισιν, ἔρ- γον πελώριον τελέσαις,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
τὰ μὲν παρίκει·
τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος
πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,

πάτρῳ γ᾽ ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἅπασαν. Στρ. ϛ΄.
νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει,
ἄδικον οὔθ᾽ ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων,
σοφίαν δ᾽ ἐν μυχοῖσι Πιερίδων·
τίν τ᾽, Ἐλέλιχθον, ὀρ- γᾶς ὃς ἱππειᾶν ἐσόδων
μάλα ϝαδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.
γλυκεῖα δὲ φρὴν
καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ζ΄.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩι

ΤΕΤΡΙΠΠΩι.

Strophae.

– – ⏑ – ⏑ ⏑⏑ ⏑ ⏑⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ –
– – ⏑ – –
– – ⏑⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
– – ⏑⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑⏑ ⏑ – ⏑

44. δὲ νῦν codd. vett. — 50. ὀργᾶς ὃς ἱππειᾶν ἐσόδων Christ: ὀργαῖς πάσαις ὃς ἱππείαν ἔσοδον codd. vett. ὅσθ᾽ εὗρες ἱππείαν ἔσοδον ex scholiis interpolaverunt — 51. προσέρχεται codd. vett.

Epodus.

– ⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ –
⏑ – – – ⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑ –
⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ –
– – ⏑ – – ⏑⏑ –
⏑ – ⏑⏑ – –

Κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι *Στρ.*
προοίμιον Ἀλ- κμανιδᾶν εὐρυσθενεῖ γενεᾷ
κρηπῖδ᾽ ἀοιδᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι.
ἐπεὶ τίνα πάτραν, τίνα ϝοῖκον
αἰνέων ὀνυμάξομαι
ἐπιφανέστερον
Ἑλλάδι πυθέσθαι;

πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ *Ἀντ.*
Ἐρεχθέος ἀσ- τῶν, Ἄπολλον, οἳ τεόν γε δόμον
Πυθῶνι δίᾳ
θαητὸν ἔτευξαν.
ὄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
νῖκαι, μία δ᾽ ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπιάς,
δύο δ᾽ ἀπὸ Κίρρας,

ὦ Μεγάκλεες, ὑ- *Επ.*
μαί τε καὶ προγόνων.
νέᾳ δ᾽ εὐπραγίᾳ χαίρω τι· τὸ δ᾽ ἄχνυμαι,

5. *οἶκον* Boeckh: *τ᾽ οἶκον* codd. — 6. *αἰνέων* Kayser: *ναίων* codd. — *ὀνυμάξομαι* schol.: *ὀνυμάξαι* codd. vett. — 9. *πολίεσσι* codd. vett. unde in stropha *μεγαλοπτόλιες* scribendum esse Hermannus proposuit — *ὁ λόγος* codd. vett. — 10. *γε* Moschopulus: *τε* codd. vett.

φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ϝέργα.
φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Η΄.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΛΑΙΣΤῌ.

Strophae.

⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏓
– ⏑ – ⏑⏑ ⏑⏑ ⏑ ⏓
– – ⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏑ – ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ –
– ⏑⏑ – – ⏓ – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏓
⏒ – ⏑ – ⏑⏑ – – | ⏒ – ⏑ – ⏑ ⏓
⏒ – ⏑ – ⏒ – ⏑ – ⏑ ⏓

Epodi.

⏑ – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ –
⏒ – ⏑ – ⏑⏑ – – ⏒ – ⏑⏑ – ⏓
– ⏒ – ⏑⏑ – ⏑ – – | – – ⏑⏑ – ⏓
– – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏓
⏒ – ⏒ – ⏒ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓

Φιλόφρον Ἡσυχία, Δίκας *Στρ. α΄.*
ὦ μεγιστόπολι θύγατερ,
βουλᾶν τε καὶ πολέμων
ἔχοισα κλαΐδας ὑπερτάτας,

Strophae versus quintum et sextum, nec non epodi alterum et tertium aliter, ac nos fecimus, sua in membra solvit Boeckhius

Πυθιόνικον
τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι
τε καὶ παθεῖν ὁμῶς
ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ·

τὺ δ', ὁπόταν τις ἀμείλιχον 'Αντ. α'.
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
τραχεῖα δυσμενέων
ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς
ὕβριν ἐν ἄντλῳ.
τὰν οὐδὲ Πορφυρίων λάθεν
παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων.
κέρδος δὲ φίλτατον,
ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.

'Επ. α'.

βίᾳ δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσ- φαλεν ἐν χρόνῳ.
Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρα-
νος οὔ νιν ἄλυξεν,
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων·
δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ
τόξοισί τ' Ἀπόλ- λωνος· ὃς εὐμενεῖ νόῳ
Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρ- ραθεν ἐστεφανωμένον
υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ.

ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκὰς Στρ. β'.
ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς
κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν

---

12. λάθεν Mathiae: μάθεν codd. et schol. — 16. ἑκατόγκρανος Schmid: ἑκατοντοκάρανος codd. — 20. Παρνασίδι Boeckh: Παρνασίᾳ codd.

θίγοισα νᾶσος· τελέαν δ' ἔχει
δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς.
πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀείδεται,
νικαφόροις ἐν ἀέθλοις
θρέψαισα καὶ θοαῖς
ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις·

τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει. 'Αντ. β'.
εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀναθέμεν
πᾶσαν μακραγορίαν
λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ,
μὴ κόρος ἐλθὼν
κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι τράχον
ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ,
νεώτατον καλῶν,
ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.

'Επ. β'.

παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων ματραδελφεοὺς
Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνη-
τον οὐ κατελέγχεις,
οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν
Ἰσθμοῖ θρασύγυιον·
αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν λόγον φέρεις,
τὸν ὅνπερ ποτ' Ὀικλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
υἱοὺς Θήβαις αἰνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ,

ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον Στρ. γ'.
δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.
ὧδ' εἶπε μαρναμένων·
Φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει

---

28. καὶ ἐν codd. vett. — 32. γρ. μου. — 43. ὧδε δ' codd. vett.

ἐκ πατέρων παι-
σὶν λῆμα. θαέομαι σαφὲς
δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς
Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος
νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.

ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ — Ἀντ. γ'.
νῦν ἀρείονος ἐνέχεται
ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως· τὸ δὲ ϝοίκοθεν
ἀντία πράξει.
μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ
θανόντος ὀστέα λέξαις
υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν
ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ

Ἐπ. γ'.

Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυι- άς. τοιαῦτα μὲν
ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος.
χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς
Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω,
ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ,
γείτων ὅτι μοι καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν
ὑπάντασεν ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον,
μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις.

τὺ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον — Στρ. δ'.
ναὸν εὐκλέα διανέμων
Πυθῶνος ἐν γυάλοις,
τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων

45. παῖ σοί Hermann — 59. τ' post ὑπάντασεν scholiasta legisse videtur.

ὤπασας· οἴκοι
δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν
πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς
ὑμαῖς ἐπάγαγες.
ἄναξ, ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ

κατὰ τὶν ἁρμονίαν βλέπειν, — Ἀντ. δ'.
ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.
κώμῳ μὲν ἁδυμελεῖ
Δίκα παρέστακε· θεῶν δ' ὄπιν
ἄφθιτον αἰτέω
Ξέναρκες, ὑμετέραις τύχαις.
εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται
μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ,
πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων

Ἐπ. δ'.

βίον κορυσσέμεν ὀρθοβού- λοισι μαχαναῖς·
τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται·
δαίμων δὲ παρίσχει,
ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων,
ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν.
μέτρῳ κατάβαιν'· ἐν Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,
μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥ- ρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
νίκαις τρισσαῖς, ὦ 'ριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ.

τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν — Στρ. ε'.
σωμάτεσσι κακὰ φρονέων,
τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη,

68. τίν Pauw: τιν' codd. — 69. νέμομαι Mingarelli — 73. χρόνῳ codd. dett. — 77. ἄλλοτε δ' codd. vett. — 78. κατάβαιν' ἐν Bergk: χειρῶν μέτρῳ (μέτρον alii) καταβαίνει ἐν codd. — 84. ἐπ' ἀλπνός Bergk.

οὐδὲ μολόντων
πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς
ὦρσεν χάριν· κατὰ λαύρας
δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι
πτώσσοντι, συμφορᾷ δεδαιγμένοι.

ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν — Ἀντ. ε'.
ἁβρότατος ἔπι, μεγάλας
ἐξ ἐλπίδος πέταται
ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων
κρέσσονα πλούτου
μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν
τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω
δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί,
ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.

Ἐπ. ε'.

ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ
ἄνθρωπος. ἀλλ' ὅταν αἴγλα
διόσδοτος ἔλθῃ,
λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν
καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα, φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε Δὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ
Πηλεῖ τε κἀγαθῷ Τελαμῶνι σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

---

87. δεδαιγμένοι Bergk — 89. ἀπό codd. dett. — 96. ἄνθρωπος refert Plutarchus De cons. 6: ἄνθρωποι codd. — 97. φέγγος ἔπεστι Heyne: ἔπεστι φέγγος codd.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Θ'.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΟΠΛΙΤΟΔΡΟΜΩι.

Strophae.

⏑⏑ ″ ⏓ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
″ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏓
⏑⏑ ″ ⏑ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – | – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –́ ⏑ – – –̣ ⏑ ⏓
″ ⏑ – – –̣ ⏑ – – –́ ⏑ – – –̣ ⏑ – ⏓

Epodi.

– ″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ –
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – – –̣ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑ – –
″ ⏑ – ⏓ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – – –̣ ⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏓⏓ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν — Στρ. α'.
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγ- γέλλων
Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας·
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων
ποτὲ Λατοΐδας
ἅρπασ', ἔνεικέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ,
τόθι νιν πολυμήλου

Strophae versuum secundi et tertii numeros ne cohaerere statuerem, hiatus et syllaba anceps quinquies admissa me deterruerunt.

καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονὸς
ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα 'Αντ. α'.
Δάλιον ξεῖνον θεοδ- μάτων
ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ·
καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμον μιχθέντα κούρᾳ θ'
Ὑψέος εὐρυβία·
ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τουτάκις ἦν βασιλεύς, ἐξ
Ὠκεανοῦ γένος ἥρως
δεύτερος· ὅν ποτε Πίν- δου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς
Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν,

Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον 'Επ. α'.
θρέψατο παῖδα Κυράναν· ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμ-
βάμους ἐφίλησεν ὁδούς,
οὔτε δείπνων οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας,
ἀλλ' ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μαρναμένα κεράιζεν ἀγρίους
θῆρας, ἦ πολλάν τε καὶ ἡσύχιον
βουσὶν εἰρήναν παρέχοισα πατρῴαις, τὸν δὲ σύγ-
κοιτον γλυκὺν
παῦρον ἐπὶ γλεφάροις
ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.

κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας Στρ. β'.
ὀμβρίμῳ μούναν παλαί- οισαν
ἄτερ ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ·

---

13. γρ. μιχθέντι — 19. οὔτε δείπνων τέρψιας, ουθ' ἑταρᾶν οἰκούρια Bergk, quam coniecturam vereor ne nihil confirment scholia — 25. ἀνλίσκοισα Triclinius.

Σεμνὸν ἄντρον, Φιλυρίδα, προλιπὼν θυμὸν γυναι-
κὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κραδίᾳ, μόχθου
καθύπερθε νεᾶνις
ἦτορ ἔχοισα· φόβῳ δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα
φύτλας

ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων; 'Αντ. β'.
γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπει- ράντου.
ὁσία κλυτὰν χέρα ϝοι προσενεγκεῖν,
ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιαδέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενής, ἀγανᾷ χλαρὸν γελάσσαις
ὀφρύι, μῆτιν ἑὰν
εὐθὺς ἀμείβετο· Κρυπταὶ κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς Πει-
θοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων,
Φοῖβε, καὶ ἔν τέ θεοῖς τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέοντ', ἀμφανδὸν ἁδείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς.

'Επ. β'.
καὶ γὰρ σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν,
ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ παρφάμεν τοῦτον λόγον. κού-
ρας δ', ὁπόθεν, γενεὰν
ἐξερωτᾷς, ὦ ϝάνα; κύριον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους·
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ' ἀναπέμπει, χὠπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
κύμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται, χὤ τι μέλλει,
χὠπόθεν
ἔσσεται, εὖ καθορᾷς.
εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,

---

33. γρ. τίς μέν — 36. γρ. ὅσια — 37. ἦ ῥα Mommsen — 41. ἀμφαδόν codd. — 48. χὠπόθεν Schmid: χὤτι πόθεν codd.

ἐρέω. ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν   Στρ. γ'.
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου
Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι·
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον· νῦν δ' εὐρυλείμων
πότνιά σοι Λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσέοις πρό-
φρων· ἵνα ϝοι χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα
θηρῶν.

τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς   Ἀντ. γ'.
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ
ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος οἴσει.
ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον κατθηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι, θήσονταί
τέ νιν ἀθάνατον
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων', ἀνδράσι χάρμα φίλοις,
ἄγχιστον ὀπάονα μήλων,
Ἀγρέα καὶ Νόμιον, τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.
ὣς ἄρ' εἰπὼν ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τε-
λευτάν.

ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν   Ἐπ. γ'.
πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖαι. κεῖνο κεῖν' ἆμαρ διαίτασεν·
θαλάμῳ δὲ μίγεν
ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας· ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοις.

---

61. γρ. ἀπό — 62. κατθηκάμεναι Moschopulus: θηκάμεναι aut θησάμεναι codd. θαήσαμεναι e schol. Bergk, qui deinde αὐτᾶς vel αὐτῷ vel αὔοις scribendum esse monuit.

καί νυν ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα
υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν, ἅ νιν εὔφρων
δέξεται,
καλλιγύναικι πάτρᾳ
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.

ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι·   Στρ. δ'.
βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποι- κίλλειν,
ἀκοὰ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνον ποτὲ καὶ ϝιόλαον
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι Θῆβαι· τόν, Εὐ-
ρυσθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ, κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν
διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
σάματι, πατροπάτωρ ἔνθα ϝοι Σπαρτῶν ξένος
κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.

τέκε ϝοῖ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων   Ἀντ. δ'.
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκ- μήνα
διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ περιβάλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέμναται, τά νιν θρέψαντο
καὶ Ἰφικλέα·
τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν.
Χαρίτων κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ
φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐ-
κλεΐξαι,

---

87. γρ. παραβάλλει — 88. ἀέ Hermann: ἀεί vel αἰεί codd. διαμέμναται Bergk — 91. φατί Schneidewin.

σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγόντ᾽. Ἐπ. δ΄.
οὕνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν, εἴ τις ἀντάεις, τό γ᾽ ἐν ξυνῷ πεπονημένον εὖ
μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω.
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ᾽ ἔννεπεν.
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον ἄφωνοί θ᾽ ὡς ἕκασται φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν ἢ
υἱὸν εὔχοντ᾽, ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,

ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου Στρ. ε΄.
Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πᾶσιν
ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ᾽ ὦν τις ἀοιδᾶν
δίψαν ἀκειόμενον πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι
καὶ τεῶν δόξαν παλαιῶν προγόνων· οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἀνταίου μετὰ καλλίκομον μναστῆρες ἀγακλέα κούραν·
τὰν μάλα πολλοὶ ἀρισ- τῆες ἀνδρῶν αἴτεον
σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος

ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ ϝοι Ἥβας Ἀντ. ε΄.
καρπὸν ἀνθήσαντ᾽ ἀπο- δρέψαι
ἔθελον. πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων

92. φυγόντ᾽ Beck: φυγών codd. — 96. γε Boeckh: τε codd. — 98. γρ. ἑκάστα — 99. πόσιν, αἱ δ᾽ υἱόν Hartung — 103. ἀοιδὰν διψάδ᾽ scholiastam legisse Hermannus iudicavit — 105. τεῶν δόξαν παλ. προγ. Bergk: παλ. δόξαν τεῶν προγ. codd. vett. παλ. δόξαν ἑῶν πρ. Moschopulus — γρ. παλαιάν — 106. Ἴρασα Heyne: Ἴρασσαν codd.

κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Δαναόν ποτ᾽ ἐν Ἄργει
οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι, πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν,
ὠκύτατον γάμον. ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ᾽ ἀγῶνος·
σὺν δ᾽ ἀέθλοις ἐκέλευ- σεν διακρῖναι ποδῶν,
ἅντινα σχήσοι τις ἡρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον.

οὕτω δ᾽ ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ Ἐπ. ε΄.
νυμφίον ἄνδρα· ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμήσαις τέλος ἔμμεν ἄκρον,
εἶπε δ᾽ ἐν μέσσοις ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος θορὼν
ἀμφί ϝοι ψαύσειε πέπλοις.
ἔνθ᾽ Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν
ἆγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι᾽ ὅμιλον. πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον
φύλλ᾽ ἔπι καὶ στεφάνους·
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο Νίκας.

113. ἐλθεῖν codd. mell. — 123. μέν Boeckh: μιν codd. — 125. νικᾶν codd. dett.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ι'.

ΙΠΠΟΚΛΕΑι ΘΕΣΣΑΛΩι

ΠΑΙΔΙ ΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩι.

Strophae.

–″ ⏒ –̣ ⏑⏑ – ⏓
⏑ –″ ⏒ –̣ ⏑⏑ – ⏑ – –́ ⏑⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑ –″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏒ –́ ⏑⏑ – ⏓
⏑ –̣ –″ ⏑⏑ – ⏒ –́ ⏑⏑ – –́ ⏑ –̣ ⏑⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ –″ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑⏑ – ⏑ – ⏓
⏑⏑ –″ ⏑⏑ – ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏑ ⏓

Epodi.

⏓ –″ ⏑⏑ – – ⏒ –́ ⏑⏑ – ⏑ ⏓
–″ ⏑⏑ – ⏓
– –″ ⏑ –̣ ⏑⏑ – –́ ⏑⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏓ –″ ⏑ –̣ ⏑⏑ – –́ ⏑ –
⏓ –″ ⏑ –̣ ⏑⏑ – ⏑ ⏓
⏓ –″ ⏑ – ⏑ –́ ⏑⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏓

Ὀλβία Λακεδαίμων· Στρ. α'.
μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς
δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.
τί κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυ-
θώ τε καὶ τὸ Πελιν- ναῖον ἀπύει
Ἀλευᾷ τε παῖδες, Ἱπποκλέᾳ θέλοντες
ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.

γεύεται γὰρ ἀέθλων· Ἀντ. α'.
στρατῷ τ' ἀμφικτιόνων ὁ Παρ-
νάσιος αὐ- τὸν μυχὸς

De prima syllaba versuum tertii et quinti epodi, longa an ancipite, vide notas ad vv. 15, 17, 69.

1. γρ. Λακεδαῖμον — 4. παρά codd.: κατά schol. κατ' ἄκαιρον Ahrens — γρ. ἀπύειν, unde conicias ἄπυεν — 8. περικτιόνων θ' Hermann.

διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.
Ἄπολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρ-
χά τε δαίμονος ὀρ- νύντος αὔξεται·
ὁ μέν που τεοῖς γε μήδεσι τοῦτ' ἔπραξεν·
τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρὸς

Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις Ἐπ. α'.
Ἄρεος ὅπλοις·
θῆκεν δὲ καὶ βαθυλεί-
μων' ὑπὸ Κίρ- ρας ἀγὼν
πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
ἕποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
ἐν ἁμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀν- θεῖν σφίσιν·

τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν Στρ. β'.
λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν,
μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς αἰεί
ἀπήμων κέαρ· εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμ-
νητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς,
ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις
τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ τόλμᾳ τε καὶ σθένει,

καὶ ζώων ἔτι νεαρὸν Ἀντ. β'.
κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόν-
τα στεφάνων Πυθίων.
ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔ ποτ' ἀμβατὸς αὐτῷ·
ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις
ἁπτόμεσθα, περαί- νει πρὸς ἔσχατον

11. γε Moschopulus: τε codd. vett. — 15. θῆκεν δέ Boeckh: ἔθηκε codd. — βαθυλείμωνα ἀγὼν ὑπὸ Κίρρας codd. vett. — ἕσποιτο codd. interpoll. — 21. αἰεί Schneidewin: εἴη codd. et schol. οἷος Hermann — 27. οὔ πως Hermann — γρ. αὐτοῖς — 28. βρότεον codd.

πλόον. ναυσὶ δ᾽ οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις
ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὰν ὁδόν.

παρ᾽ οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας, Ἐπ. β΄.
δώματ᾽ ἐσελθών,
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμ-
βας ἐπιτόσ- σαις θεῷ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιστ᾽ Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ᾽ ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων.

Μοῖσα δ᾽ οὐκ ἀποδαμεῖ Στρ. γ΄.
τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παν-
τᾷ δὲ χοροὶ παρθένων
λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ᾽ αὐλῶν δονέονται·
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδή-
σαντες εἰλαπινά- ζοισιν εὐφρόνως.
νόσοι δ᾽ οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται
ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

οἰκέοισι φυγόντες Ἀντ. γ΄.
ὑπέρδικον Νέμεσιν. θρασεί-
ᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἁγεῖτο δ᾽ Ἀθάνα,
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον· ἔπεφ-
νέν τε Γοργόνα, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις
λίθινον θάνατον φέρων. ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι

---

29. ἂν om. codd. vett. — 36. γρ. ὀρθιᾶν.

θεῶν τελεσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται Ἐπ. γ΄.
ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν σχάσον, ταχὺ δ᾽ ἄγ-
κυραν ἔρει- σον χθονὶ
πρῴραθε, χοιράδος ἄλ- καρ πέτρας.
ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλον ὥτε μέλισσα θύ- νει λόγον.

ἔλπομαι δ᾽ Ἐφυραίων Στρ. δ΄.
ὄπ᾽ ἀμφὶ Πηνεϊὸν γλυκεῖ-
αν προχεόν- των ἐμὰν
τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς
ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἅ-
λιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις,
νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γὰρ
ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ὑπέκνισε φρένας·

τῶν δ᾽ ἕκαστος ὀρούει, Ἀντ. δ΄.
τυχών κεν ἁρπαλέαν σχέθοι
φροντίδα τὰν πὰρ ποδός·
τὰ δ᾽ εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
πέποιθα ξενίᾳ προσανεῖ Θώ-
ρακος, ὅσπερ ἐμὰν ποιπνύων χάριν
τόδ᾽ ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον,
φιλέων φιλέοντ᾽, ἄγων ἄγοντα προφρόνως.

Ἐπ. δ΄.
πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει

---

52. γρ. ἀλκάν — 58. ἔν τε vel ἔν τε καί codd. vett. — 60. ὑπέκνισε Boeckh scholiorum vestigia secutus: ἔκνιξε codd. ἑτερωνίων ἔκνιξ᾽ ἔρως Bergk.

καὶ νόος ὀρθός.
ἀδελφεοὺς ἐπί τ' αἰ-
νήσομεν ἐσ- λούς, ὅτι
ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὔξοντες· ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖνται
πατρῴιαι κεδναὶ πολίων κυβερ- νάσιες.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ΄.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩι ΘΗΒΑΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Strophae.

– ″– ‿ – ‿‿ – ‿‿ – ‿‿ – ‿ – – ‿
– ″– ‿ – ‿‿ – – ‿ – ‿‿ ‿‿ ‿ – – ‿ ‿
″‿‿ ‿ – ‿ ‿‿ ‿ – ‿‿ ‿
″– ‿ ‿‿ ‿ ‿ – – – ‿ ‿‿ – ‿‿ ‿
– ″– ‿ – ‿‿ – ‿ – – ‿ – ‿ ‿

Epodi.

″– ‿ ‿ – ‿ – –
‿‿ ‿ – ‿‿ – ‿
– ″– ‿‿ – ‿ – – ‿ – ‿ ‿
‿‿ ‿ ″– ‿‿ – ‿ – – ‿ ‿
‿ ″– ‿ – ‿ – – ‿‿ ‿ –
‿ ″– ‿ – ‿ – ‿‿ – –

Στρ. α΄.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυι- ᾶτις,
Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα
ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νη- ρηίδων,
ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ

---

69. ἐπί τ' αἰνήσομεν Bergk: τε ἐπαινήσομεν codd. vett. κἀδελφεοὺς μὲν ἐπαιν. Hermann — 71. ἔνθ' e scholiis et cod. Caesareo Mommsen — γρ. κεῖται.
3. ἀριστογόνου schol.

ματρὶ πὰρ Μελίαν
χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων
θησαυρόν, ὃν περίαλλ' ἐτί- μασε Λοξίας,

Ἀντ. α΄.

Ἰσμήνειον δ' ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαντείων θῶκον,
ὦ παῖδες Ἁρμονίας,
ἔνθα καί νυν ἐπίνομον ἡ- ρωίδων
στρατὸν ὁμαγυρέα καλεῖ συνίμεν,
ὄφρα Θέμιν ἱερὰν
Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ' ἄκ- ρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,

Ἐπ. α΄.

ἑπταπύλοισι Θήβαις
χάριν ἀγῶνί τε Κίρρας,
ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔ- μνασεν ἑστίαν
τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴ- αν βαλών,
ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα
νικῶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.

Στρ. β΄.

τὸν δὴ φονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυται- μνή-
στρας
χειρῶν ὕπο κρατερᾶν
ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυσ- πενθέος,
ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ
χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκ- τὰν παρ' εὔσκιον

---

8. γρ. συνέμεν — 10. κελαδήσετ' Heyne: κελαδῆτε codd. κελαδῆτον Bergk — 13. ἄμνασεν . . . . νικᾶν Kayser, ἔμνασέ μ' Hermann, exspectas αὔξησεν vel tale quid.

Ἀντ. βʹ.

νηλὴς γυνά. πότερόν νιν ἄρ' Ἰφιγένει' ἐπ' Εὐ-
ρίπῳ
σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας
ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρ- σαι χόλον;
ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν
ἔννυχοι πάραγον
κοῖται; τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις
ἔχθιστον ἀμβλάκιον καλύ- ψαι τ' ἀμάχανον

ἀλλοτρίαισι γλώσσαις· Ἐπ. βʹ.
κακολόγοι δὲ πολῖται.
ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον·
ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαν- τον βρέμει.
θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας
ἵκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις.

Στρ. γʹ.

μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν, ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρω-
θέντων
Τρώων ἔλυσε δόμους
ἁβρότατος. ὁ δ' ἄρα γέρον- τα ξένον
Στρόφιον ἐξίκετο νέα κεφαλᾷ,
Παρνασοῦ πόδα ναί-
οντ'· ἀλλὰ χρονίῳ σὺν Ἄρει
πέφνεν τε ματέρα θῆκέ τ' Αἴ- γισθον ἐν φοναῖς.

Ἀντ. γʹ.

Ἦ ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδι- νήθην,
ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν
τοπρίν· ἤ μέ τις ἄνεμος ἔ- ξω πλόου

23. λόχον codd. dett. — 25. δή codd. vett. — 30. γρ. ἄφαντος — 34. ξένον γέροντα codd. vett. — 35. νεὰ κεφαλά Heyne — 36. χρονίῳ codd. Tricliniani: χρόνῳ codd. vett. — 38. ἀμευσιπόρους τριόδους Hermann.

ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν.
Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ
μισθοῖο συνέθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλ- λᾳ ταρασσέμεν,

ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ Ἐπ. γʹ.
τό γέ νυν ἢ Θρασυδαίῳ·
τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει.
τὰ μὲν ἐν ἅρμασι καλλίνι- κοι πάλαι
Ὀλυμπίᾳ ἀγώνων πολυφάτων
ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις·

Στρ. δʹ.

Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤ- λεγξαν
Ἑλλανίδα στρατιὰν
ὠκύτατι. θεόθεν ἐραί- μαν καλῶν,
δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.
τῶν γὰρ ἂμ πόλιν εὑ-
ρίσκων τὰ μέσα μάσσονι σὺν
ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ' αἶ- σαν τυραννίδων·

Ἀντ. δʹ.

ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι· φθονεροὶ δ' ἀμύ-
νονται
ἆται, εἴ τις ἄκρον ἑλὼν
ἡσυχᾷ τε νεμόμενος αἰ- νὰν ὕβριν

41. δὲ τεόν Moschopulus: δ' ἐτεόν codd. vett. — μισθοῖο Christ: μισθοῦ schol. μισθῷ codd. μισθῷ γε σ. Mingarelli, μισθῷ παρέχεμεν συνέθευ Hermann — 42. ἄλλᾳ Heyne: ἄλλα χρή codd. — 46. ἐν om. codd. vett. — 47. Ὀλυμπίᾳ Beck: Ὀλυμπίᾳ τ' codd. Ὀλυμπίαν Boeckh — γρ πολύφατον — 52. ἀνά codd. vett. — μάσσονι σύν Bergk: μακροτέρῳ σύν vel μακροτάτῳ σύν codd. vett. σύν om. codd. interpoll. — 55. ἆται Hermann, fort.: ἀμύνοντ' εἰ ἀλκᾷ — ἁσυχᾷ Hermann: ἀσυχίᾳ codd. vett.

ἀπέφυγεν, μέλανα δ' ἀν' ἐσχατιὰν
καλλίονα θανάτου * ἐν γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατίσ- ταν χάριν πορών.

'Επ. δʹ.

ἅ τε τὸν Ἰφικλείδαν
διαφέρει Fιόλαον
ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέ τε, Fάναξ Πολύδευκες, υἱ- οὶ θεῶν,
τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας,
τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒʹ.

ΜΙΔΑι ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΥΛΗΤΗι.

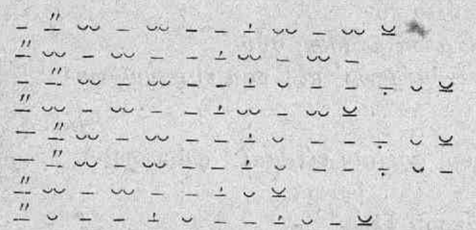

Στρ. αʹ.

Αἰτέω σε, φιλάγλαε, καλλίστα βροτεᾶν πολίων,
Φερσεφόνας ἕδος, ἅ τ' ὄχθαις ἔπι μηλοβότου
ναίεις Ἀκράγαντος ἐύδματον κολώναν, ὦ Fάνα,

56. μέλανα δ' Hermann: μέλανος δ' codd. — 57. θάνατον ἐν vel θανάτου ἐν codd. vett. fere omnes, unde conicias: καλλιπὼν θανάτου φάμαν .... πόρεν; θάνατον ἔσχεν ἐν suspecta codd. nonnullorum lectio, unde Kayser coniecit: μόρον ὅ δ' ἀν' ἐσχατιὰν καλλίονα βιοτᾶς ἔσχεν.

ἵλαος ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενείᾳ
δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ,
αὐτόν τέ νιν Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνᾳ, τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε θρασειᾶν Γοργόνων
οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα·

Στρ. βʹ.

τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
ἄιε λειβόμενον δυσπενθέι σὺν καμάτῳ,
Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος,
εἰναλίᾳ Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
ἦτοι τό τε θεσπέσιον Φόρκοιο μαύρωσεν γένος,
λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε ματρός τ' ἔμ-
πεδον
δουλοσύναν τό τ' ἀναγκαῖον λέχος,
εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας

Στρ. γʹ.

υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου
ἔμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
ἐρρύσατο παρθένος αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος,
ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων
χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον·
εὗρεν θεός· ἀλλά νιν εὑροῖσ' ἀνδράσι θνατοῖς
ἔχειν,
ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον,
εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων,

Στρ. δʹ.

λεπτοῦ διανισσόμενον χαλκοῦ θ' ἅμα καὶ δονάκων,
τοὶ παρὰ καλλίχορον ναίοισι πόλιν Χαρίτων,

5. εὐδόξου Μίδα codd. dett. — 11. ἄνυσσεν Boeckh: ἄυσεν codd. — 12. εἰναλίᾳ τε πέτρᾳ Hermann — 23. ἐμπέδα Bossler — 25. γρ. θαμά — 26. καλλιχόρῳ vel καλλιχόρω codd. unde interpolaverunt καλλιχόρῳ ναίοισι πόλει.

Καφισίδος ἐν τεμένει, πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου
οὐ φαίνεται· ἐκ δὲ τελευτάσει νιν ἤτοι σάμερον
δαίμων· τό γε μόρσιμον οὐ παρφυκτόν· ἀλλ' ἔσται χρόνος
οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν
ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.

---

29. *νέωτ' ἢ σάμερον δαίμων τό γε μόρσιμον· οὐ γάρ* Bergk — 30. *γε* codd. vett.: *δέ* codd. interpoll. — *οὐ πα φυκτόν* codd. dett.

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ.

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Α'.

ΧΡΟΜΙΩι ΑΙΤΝΑΙΩι

ΙΠΠΟΙΣ.

Strophae.

– – ∪ – ⏓ – ∪ ⏓
– – ∪ – – – ∪∪ – ∪∪ ⏓
– ∪∪ – ∪∪ ⏓
– – ∪ – – – ∪∪ – ∪∪ ⏓
– ∪ – – – ∪ ⏓
– ∪∪ – ∪∪ – ∪∪ – – – ∪ – – – ∪ ⏓
– ∪ – – – ∪∪ – ∪∪ – – ∪ – – – ∪ – – – ∪ – – – ∪ ⏓

Epodi.

∪∪ ∪ – – – ∪ – – – ∪∪ – ∪∪ – | – ∪ ⏓
– ∪∪ – ∪∪ – ∪∪ – – – ∪ – – – ∪ ⏓
– ∪ – – – ∪∪ – ∪∪ – ∪∪ – – – ∪ – – – – ⏓
– – ∪ – – ∪∪ – | – ∪ – – – ∪ ⏓

Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, *Στρ. α'.*
κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἁδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν·
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.

ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν ᾿Αντ. α'.
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον· μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δε-
σπότας
Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ, κατένευ- σέν τέ ϝοι χαίταις,
ἀριστεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς

᾿Επ. α'.
Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφ-
νεαῖς·
ὤπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρά ϝοι χαλκεν-
τέος
λαὸν ἵππαιχμον θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις
ἐλαιᾶν χρυσέοις
μιχθέντα. πολ- λῶν ἐπέβαν
καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών.

ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις Στρ. β'.
ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος,
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
ἐντί· λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῷ
φέρειν
ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι· χρὴ δ' ἐν εὐθείαις
ὁδοῖς στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.

---

13. σπεῖρε schol.: ἔγειρε codd. — 17. γρ. θ' ἅμα — 24. ἐσλούς Aristarchus: ἐσλός codd.

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, ᾿Αντ. β'.
βουλαῖσι δὲ φρὴν ἐσσόμενον προϊδεῖν,
συγγενὲς οἷς ἕπεται.
᾿Αγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις
ἔχειν,
ἀλλ' ἐόντων εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦ- σαι φίλοις
ἐξαρκέων. κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες

᾿Επ. β'.
πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡρακλέος ἀντέχομαι
προφρόνως,
ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον,
ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν
ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς
ὠδῖνα φεύ- γων διδύμῳ
σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,

ὡς οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Στρ. γ'.
Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα·
ἀλλὰ θεῶν βασιλέα
σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ.
τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέκνοισιν ὠκείας
γνάθους
ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὀρ- θὸν μὲν ἄντεινεν
κάρα, πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,

---

35. ὡς ἄρα Hermann, ὥς ποτε Rauchenstein — 37. ὡς οὐ Boeckh: ὥς τ' οὐ codd. ὤπ' οὐ λαθὼν χρυσοθρόνου Ἥρας Pauw.

δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων *Ἀντ. γ΄.*
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
ἀγχομένοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ᾽ ἄρ᾽ ἄτλατον δέος
πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει·
καὶ γὰρ αὐτά, ποσσὶν ἄπεπλος ὀρού- σαισ᾽ ἀπὸ στρωμνᾶς, ὁμῶς ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.

Ἐπ. γ΄.
ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι·
ἐν χερὶ δ᾽ Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον
ἵκετ᾽, ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ᾽ ὁμῶς·
εὐθὺς δ᾽ ἀπή- μων κραδία
κᾶδος ἀμφ᾽ ἀλλότριον.

ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ *Στρ. δ΄.*
τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
λῆμά τε καὶ δύναμιν
υἱοῦ· παλίγγλωσσον δέ ϝοι ἀθάνατοι
ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ᾽ ἐκκάλεσεν Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον,
ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν· ὁ δὲ ϝοῖ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις,

46. ἀγχόμενοι δὲ χρόνῳ ψυχὰς ἀπέπνευσαν Mingarelli — 48. βέλος codd. dett. — 50. γρ. ὅμως — 51. ἔδραμον σὺν ὅπλοις Bergk: σὺν ὅπλοις ἔδραμον codd. — 52. φάσγανον om. codd. vett. add. Moschopulei — 60. ἐκκάλεσαν codd. vett.

ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, *Ἀντ. δ΄.*
ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας αἰδροδίκας·
καί τινα σὺν πλαγίῳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τῷ ἐχθροτάτῳ
φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ.
καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν
ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥι- παῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν

Ἐπ. δ΄.
ἔνεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰρήνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ
ἡσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ᾽ ἐξαίρετον
ὀλβίοις ἐν δώμασι, δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν καὶ γάμον
δαίσαντα, πὰρ Δὶ Κρονίδᾳ
σεμνὸν αἰνήσειν νόμον.

63. δέ Schmid: δ᾽ ἐν codd. — 64. τινι . . . στείχοντι Hermann — 65. τῷ ἐχθροτάτῳ (πανεχθροτάτῳ Kayser) . . . . μόρῳ Beck: τὸν ἐχθρότατον . . . . μόρον codd. et schol. — 69. ἐν σχερῷ Hermann: σχερῷ codd. — καμάτων μεγάλων ἐν σχερῷ ἀσυχίαν τὸν ἅπαντα χρόνον Boeckh — 72. νόμον ex scholiis Mommsen: δόμον codd.

NEMEONIKAI B'.

ΤΙΜΟΔΗΜΩι ΑΘΗΝΑΙΩι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ ⏓
– – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓
– ⏒ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏒ – ⏑⏑ – –
⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – – – – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏒ – ⏑⏑ – ⏓
– ⏑⏑ – ⏓ – ⏑⏑ – ⏓

῞Οθενπερ καὶ Ὁμηρίδαι Στρ. α'.
ῥαπτῶν ἐπέων ταπόλλ' ἀοιδοὶ
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ ὅδ' ἀνὴρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώ-
νων νικαφορίας δέδεκ-
ται πρῶτον Νεμεαίου
ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν Στρ. β'.
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπὸς
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσ-
θαι κάλλιστον ἄωτον ἐν
Πυθίοισί τε νικᾶν
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικὸς

ὀρειᾶν γε Πελειάδων Στρ. γ'.
μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.
καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν

4. ἱερῶν Schmid: ἱερᾶν codd. — πρώταν Heyne — 9. ἅμα Hartung — 10. exspectes παῖς — 11. θερειᾶν Crates.

δυνατός. ἐν Τροΐᾳ μὲν Ἕκ-
τωρ Αἴαντος ἄκουσεν· ὦ
Τιμόδημε, σὲ δ' ἀλκὰ
παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατον Στρ. δ'.
εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρ-
νασσῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθ-
λων νίκας ἐκόμιξαν·
ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς Στρ. ε'.
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ, τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ,
Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖ-
ται, κωμάξατε Τιμοδή-
μῳ σὺν εὐκλέι νόστῳ·
ἁδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

14. ἄκουσεν codd. et schol. ἐγεύσατ' Matthiae — 21. πύλαις mavult Bergk — 23. ἀριθμοῦ Διός vulgo — γρ. Τιμοδήμῳ.

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔῌ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤῌ.

Strophae.

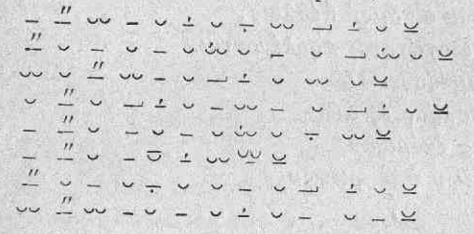

Epodi.

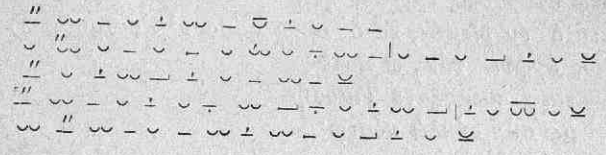

Στρ. α'

Ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἁμετέρα, λίσσομαι,
τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι·
ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴ- γιναν. ὕδατι γὰρ
μένοντ' ἐπ' Ἀ- σωπίῳ μελιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέθεν ὄπα μαιόμενοι.
διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου·
ἀεθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοι- δὰν φιλεῖ,
στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.

De soluta in duas breves syllaba longa versus sexti strophae vide ad v. 14.

Ἀντ. α'.

τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἁ- μᾶς ἄπο·
ἄρχε δ', οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέον- τι θύγατερ,
δόκιμον ὕμνον· ἐγὼ δὲ κεί- νων τέ νιν ὀάροις
λύρᾳ τε κοι- νάσομαι. χαρίεντα δ' ἕ- ξει πόνον
χώρας ἄγαλμα, Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι
ᾤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀλκὰν
οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλεί- δας ϝεὰν
ἐμίανε κατ' αἶσαν ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς

παγκρατίου στόλῳ· καματωδέων δὲ πλαγᾶν Ἐπ. α'.
ἄκος ὑγιηρὸν ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνι- κον
φέρει.
εἰ δ' ἐὼν καλὸς ἔρ- δων τ' ἐοικότα μορφᾷ
ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα
παῖς Ἀριστοφάνευς· οὐκέτι προτέρω
ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές,

ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας Στρ. β'.
μάρτυρας κλυτάς· δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγει
ὑπερόχους, διά τ' ἐξερεύ- νασε τεναγέων
ῥοάς, ὅπα πόμπιμον κατέβαινε νό- στου τέλος,
καὶ γᾶν φράδασσε. θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι;
Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖ- σαν φέρειν.
ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν·

10. γρ. οὐρανῷ, Οὐρανοῖ Bergk — πολυνεφέλα codd.: πολυνεφέλᾳ Bergk — κρέοντι, θύγατερ, δοκ. Hermann — — 12. κοινάσομαι Boeckh: κοινώσομαι codd. κοίν' ἄσομαι ex scholiis Bergk — ἕξεις Rauchenstein — 14. ἀλκάν Rauchenstein: ἀγοράν codd. et schol. — 15. ϝεάν Pauw: τεάν codd. — 18. ἔν γε βαθυπέδῳ codd. interpoll. — 20. προτέρω Hermann ex schol.: πόρσω codd., πρόσω vulgo — 23. γρ. κλυτᾶς — 24. διά τ' ἐξερεύνασε Boeckh: ἰδίᾳ τ' ἐρ. vel διά τ' ἐρ. codd. et schol. — 29. γρ. ἐσλόν.

'Αντ. β΄.

οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.
οἴκοθεν μάτευε. ποτίφορον δὲ κόσ- μον ἔλαβες
γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαι- αῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς
γέγαθε Πη- λεὺς ἄναξ, ὑπέραλλον αἰχ- μὰν ταμών·
ὃς καὶ ϝιωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς,
καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν
ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐ- ρυσθενὴς
Τελαμὼν Ἰόλᾳ παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν·

'Επ. β΄.

καί ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκὰν
ἕπετό ϝοι· οὐδέ μίν ποτε φόβος ἀνδροδάμας ἔπαυσεν
ἀκ- μὰν φρενῶν.
συγγενεῖ δέ τις εὐ- δοξίᾳ μέγα βρίθει·
ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφεννὸς ἀνὴρ
ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὔ ποτ' ἀτρεκεῖ
κατέβα ποδί, μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.

Στρ. γ΄.

ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δόμοις,
παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ϝέργα, χερ- σὶ θαμινὰ
βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλ- λων, ἶσα τ' ἀνέμοις
μάχᾳ λεόν- τεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασ- σεν φόνον,
κάπρους τ' ἔναιρε, σώματα δὲ παρὰ Κρονίδαν

31. ἔλαχες unus e scholiastis — 39. μιν codd.: fort. ϝιν — ἀλκάν codd. mell. — 45. ἶσα τ' Moschopulus: ἶσον τ' codd. vett. ἶσον Schmid — 46. μάχᾳ Triclinius: ἐν μάχᾳ codd. vett. μάχας scholiasta legisse videtur, unde Rauchenstein proposuit: μάχας λεόντεσσι τ' ἀγρ. ἔπρασσεν πικράς. — 47. σώματι schol. unde σώματι . . . ἀσθμαίνοντι Triclinius.

Κένταυρον ἀσθμαίνων ἐκόμιζεν,
ἑξέτης τοπρῶτον, ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον·
τὸν ἐθάμβεον Ἄρτεμίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα

'Αντ. γ΄.

κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων·
ποσσὶ γὰρ κράτεσκε. λεγόμενον δὲ τοῦ- το προτέρων
ἔπος ἔχω· βαθυμῆτα Χεί- ρων τράφε λιθίνῳ
Ἰάσον' ἔν- δον τέγει, καὶ ἔπειτεν Ἀσ- κλαπιόν,
τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον·
νύμφευσε δ' αὖτις ἀγλαόκαρπον
Νηρέος θύγατρα, γόνον τέ ϝοι φέρτατον
ἀτίταλλεν ἐν ἀρμένοισι πάντα θυμὸν αὔξων·

'Επ. γ΄.

ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθεὶς
ὑπὸ Τροΐαν δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων τε προσ-
μένοι καὶ Φρυγῶν
Δαρδάνων τε, καὶ ἐγ- χεσφόροις ἐπιμίξαις
Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πά-
ξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω
πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμ- νων
μόλοι.

Στρ. δ΄.

τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν·
Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμ- νος
ἔβαλεν
ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων.
βοᾷ δὲ νι- καφόρῳ σὺν Ἀριστοκλεί- δᾳ πρέπει,

48. ἀσθμαίνων ἐκόμιζεν schol.: ἀσθμαίνοντα κομ. codd. vett. — 52. γρ. πρότερον — 53. γρ. γ' Ἰάσον', unde ϝιάσον' conicias — 56. γρ. ἀγλαόκολπον — 58. ἐν add. Schmid — πᾶσι Mingarelli — 67. γρ. βοᾷ.

ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλέι προσέθηκε λόγῳ
καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
Πυθίου Θεάριον, ἐν δὲ πεί- ρᾳ τέλος
διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται,

Ἀντ. δ'

ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀ- νήρ, τρίτος
ἐν παλαιτέροισι, μέρος ἕκαστον οἷ- ον ἔχομεν
βρότεον ἔθνος. ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς
ὁ θνατὸς αἰ- ών, φρονεῖν δ' ἐνέπει τὸ παρ- κείμενον.
τῶν οὐκ ἄπεσσι. χαῖρε, φίλος. ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι, κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφέπει,
πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

Ἐπ. δ'.

ὀψέ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς,
ὃς ἔλαβεν αἶψα, τηλόθε μεταμαιόμενος, δαφοινὸν
ἄγ- ραν ποσίν·
κραγέται δὲ κολοι- οὶ ταπεινὰ νέμονται.
τίν γε μέν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοί-
σας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν
Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἄπο καὶ Μεγάρων δέδορκεν
φάος.

---

72. ἐν ἀνδ. Hermann: ἐν δ' ἀνδ. codd. — τρίτος Bergk: τρίτατος aut τρίτατον aut τρίτον codd. — 73. τρίτον . . . μέρος· ἕκαστον alii — 75. γρ. μακρὸς αἰών — 76. ἄπεσσι Bergk: ἄπεστι codd.

NEMEONIKAI Δ'.

ΤΙΜΑΣΑΡΧῼ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤῌ.

⏒ – ⏒ – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏑⏑ ⏓
⏒ – ⏒ – ⏑⏑ ⏓
– – ⏑ – ⏑⏑ – – ⏒ – ⏑ – ⏑⏑ ⏓
– ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ – ⏓
– ⏒ – ⏑ – ⏑⏑ – ⏒ – ⏑⏑ – ⏑ ⏓
– ⏑ – ⏒ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑⏑ – ⏓
⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏓
⏒ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓

Ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων *Στρ. α'.*
ἰατρός· αἱ δὲ σοφαὶ
Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ
θέλξαν συναπτόμεναι.
οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τεύχει
γυῖα, τόσσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορος.
ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει,
ὅ τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

Στρ. β'.

τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Δὶ καὶ Νεμέᾳ
Τιμασάρχου τε πάλᾳ
ὕμνου προκώμιον εἴη·
δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν

Versum tertium nescio an rectius duos in versiculos ita disseces, ut v. 51 nomen proprium diremptum patiaris.
3. συναπτόμενοι Rauchenstein: νιν ἁπτόμενοι codd. et schol. — 8. ἐξέλῃ scholiasta legisse videtur.

ἠύπυργον ἕδος, δίκᾳ ξεναρκέι κοινὸν
φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τιμόκριτος ἀελίῳ
σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποικίλον κιθαρίζων
ἅμα κε τῷδε μέλει κλιθείς
ὕμνον κελάδησε καλλίνικον

Στρ. γ'.

Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὅρ- μον στεφάνων
πέμψαντος καὶ λιπαρᾶν
εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν,
Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις,
οὕνεκ' Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον,
Αἰγίνας ἕκατι. φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθὼν
ξένιον ἄστυ κατέδραμεν
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.

Στρ. δ'.

σὺν ᾧ ποτε Τροΐαν κραται- ὸς Τελαμὼν
πόρθησε καὶ Μέροπας
καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν
ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ,
οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ
ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἕλεν
δὶς τόσους. ἀπειρομάχας ἐὼν κε φανείη
λόγον ὁ μὴ συνιείς· ἐπεὶ
ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.

τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύ- κει με τεθμὸς Στρ. ε'.
ὧραί τ' ἐπειγόμεναι·

15. ἅμα Christ: θαμά codd. — υἱὸν .... πέμψαντα Bergk — 18. πέμψαντα codd. mell. — 23. κατέδρακεν codd. vett. — 24. παρ' mavult Kayser — 25. κραταιός Schmid: καρτερός codd.

ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ
νεομηνίᾳ θιγέμεν.
ἔμπα, καΐπερ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα
μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ· σφόδρα δόξομεν
δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν·
φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων
γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει

χαμαιπετοῖσαν. ἐμοὶ δ' ὁποί- αν ἀρετὰν Στρ. ϛ'.
ἔδωκε πότμος ἄναξ,
εὖ ϝοῖδ' ὅτι χρόνος ἕρπων
πεπρωμέναν τελέσει.
ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ,
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει
ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτὰρ
Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρῴαν·

Στρ. ζ'.

ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεν- νὰν Ἀχιλεὺς
νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' Ἀ-
πείρῳ διαπρυσίᾳ,
βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται
Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον.
Παλίου δὲ πὰρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκὸν
πολεμίᾳ χερὶ προστραπὼν
Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσιν,

36. καί περ codd. κεἴπερ Bergk — 46. γρ. ὑπάρχει — 55. πολεμίαν χέρα Rauchenstein.

Στρ. η'.

δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάσ- του δολίαις
τέχναισι χρησάμενος.
τᾷ Δαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ
φύτευέ ϝοι θάνατον
ἐκ λόχου Πελίαο παῖς· ἄλαλκε δὲ Χείρων,
καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν·
πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυμαχάνων τε λεόντων
ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμάν
τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων

Στρ. θ'.

ἔγαμεν ὑψιθρόνων μίαν Νηρεΐδων,
εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν,
τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες
πόντου τ' ἐφεζόμενοι
δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐγγενὲς αὐτῷ.
Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν. ἀπότρεπε
αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός·
ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.

Στρ. ι'.

Θεανδρίδαισι δ' ἀεξιγυί- ων ἀέθλων
κᾶρυξ ἑτοῖμος ἔβαν
Οὐλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ
Νεμέᾳ τε συνθέμενος,
ἔνθα πεῖραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάρπων
οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων, πάτραν ἵν' ἀκούομεν,
Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς

---

58. χωσάμενος scholion Triclinianum — 59. δαιδάλῳ Didymus — 62. θρασυμαχάνων Hermann: θρασυμαχᾶν codd. — 68. ἐγγενές schol.: ἐς γενεάς codd. ἐς γένος Ursinus — 77. ἵν' Hermann: νιν codd.

πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις

Στρ. ια'.

στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν —
ὁ χρυσὸς ἑψόμενος
αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας,
ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν
ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει
φῶτα — κεῖνος ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων ἐμὰν
γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν, Ὀρσοτριαίνα
ὃς ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
θάλησε Κορινθίοις σελίνοις·

Στρ. ιβ'.

τὸν Εὐφάνης ἐθέλων γεραι- ὸς προπάτωρ
σὸς ἄεισεν τότε, παῖ.
ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι·
τὰ δ' αὐτὸς ἄν τις ἴδῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι.
οἷον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι,
ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

---

82. χρυσὸς δ' ἑψ. Hartung — 87. ὃς ἐν e scholiorum vestigiis Rauchenstein: ἵν' ἐν codd. ἕνεκ' Bergk — 90. σὸς ἄεισεν τότε, παῖ Rauchenstein: ὁ σὸς ἀείσεται παῖ codd. ἀείσεται, παῖ, ὁ σός Mommsen — 91. ἴδῃ e schol. Hermann: τύχῃ codd. — 93. οἷον Aristarchus — γρ. ἔριδας. — στρέφοιν Bergk coniecit, sed ipse iam damnare videtur.

NEMEONIKAI E'.

ΠΥΘΕΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

Strophae.

– ″ ⏑ – ⏓ – ⏑ – –́ ⏑ – – – ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑⏑ – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑⏑ – – ⏑ – – –́ ⏑ – – – ⏑ – ⏓

Epodi.

⏒ ″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ | –́ ⏑ – – – ⏑ – –
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – | –́ ⏑ – ⏓ | –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
— ″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – | –́ ⏑ – ⏓ – ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ | –́ ⏑ –
– –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Στρ. α'.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ', ὥστ' ἐλινύσοντα ϝερ-
γάζεσθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος
ἑσταότ'· ἀλλ' ἐπὶ πάσας ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ,
γλυκεῖ' ἀοιδά,
στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγγέλλοισ', ὅτι
Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας εὐρυσθενὴς
νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον,
οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας
ὀπώραν,

5. γρ. νικῇ — 6. οἰνάνθαν ὀπώρας Pauw.

'Αντ. α'.

ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥ- ρωας αἰχματὰς φυτευ-
θέντας καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηΐδων
Αἰακίδας ἐγέραρεν ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων
ἄρουραν·
τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυσικλυτὰν
θέσσαντο πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου
στάντες, πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁμᾶ
Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοὶ καὶ βία Φώκου κρέοντος,

'Επ. α'.

ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
αἰδέομαι μέγα ϝειπεῖν ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευμένον,
πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον, καὶ τίς ἄνδρας ἀλ-
κίμους
δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν. στάσομαι. οὔ τοι
ἅπασα κερδίων
φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκές·
καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ
νοῆσαι.

Στρ. β'.

εἰ δ' ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι
πόλεμον δεδόκηται, μακρά μοι
αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν
ὁρμάν.
καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί.
πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ' ἐν Παλίῳ
Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός, ἐν δὲ μέσαις
φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ
διώκων

13. ὃν Schmid: τόν codd. — 14. τι μή Hartung — 17. ἀτρεκές Bergk: ἀτρεκής codd. — 22. ἄειδ' ἐν Pauw: ἀείδει codd.

Ἀντ. β΄.

ἁγεῖτο παντοίων νόμων. αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνη-
σαν Διὸς ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν
Πηλέα θ᾽, ὥς τέ νιν ἁβρὰ Κρηθεῒς Ἱππολύτα δόλῳ
πεδᾶσαι
ἤθελε ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπὸν
πείσαισ᾽ ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασιν,
ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,
ὡς ἆρα νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκά-
στου

Ἐπ. β΄.

εὐνᾶς· τὸ δ᾽ ἐναντίον ἔσκεν· πολλὰ γάρ νιν παντὶ
θυμῷ
παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ δ᾽ ἄρ᾽ ὀργὰν κνίζον
αἰπεινοὶ λόγοι·
εὐθὺς δ᾽ ἀπανάνατο νύμφαν, ξεινίου πατρὸς χόλον
δείσαις· ὁ δ᾽ ἐφράσθη κατένευ- σέν τέ ϝοι ὀρσινεφὴς
ἐξ οὐρανοῦ
Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς, ὥστ᾽ ἐν τάχει
ποντίαν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν
ἄκοιτιν,

Στρ. γ΄.

γαμβρὸν Ποσειδάωνα πεί- σαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ
κλειτὰν θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν·
ἔνθα μιν εὔφρονες ἶλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν
δέκονται,
καὶ σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ.
πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περὶ

29. γρ. συνέπλεξε — 32. τοῦ δ᾽ ἄρ᾽ Rauchenstein: τοῦ δέ codd. unde ϝοργάν Mommsen scribere ausus est.

πάντων. τὺ δ᾽ Αἰγίνᾳ θεοῦ, Εὐθύμενες,
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνὼν ποικίλων ἔψαυσας
ὕμνων.

Ἀντ. γ΄.

ἦτοι μεταΐξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως σ᾽ ἀγάλλει καί
σου ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθέα.
ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν μείς τ᾽ ἐπιχώριος, ὃν φίλησ᾽
Ἀπόλλων·
ἅλικας δ᾽ ἐλθόντας οἴκοι τ᾽ ἐκράτεις
Νίσου τ᾽ ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ. χαίρω δ᾽, ὅτι
ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
ἴσθι, γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου σὺν τύχᾳ μόχθων
ἀμοιβὰν

Ἐπ. γ΄.

ἐπαύρεο. χρὴ δ᾽ ἀπ᾽ Ἀθανᾶν τέκτον᾽ ἀθληταῖσιν
ἔμμεν.
εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις, ὥστ᾽ ἀείδειν, μηκέτι ῥίγει·
δίδοι
φωνάν, ἀνὰ δ᾽ ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου,
πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίῳ φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπι-
δαύρῳ διπλόαν
νικῶντ᾽ ἀρετάν, προθύροισιν δ᾽ Αἰακοῦ
ἀνθέων ποιάεντα φέρειν στεφανώματα σὺν ξανθαῖς
Χάρισσιν.

41. θεοῦ Schmid: θεᾶς codd. — 43. μετάιξας, τὰ καί Bergk — σ᾽ ἀγάλλει καί σου Christ: ἀγάλλει κείνου codd. ἀγάλλει κλεινόν Heyne — Πυθέα antiqua scriptura teste scholiasta: Πυθέας codd. ἔθνος. Πυθέᾳ Kayser — 45. ἐκράτεις Christ: ἐκράτει codd. — 52. γρ. παγκρατίου — γρ. τριπλόαν — 54. ἀνθέων Hermann: ἄνθεα codd.

NEMEONIKAI ϛ'.

ΑΛΚΙΜΙΔῌ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤῌ.

Strophae.

⏑ ⏑́ –
– ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑⏑ ⏑ ⏓
– ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – – ⏒ – ⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑ | – ⏑ ⏓
⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏒ – ⏑ – ⏒
⏒ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓

Epodi.

– ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ –
– ⏑⏑ ⏑⏑ ⏑ – ⏑ –
– – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ –
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ –
– – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
⏒ – ⏑ ⏓
⏑ – ⏑ – –
– – – ⏑⏑ – ⏑ ⏓
– – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓

Ἓν ἀνδρῶν, Στρ. α'.
ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν
ματρὸς ἀμφότεροι· διείρ- γει δὲ πᾶσα κεκριμένα
δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐ-
δέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος
μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσ-
φέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν

Strophae primum versiculum cum secundo a Boeckhio Bergkio aliis coniunctum equidem separavi; ultimo quatuor, quas ipse praecedenti versui subiunxi, syllabas Bergkius praefixit; epodi autem cola sextum et septimum Hermannus copulavit; de syllaba denique ancipite versus tertii strophae vide notas criticas ad v. 61.

νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις,
καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐ-
δὲ μετὰ νύκτας ἄμμι πότμος
οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

Ἀντ. α'.

τεκμαίρει
καί νυν Ἀλκιμίδας τὸ συγ- γενὲς ἰδεῖν
ἄγχι καρποφόροις ἀρού- ραισιν. αἵτ' ἀμειβόμεναι
τόκα μὲν ὦν βίον ἀν-
δράσιν ἐπηετανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν,
τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι
σθένος ἔμαρψαν. ἦλθέ τοι
Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὃς ταύταν μεθέπων
Διόθεν αἶσαν νῦν πέφανται
οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας,

Ἐπ. α'.

ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων
πατροπάτορος ὁμαιμίου.
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐὼν Αἰακίδαις
ἔρνεα πρῶτος ἔνεικεν ἀπ' Ἀλφεοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθ- μοῖ στεφανωσάμενος,
Νεμέᾳ δὲ τρίς,
ἔπαυσε λάθαν
Σωκλείδα, ὃς ὑπέρτατος
Ἁγησιμάχῳ υἱέων γένετο.

7. ἄμμι Schneidewin: ἄμμε codd. — οἵαν τιν' Hermann: ἄν τιν' codd. — καί Schmid: δὲ καί codd. vett. — 20. ἔνεικεν om. codd. add. Bergk, ἔδρεψατ' Hartung — 22. τρεῖς Hermann coniunctis membris 20 et 21 — 24. Σωκλείδᾳ Triclinius.

ἐπεί ϝοι *Στρ. β'.*
τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄ- κρον ἀρετᾶς
ἦλθον, οἵτε πόνων ἐγεύ- σαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ
ἕτερον οὔ τινα ϝοῖ-
κον ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεόνων
ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλ-
λάδος ἁπάσας. ἔλπομαι
μέγα ϝειπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν
ᾧτ' ἀπὸ τόξου ἱείς· εὔθυν' ἐπὶ τοῦ-
τον ἐπέων, ὦ Μοῖσ', ἄγ' οὖρον
εὐκλεΐα· παροιχομένων γὰρ ἀνέρων

ἀοιδαί *Ἀντ. β'.*
καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ' ἐκόμισαν,
Βασσίδαισιν ἅ τ' οὐ σπανί- ζει· παλαίφατος γενεά,
ἴδια ναυστολέον-
τες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμ-
νον ἀγερώχων ἐργμάτων
ἕνεκεν. καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ
χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς Πυθῶνι κράτη-
σεν ἀπὸ ταύτας αἷμα πάτρας
χρυσαλακάτου ποτὲ Καλλίας ἁδὼν

Ἐπ. β'.
ἔρνεσι Λα- τοῦς, παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν·

---

28. πλεόνων e schol. add. Schmid — 31. σκοποῦ ἄντα τυχεῖν e scholiis Mingarelli: ἄντα σκ. τ. codd. ἂν τετυχεῖν var. lect. schol. — 32. ἐπέων, ὦ Μοῖσ', ἄγ', οὖρον Boeckh: ἄγε Μοῖσα οὖρον ἐπέων codd. — 33. εὐκλέ' ἀποιχομένων Schneidewin — 34. ἀοιδαί Pauw: ἀοιδοί codd. — γρ. λόγιοι — 36. Βουδίδαισιν proposuit Didymus — 40. ἱμαντωθείς codd. vett.

πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμ- φικτιόνων
ταυροφόνῳ τριετηρίδι Κρεοντίδαν
τίμασε Ποσει- δάνιον ἂν τέμενος·
βοτάνα τέ νιν
πόθ' ἁ λέοντος
νικῶντ' ἤρεφε δασκίοις
Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν.

πλατεῖαι *Στρ. γ'.*
πάντοθεν λογίοισιν ἐν- τὶ πρόσοδοι
νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσ- μεῖν· ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
ἔπορον ἔξοχον αἶ-
σαν ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.
πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ
διὰ θαλάσσας τηλόθεν
ὄνυμ' αὐτῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας
Μέμνονος οὐκ ἀπονοστήσαντος ἔπαλ-
το· βαρὺ δ' ἔμπεσέ σφι νεῖκος
χαμαὶ καταβὰς Ἀχιλεὺς ἀφ' ἁρμάτων,

φαεννᾶς *Ἀντ. γ'.*
υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀ- όρος ἀκμᾷ
ἔγχεος ζακότοιο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι
ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗ-
ρον· ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν·
τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισ-
σόμενον αἰεὶ κυμάτων
λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν

---

49. νικῶντ' ἤρεφε Hermann: νικάσαντ' ἔρεψε codd. — 57. δ' ἔμπεσέ σφι νεῖκος Kayser: δέ σφιν νεῖκος ἔμπεσ' codd. — 58. χαμαί καταβὰς Ἀχιλεύς Dissen: Ἀχιλεὺς χαμαὶ καββάς codd. — 61. τάνδε Schmid, fort: ζακότοιο· ταύταν μὲν οἱ παλ.

θυμόν. ἑκόντι δ' ἐγὼ νώτῳ μεθέπων
δίδυμον ἄχθος ἄγγελος βᾶν
πέμπτον γ' ἐπὶ ϝείκοσι τοῦτο γαρύων

'Επ. γ'.

εὖχος ἀγώ- νων ἄπο, τοὺς ἐνέποι- σιν ἱερούς,
'Αλκιμίδα τό γ' ἐπάρκεσεν
κλειτᾷ γενεᾷ· δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει,
παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε καὶ Πολυτιμίδαν
κλᾶρος προπετὴς ἄνθε' Ὀλυμπιάδος.
δελφῖνί κεν
τάχος δι' ἅλμας
εἰκάζοιμι Μελησίαν,
χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἁνίοχον.

NEMEONIKAI Z'.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩι.

Strophae.

⏑ ⏓ ″ ⏑⏑ – ⏑ ⊔ ⏒ ⏑ – ⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑ ⏑⏑ ⏑ – ⏑ ⊔ ⏒ ⏑⏑ – ⏑ ⊔ ⏒ ⏑ – ⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑ ⊔ ⏒ ⏑ – ⏑ – ⏓
⏑ ″ ⏑ ⊔ ⏒ ⏑ ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏓
⏑ ″ ⏑⏑ ⊔ ⏒ ⏑ – ⏑ ⏑⏑ ⏑ ⏓
– ″ ⏑⏑ – ⏑ ⊔ ⏒⏑ ⏑ ⏑⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– ″⏑⏑ ⏑⏑ – ⏑ ⊔ ⏒⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– ″ ⏑⏑ – ⏑ ⊔ ⏒ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏓

65. βᾶν Hermann: ἔβαν codd. — 66. γ' add. Hermann — 68. 'Αλκιμίδᾰ Ahlwardt: 'Αλκιμίδας codd. — 74. εἰκάζοιμι Bergk duce scholiasta: ἴσον εἴποιμι codd.

Epodi.

⏑ ″ ⏑ – ⏒ ⏑⏑ – ⏒⏑ ⏑ ⏓
⏕ ⏑ ″ ⏑⏑ ⊔ ⏒ ⏑ ⏓
⏓ ⏑ ″ ⏑⏑ ⊔ ⏕ ⏑ ⏒ ⏑ ⏓
⏕ ⏑ ″ ⏑⏑ ⊔ ⏕ ⏑ ⏒ ⏑ ⏓
⏕ ⏑ ″ ⏑⏑ – ⏑ ⊔ ⏕ ⏑ ⏒ ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓

Στρ. α'.

'Ελείθυια, πάρεδρε Μοι- ρᾶν βαθυφρόνων,
παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥ-
ρας, γενέτειρα τέκ- νων· ἄνευ σέθεν
οὐ φάος, οὐ μέλαι- ναν δρακέντες εὐφρόναν
τεὰν ἀδελ- φεὰν ἐλάχομεν ἀγλαόγυιον Ἥβαν.
ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ϝίσα·
εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τὶν
καὶ παῖς ὁ Θεαρίω- νος ἀρετᾷ κριθεὶς
εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις.

'Αντ. α'.

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰ- κεῖ δορικτύπων
Αἰακιδᾶν· μάλα δ' ἐθέλοντι σύμ-
πειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν.
εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρ- δων, μελίφρον' αἰτίαν
ῥοαῖσι Μοι- σᾶν ἐνέβαλε· ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ
σκότον πολὺν ὕμ- νων ἔχοντι δεόμεναι·
ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπ- τρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ,
εἰ Μναμοσύνας ἕκα- τι λιπαράμπυκος
εὕρηται ἄποινα μόχ- θων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

3. ἐκ μελαίνας . . . εὐφρόνας Hartung — 6. γρ. πότμος — ζυγένθ' Schmid: ζυγόνθ' codd. — 8. γρ. ἔνδοξος — 12. ἐνέβαλε Hermann: ἔβαλε codd. — 16. εὕρηται Hermann: εὕρηταί τις codd. εὕρῃ τις Schmid.

σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον 'Επ. α'.
ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρ- δει βλάβεν·
ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου πέρας
ἅμα νέονται. ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι
λόγον 'Οδυσσέος ἢ πάθεν
διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον.

ἐπεὶ ψεύδεσί ϝοι ποτα- νᾷ τε μαχανᾷ Στρ. β'.
σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ κλέπ-
τει παράγοισα μύ- θοις· τυφλὸν δ' ἔχει
ἦτορ ὅμιλος ἀν- δρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
ἓ τὰν ἀλά- θειαν ἰδέμεν, οὔ κεν ὅπλων χολωθεὶς
ὁ καρτερὸς Αἴ- ας ἔπαξε διὰ φρενῶν
λευρὸν ξίφος· ὃν κράτισ- τον Ἀχιλέος ἄτερ μάχᾳ
ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρ- τα κομίσαι θοαῖς
ἂν ναυσὶ πόρευσαν εὐ- θυπνόου Ζεφύροιο πομπαὶ

'Αντ. β'.
πρὸς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοι- νὸν γὰρ ἔρχεται
κῦμ' Ἀίδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν
καὶ δοκέοντα· τι- μὰ δὲ γίνεται,
ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔ- ξει λόγον τεθνακότων·
βοαθόον τοι παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μολὼν χθονός, ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται Πριάμου πόλιν Νεοπόλεμος ἐπεὶ πράθεν·
τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνη- σαν· ὁ δ' ἀποπλέων
Σκύρου μὲν ἅμαρτεν, ἵ- κοντο δ' εἰς Ἐφύραν πλάνητες.

19. πέρας ἅμα Wieseler: παρὰ σᾶμα codd. — 21. πάθαν codd. vett. — 22. τε om. codd. add. Hermann — 25. ἓ τάν Boeckh: ἐάν codd. — 29. ἐν Triclinius — 33. βοαθόον Hermann: βοαθόων codd. fort.: λάχεν μόρον — παρά e schol. Hermann: γὰρ codd. — 34. μολὼν Christ: μόλον antiqua lectio teste scholiasta, ἔμολεν codd. — Πυθίοισι γαπέδοις Hartung — 37. πλάνητες Bergk: πλαγχθέντες codd. πλαγχθέντες δ' εἰς Ἐφύραν ἵκοντο Boeckh.

Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον 'Επ. β'.
χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰ- εἰ φέρεν
τοῦτό ϝοι γέρας. ᾤ- χετο δὲ πρὸς θεόν,
κτέαν' ἄγων Τροΐα- θεν ἀκροθινίων·
ἵνα κρεῶν νιν ὕπερ μάχας
ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ.

βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελ- φοὶ ξεναγέται. Στρ. γ'.
ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν· ἐχ-
ρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλ- σει παλαιτάτῳ
Αἰακιδᾶν κρεόν- των τολοιπὸν ἔμμεναι
θεοῦ παρ' εὐ- τειχέα δόμον, ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
θεμισκόπον οἰ- κεῖν ἐόντα πολυθύτοις
εὐώνυμον ἐς δίκαν. τρία ϝέπεα διαρκέσει·
οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργ- μασιν ἐπιστατεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων θρασύ μοι τόδ'
εἰπεῖν,

'Αντ. γ'.
φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων
οἴκοθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις ἐν
παντὶ γλυκεῖα ϝέρ- γῳ· κόρον δ' ἔχει
καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.
φυᾷ δ' ἕκασ- τος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες,
ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλ- λοι· τυχεῖν δ' ἕν' ἀδύνατον
εὐδαιμονίαν ἅπα- σαν ἀνελόμενον· οὐκ ἔχω
εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖ- ρα τέλος ἔμπεδον
ὤρεξε. Θεαρίων, τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου

δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ 'Επ. γ'.

39. γρ. φέρει — 43. δὲ περισσά Schmid: περισσὰ δέ codd. — 48. πολυθύτοις. εὐων. ἐς δίκαν. τρία ἔπ. διαρκ. Aristarchus — 49. γρ. ὁ μάντις — 58. an κλᾶρον poeta scripsit?

σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπ- τει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι· σκοτει- νὸν ἀπέχων ψόγον,
ὕδατος ὥτε ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων
κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω·
ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος.

Στρ. δ'.

ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνὴρ
Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων·
καὶ ξενίᾳ πέποιθ', ἔν τε δαμόταις
ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν, οὐχ ὑπερβαλών,
βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις, ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων
ποτὶ χρόνος ἕρ- ποι. μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ,
εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψάγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδα πάτραθε Σώ- γενες, ἀπομνύω
μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥτε χαλκοπάραον ὄρσαι

Ἀντ. δ'.

θοὰν γλῶσσαν, ὃς ἐξέπεμ- ψας παλαισμάτων
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴ-
θωνι πρὶν ἀελίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπ- νὸν πλέον πεδέρχεται.
ἔα με· νι- κῶντί γε χάριν — εἴ τι πέραν ἀερθεὶς
ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν —
εἴρειν στεφάνους ἐλαφ- ρόν· ἀναβάλεο. Μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσὸν ἔν τε λευ- κὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ
καὶ λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας.

60. ἀρομένω σύνεσιν Hermann: ἀραμένῳ σύνεσις codd. ἐραμένω σύνεσίς Bergk — 61. κοτεινόν Boeckh — 65. καὶ ξενίᾳ Mommsen: καὶ προξενίᾳ codd. προξενίᾳ Hermann — 66. ὑπερβλέπων unus e scholiastis interpretari videtur — 68. δέ τις ἐρέει Boeckh — 70. Εὐξεινίδι Σωγένους πάτρᾳ Hartung — 72. ἐξέπεμψας cod. Vaticanus: ἐξέπεμψεν antiqua lectio teste scholiasta.

Ἐπ. δ'.

Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ
πολύφατον θρόον ὕμ- νων δόνει
ἡσυχᾷ. βασιλῆ- α δὲ θεῶν πρέπει
γάπεδον ἂν τόδε γα- ρυέμεν ἁμέρᾳ
ὀπί· λέγοντι γὰρ Αἰακόν
νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι,

Στρ. ε'.

ἐᾷ μὲν πολίαρχον εὐ- ωνύμῳ πάτρᾳ,
Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν
ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ δὲ δεύεται
ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαῖ- μέν κε γείτον' ἔμμεναι
νόῳ φιλή- σαντ' ἀτενέι γείτονι χάρμα πάντων
ἐπάξιον· εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἀνέχοι,
ἐν τίν κ' ἐθέλοι, Γίγαν- τας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν προγόνων ἐυκ- τήμονα ζαθέαν ἀγυιάν·

Ἀντ. ε'.

ἐπεὶ τετραόροισιν ὥδ' ἁρμάτων ζυγοῖς
ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς,
ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. ὦ μάκαρ,
τὶν δ' ἐπέοικεν Ἥ- ρας πόσιν τε πειθέμεν
κόραν τε γλαυ- κώπιδα· δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκὰν
ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.
εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσ- θενέα βίοτον ἁρμόσαις
ἥβᾳ λιπαρῷ τε γή- ραϊ διαπλέκοις
εὐδαίμον' ἐόντα, παί- δων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ

81. θρόον ὕμνων Hermann: ὕμνων θρόον codd. — 83. ἁμέρᾳ Hermann: θαμερᾷ aut θεμερᾷ codd. — 85. ἐᾷ Hermann: ἐμᾷ codd. — 86. γρ. γεύεται — 89. ἂν ἔχοι codd. ἀλέγοι Bergk — 92. προγόνων τ' scholiasta legisse videtur — 95 Ἥρας Bothe: Ἥραν codd. — 97. fort.: δυσβάτων διδόμεν, ἄνα.

'Επ. ε'.

γέρας τόπερ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν.
τὸ δ' ἐμὸν οὔ ποτε φά- σει κέαρ
ἀτρόποισι Νεοπ- τόλεμον ἑλκύσαι
ἔπεσι· ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν
ἀπορία τελέθει, τέκνοι-
σιν ἅτε μαψυλάκας Διὸς Κόρινθος.

NEMEONIKAI H'.

ΔΕΙΝΙΔΙ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΣΤΑΔΙΕΙ.

Strophae.

– ⏓ ″ ⏑⏑ – – –́ ⏑ – – | –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
″ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏑ ⏑ ″ ⏑⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
″ ⏑ – ⏓ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏓ – ⏑ – ⏓

Epodi.

– ″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –́ ⏑ – – – ⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
⏑ ⏑ ″ –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –́ ⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑ – – | ″ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏓

Στρ. α'.

Ὥρα πότνια, κᾶρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλο-
τάτων,
ἅτε παρθενηίοις παίδων τ' ἐφίζοισα γλεφάροις
τὸν μὲν ἀμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον
δ' ἑτέραις.

---

105. μαψυλάκαις J. G. Schneider.

ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλανα- θέντα πρὸς ἔργον
ἕκαστον
τῶν ἀρειόνων ἐρώ- των ἐπικρατεῖν δύνασθαι·

'Αντ. α'.

οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφε-
πόλησαν
Κυπρίας δώρων· ἔβλαστεν δ' υἱὸς Οἰνώνας βα-
σιλεὺς
χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος· πολλά νιν πολλοὶ λιτά-
νευον ἰδεῖν·
ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄω- τοι περιναιεταόντων
ἤθελον κείνου γε πεί- θεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες,

'Επ. α'.

οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθά- ναισιν ἅρμοζον στρατὸν
οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηιάδαι.
ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων πόλιός θ' ὑπὲρ
φίλας
ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποι- κιλμέναν,
Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νε-
μεαῖον ἄγαλμα.
σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρ-
μονώτερος·

Στρ. β'.

ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε
Κύπρῳ.
ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρίν τι
φάμεν.

---

9. κἀβοατί codd. vett.

πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται· νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ
ἐς ἔλεγχον ἅπας κίνδυνος· ὄ- ψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν·
ἅπτεται δ' ἐσλῶν ἀεί, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

'Αντ. β'.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος δάψεν υἱὸν φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις.
ἦ τιν' ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθα κατέχει
ἐν λυγρῷ νείκει· μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.
κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις 'Οδυσ- σῆ Δαναοὶ θεράπευσαν·
χρυσέων δ' Αἴας στερη- θεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.

'Επ. β'.

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δά- οισιν ἐν θερμῷ χροῒ
ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι
ὑπ' ἀλε- ξιμβρότῳ λόγχᾳ, τὰ μὲν ἀμφ' 'Αχιλεῖ νεοκτόνῳ,
ἄλλων τε μόχθων ἐν πολυφθόροις
ἁμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι,
αἱμύλων μύθων ὁμόφοι- τος, δολοφραδής, κακοποιὸν ὄνειδος.
ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν.

---

20. πολλᾷ Pauw: πολλά — 21. fort.: ὄψον φθονεροῖσι δὲ μόμφοι — 24. κατέχει ἐν Hermann, quod cod. Medicei scriptura κατέχειν firmatur, κατέχεν ἐν Bergk — 29. πελ. Wakefield: πολ. codd. — 31. ἐν πολυφθόροις Boeckh: πολυφθόροισιν ἐν codd. παμφθόροισιν ἐν Bergk — 33. an δοχμόφοιτος?

Στρ. γ'.

εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθοις
ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος
μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω. χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἁδὼν καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαιμ',
αἰνέων αἰνητά, μομ- φὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

'Αντ. γ'.

αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ᾄσσει,
ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε, πρὸς ὑγρὸν
αἰθέρα. χρεῖαι δὲ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
ὑπερώτατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
πιστόν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖ- τις τεὰν ψυχὰν κομίξαι

'Επ. γ'.

οὔ μοι δυνατόν. κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος·
σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον
ὑπερεῖ- σαι λίθον Μοισαῖον ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ πρόσφορον
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς, ἐπαοι- δαῖς δ' ἀνὴρ

---

38. καλύψαιν Bergk — 41. ἐν σοφοῖς Boeckh: σοφοῖς codd. — ὑγράν Schmid — 44. πιστόν schol. legisse videtur: πιστά aut πίσταν codd. vett. πίστιν codd. Tricliniani.

νώδυνον καί τις κάματον θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐπι-
κώμιος ὕμνος
δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε
Καδμείων ἔριν.

[ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Θ'.]

ΧΡΟΜΙΩι ΑΙΤΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

⏓⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
⏓⏑ – ⏒ – ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏒
⏓⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑ ⏒
⏓⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏒
– ⏓⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – ⏒

Στρ. α'.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυωνόθε, Μοῖσαι,
τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν, ἔνθ' ἀναπεπταμέναι ξεί-
νων νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον
πράσσετε.
τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων ματέρι καὶ
διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.

Στρ. β'.

ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων. τετελεσμένον ἐσλόν
μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι· θεσπεσία δ' ἐπέων καύχαις
ἀοιδὰ πρόσφορος.
ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ'
αὐτὰν ὄρσομεν

---

4. αὐχάν scholiasta legisse videtur — 7. καύχαις Benedictus: καύχας codd. — 8. αὐτόν codd. vett.

ἱππείων ἀέθλων κορυφάν, ἅτε Φοίβῳ θῆκεν Ἄδρα-
στος ἐπ' Ἀσωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγὼ
μνασθεὶς ἐπασκήσω κλυταῖς ἥρωα τιμαῖς,

Στρ. γ'.

ὃς τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι νέαισί θ' ἑορταῖς
ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἁμίλλαις ἅρμασί τε γλαφυροῖς
ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν.
φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρηόν τε θρασυμήδεα καὶ δειναν
στάσιν
πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος· ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ'
ἔσαν Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.
κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ.

Στρ. δ'.

ἀνδροδάμαν δ' Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν,
δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα, ξανθοκομᾶν Δαναῶν
ἔσσαν μέγιστοι λαγέται,
καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀν-
δρῶν αἰσιᾶν
οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν· οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν
ἐλελίξαις οἴκοθεν μαργουμένους
στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.

Στρ. ε'.

φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι
χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν· Ἰσμηνοῦ
δ' ἐπ' ὄχθαισι γλυκὺν
νόστον ἐρυσσάμενοι λευκανθέα σώμασι πίαναν
καπνόν·

---

16. ἀνδροδάμαν δ' Schneidewin, ἀνδροδάμαν τ' codd. —17. λαγέται add. Bergk: δὴ τόθεν ex incertis scholiorum vestigiis add. Boeckh. — 23. γρ. ἐρεισάμενοι, ἀπουράμενοι Hartung — σώματα schol. ut videtur.

ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους φῶτας· ὁ δ'
'Αμφιάρῃ σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ' ἅμ'
ἵπποις,

Στρ. ϛ'.

δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν
θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις
φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατόν, Κρονίων, πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινι-
κοστόλων
ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι
ὡς πόρσιστα, μοῖραν δ' εὔνομον
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν,

Στρ. ζ'.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων
ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον ἔειπ'· αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα
κέρδει κλέπτεται,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πε-
ζοβόαις ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀυτᾶς,

Στρ. η'.

οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κείνᾳ θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου. παῦροι
δὲ βουλεῦσαι φόνου
παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν
στίχας

24. γρ. σχίσαις — 29. an ταύτᾳ?

χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί· λέγεται μὰν Ἕκτορι μὲν
κλέος ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
ἀγχοῦ, βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου,

Στρ. θ'.

ἔνθ' Ἀρέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι, δέδορκεν
παιδὶ τωὔτ' Ἀγησιδάμου φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ·
τὰ δ' ἄλλαις ἁμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ
φάσομαι.
ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ,
τελέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον.

Στρ. ι'.

εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
κῦδος, οὐκέτ' ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας
ἐφάψασθαι ποδοῖν.
ἡσυχίαν δὲ φιλεῖ μὲν συμπόσιον· νεοθαλὴς δ'
αὔξεται
μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ· θαρσαλέα δὲ παρὰ
κρατῆρι φωνὰ γίνεται.
ἐγκιρνάτω τίς νιν, γλυκὺν κώμου προφάταν,

Στρ. ια'.

ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατὰν
ἀμπέλου παῖδ', ἅς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ
πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα

41. γρ. ἔνθα Ῥέας — 42. τωὔτ' Leutsch: τοῦτ' codd. — 43. ἐγκονίᾳ Mommsen — χέρσω schol. — 48. ἡσυχία codd. vett. et schol. — 52. ἅμα e schol. Schmid: ἀμφί codd.

Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν,
ὑπὲρ πολλᾶν τε τιμαλφεῖν λόγοις
νικᾶν, ἀκοντίζων σκοποῖ' ἄγχιστα Μοισᾶν.

[ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Ι΄.]

ΘΕΑΙΩι ΑΡΓΕΙΩι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

⏑⏑ ″ ⏑⏑ – ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – ⏓ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ″ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Epodi.

″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ – ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
″⏑⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Στρ. α΄.

Δαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χάριτες,
Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑμνεῖτε· φλέγεται δ' ἀρεταῖς

---

54. *πολλᾶν . . . νικᾶν* Christ: *πολλῶν . . . νίκαν* vulgo — 56. *σκοποῦ* codd.

μυρίαις ἔργων θρασέων ἕνεκεν.
μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος·
πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ ὅπα ἔκτιθεν ἄστη ταῖς Ἐπάφου παλάμαις.
οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονόψαφος ἐν κουλεῷ κατασχοῖσα ξίφος.

Ἀντ. α΄.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν·
γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος·
καὶ γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει πάλαι·
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολὼν τοῦτον κατέφανε λόγον·
πατρὶ δ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν
καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ·

Ἐπ. α΄.

θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος
ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις
Τηλεβόας ἐναρόντος ὄψιν ἐειδόμενος
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλέος· οὗ κατ' Ὄλυμπον
ἄλοχος Ἥ- βα τελεί- α παρὰ ματέρι βαίνοισ' ἔστι, καλλίστα θεῶν.

---

5. *ὅπα ἔκτιθεν* Hermann scholiastam secutus: *κατῴκισθεν* codd. *τὰ κατῴκισεν* Boeckh — 6. *μονόψαφος* schol.: *μονόψαφον* codd. — 10. *γρ. ἀριστεύει πάλαι Ζεύς* — 11. *τοῦτον* schol.: *τόν* codd. — 12. *πατρὶ δ'* Pauw: *πατρί τ'* codd. — 15. *ἐναρόντος* Mommsen scholiastam secutus: *ἔναρε τί οἱ* codd. *ἔναρεν· τῷ δ'* Hermann.

Στρ. β΄.

βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ', ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος
μοῖραν ἐσλῶν· ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι·
ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν,
καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'. ἀγών τοι χάλκεος
δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν·
Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς ἔσ-
χεν Θεαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων.

Ἀντ. β΄.

ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἕλλανα στρατὸν Πυθῶνι, τύχᾳ τε μολὼν
καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον Μοίσαισιν ἔδωκ' ἀρόσαι,
τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχών,
τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενὶ σιγᾷ ϝοι στόμα· πᾶν δὲ τέλος
ἐν τὶν ἔργων· οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ
προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χάριν·

Ἐπ. β΄.

γνώτ' ἀείδω ϝοῖ τε καὶ ὅστις ἁμιλλᾶται περὶ
ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς. ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα
Ἡρακλέος τεθμόν· ἁδεῖαί γε μὲν ἀμβολάδαν

---

24. γρ. *εὐφρόνων* — 26. *Μοίσαισιν* Heyne: *Μοίσαισί τ'* codd — 29. *μάν* Schmid: *μέν* codd. — 31. *γνώτ' ἀείδω οἷ* Kayser: *γνώτ' ἀείδω θεῷ* codd. *γνωτὰ Θειαίῳ τε* Hermann — 33. γρ. *ἁδείᾳ . . . τελετᾷ.*

ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων νιν ὀμφαὶ
κώμασαν· γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ἥ- ρας τὸν εὐ- άνορα λαόν ἐν ἀγγέων ἕρ-κεσιν παμποικίλοις.

Στρ. γ΄.

ἕπεται δέ, Θειαῖε, ματρώων πολυγνώτῳ γένει ὑμετέρων
εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Τυνδαρίδαις θαμάκις.
ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
Ἀντία τε ξύγγονος, Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος
ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιο καθ' ἱπποτρόφον
ἄστυ θάλησαν Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς,
καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις·

Ἀντ. γ΄.

Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν,
ἐκ δὲ Πελλάνας ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις·
ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν
ἐξελέγχειν· μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς.
ὄντε Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες
καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ
σὺν ποδῶν χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει.

---

37. *πολυγνώτῳ γένει* Schmid: *πολύγνωτον γένος* codd. — 38. *σύν* add. Schmid — 41. *Προίτοιο καθ' ἱπποτρόφον ἄστυ* Rauchenstein: *ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ Προίτοιο* codd. — 42. *θάλησαν* Bergk: *θάλησε* codd. — 48. *ποδῶν* Schmid: *ποδῶν τε* codd. fort.: *θῆκεν ποδῶν τε δρόμῳ.*

'Επ. γ′.

Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάη
καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα σφίσιν
ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν· ἐπεὶ
εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων
μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θάλειαν,
μάλα μὲν ἀν- δρῶν δικαί- ων περικαδόμενοι. καὶ μὰν θεῶν πιστὸν γένος.

Στρ. δ′.

μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλὰξ ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ
Δὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας ἐν γυάλοις Θεράπνας,
πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον· ἐπεὶ
τοῦτον ἢ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ
εἵλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης Κάστορος ἐν πολέμῳ·
τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως χολω-
θεὶς ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας ἀκμᾷ.

'Αντ. δ′.

ἀπὸ Ταϋγέτου ποταυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει
ἥμενον. κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ϝέργον ἐμήσαντ' ὠκέως,

---

56. γρ. τάν θ' — 60. ἀκμᾷ Pauw: αἰχμᾷ codd. — ποταυγάζων Stephanus: πόδ' αὐγ. codd. vett. πεδαυγ. Triclinius — 62. ἥμενον Aristarchus: ἥμενος codd. unde ἡμένους correxerunt — 64. ἐμήσαντ' Schmid: ἐμνήσ. codd.

καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός· αὐτίκα γὰρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων· τοὶ δ' ἔναν-
τα στάθεν τύμβῳ σχεδὸν πατρωΐῳ·

'Επ. δ′.

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον,
ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος· ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν,
οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ
ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν·
ἅμα δ' ἐκαί- οντ' ἐρῆ- μοι. χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων.

Στρ. ε′.

ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας,
καί νιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν.
θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς
ὄρθιον φώνησε· Πάτερ Κρονίων, τίς δὴ λύσις
ἔσσεται πενθέων; καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον, ἄναξ.
οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ
φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν

'Αντ. ε′.

καμάτου μεταλαμβάνειν. ὣς ἔννεπε· Ζεὺς δ' ἀντίος ἤλυθέ ϝοι

---

74. πνοάς Schmid: ἀμπνοάς codd. — 75. δή Schmid: δε codd. — 79. γρ. ἀντία, unde Hermann: ἤλυθεν ἀντία οἱ.

καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· Ἐσσί μοι υἱός· τόνδε δ'
ἔπειτα πόσις
σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις
στάξεν ἥρως. ἀλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
παρδίδωμ'· εἰ μὲν θάνατόν τε φυγὼν καὶ γῆρας
ἀπεχθόμενον
αὐτὸς Οὔλυμπον θέλεις οἰκεῖν ἐμοὶ
σύν τ' Ἀθαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει·

Ἐπ. ε'.

ἔστι σοὶ τούτων λάχος· εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι
μάρνασαι, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ϝίσον,
ἥμισυ μέν κε πνέοις γαίας ὑπένερθεν ἐών,
ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος οὐ γνώμᾳ διπλόαν θέτο βουλάν.
ἀνὰ δ' ἔλυ- σεν μὲν ὀφ- θαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν
χαλκομίτρα Κάστορος.

NEMEONIKAI IA'.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑι ΤΕΝΕΔΙΩι

ΠΡΥΤΑΝΕΙ.

Strophae.

″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
″ ⏑⏑ ⊔ –́ ⏑ ⊔ –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ ⏓

84. οἰκεῖν ἐμοί e schol. add. Benedictus, κατοικῆσαι ἐθέλεις ἐμοί maluit Boeckh.

Epodi.

″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ –
″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ ⊔ –́ ⏑ ⏓
″ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
″ ⏑ ⊔ –́ ⏑ – – | –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓

Στρ. α'.

Παῖ Ῥέας, ἅ τε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία,
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας,
εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον,
εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
οἵ σε γεραί- ροντες ὀρ- θὰν φυλάσσοισιν Τένεδον,

Ἀντ. α'.

πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν,
πολλὰ δὲ κνίσᾳ· λύρα δέ σφι βρέμεται καὶ ἀοιδά·
καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται Θέμις ἀενάοις
ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος
δυωδεκάμη- νον περά- σαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ.

Ἐπ. α'.

ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον.
εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλους,
ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδει- ξεν βίαν·
θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη
καὶ τελευ- τὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιϝεσσόμενος.

9. fort.: ἀλλ' ἀγακλεὴς τέλος — 10. περᾶσαί νιν Dissen 11. an ἀνδρὸς ἐγώ? — 12. γρ. Ἀτρεμίαν — 13. ἄλλους Pauw: ἄλλων codd. μορφὰν . . . ἄλλων Boeckh.

Στρ. βʹ.

ἐν λόγοις δ᾽ ἀστῶν ἀγαθοῖσί μιν αἰνεῖσθαι χρεών,
καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς.
ἐκ δὲ περικτιόνων ἑκκαίδεκ᾽ Ἀρισταγόραν
ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ᾽ εὐώνυμον
ἐστεφάνω- σαν πάλᾳ καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.

Ἀντ. βʹ.

ἐλπίδες δ᾽ ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν
ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων.
ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν παρὰ Κασταλίᾳ
καὶ παρ᾽ εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου
κάλλιον ἂν δηριών- των ἐνόστησ᾽ ἀντιπάλων,

Ἐπ. βʹ.

πενταετηρίδ᾽ ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον
κωμάσαις ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις
ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι
ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον· τὸν δ᾽ αὖ καταμεμ- φθέντ᾽ ἄγαν
ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν
χειρὸς ἕλ- κων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἐών.

Στρ. γʹ.

συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι
αἷμ᾽ ἀπὸ Σπάρτας — Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ
Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ᾽ ἀνάγων —
καὶ παρ᾽ Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμένον
ἐκ Μελανίπ- ποιο μά- τρωος. ἀρχαῖαι δ᾽ ἀρεταὶ

17. *μιν* Mingarelli: *μέν* codd. — 18. *μέλειν ἐν ἀοιδαῖς* Hermann. fort. *μέλεσσα κλέεσθαι*. — 30. *γρ. ἔλαβον* — 33. *μάν* Pauw: *λίαν* codd. — 35. *χαλκεντέα* Schmid: *χαλκεντέων* codd. — 36. *ῥοᾶν* Bergk: *ῥοάν* vulgo.

Ἀντ. γʹ.

ἀμφέροντ᾽ ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος·
ἐν σχερῷ δ᾽ οὔτ᾽ ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι,
δένδρεά τ᾽ οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις
ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ϝίσον,
ἀλλ᾽ ἐν ἀμεί- βοντι. καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει

Ἐπ. γʹ.

μοῖρα. τὸ δ᾽ ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται
τέκμαρ· ἀλλ᾽ ἔμπαν μεγαλανορίαις ἓν βαίνομεν,
ἔργα τε πολλὰ μενοινῶντες· δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
ἐλπίδι γυῖα· προμαθείας δ᾽ ἀπόκειν- ται ῥοαί.
κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν·
ἀπροσίκ- των δ᾽ ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

42. *οὕτως ἔθνος* e schol. Heyne: *οὕτω σθένος* codd. — 44. *ἓν βαίνομεν* Christ: *ἐμβαίνομεν* vulgo.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Α΄.

ΗΡΟΔΟΤΩι ΘΗΒΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

–″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
–″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏓
–″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
–″ ⏑⏑ – ⏑⏑ –
⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
–″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –́ ⏑⏑ – –́ ⏑ – – –̣ ⏑ –

Epodi.

– –″ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–″ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – – –̣ ⏑⏑ ⏓
– –″ ⏑ – – –̣ ⏑⏑ – –́ ⏑ – – –̣ ⏑ – ⏓
– –″ ⏑ – – –̣ ⏑ – ⏓ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – – –̣ ⏑ – ⏓

Μᾶτερ ἐμά, τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, Στρ. α΄.
πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι
Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι.

Strophae versus tertium et quartum coniunxit Mommsen.

τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς;
εἶξον, ὦ 'πολλωνιάς· ἀμφοτερᾶν
τοι χαρίτων σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος,

καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων 'Αντ. α΄.
ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις
ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα 'Ισθμοῦ
δειράδ'· ἐπεὶ στεφάνους
ἓξ ὤπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,
καλλίνικον πατρίδι κῦδος. ἐν ᾇ
καὶ τὸν ἀδεί- μαντον 'Αλκμήνα τέκεν
'Επ. α΄.
παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρίξαν κύνες.
ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχειν τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ
γέρας,
ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ' ἐθέλω
ἢ Καστορείῳ ἢ 'Ιολά- οι' ἐναρμόξαι νιν ὕμνῳ.
κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θή-
βαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι·

ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων, Στρ. β΄.
καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον
καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ,
γευόμενοι στεφάνων
νικαφόρων· λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ
ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν ἔν
τ' ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις δρόμοις·

οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμαίς, 'Αντ. β΄.
καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν.

6. γρ. ἀμφοτέροις — 9. ἁλιερκέος Hermann; poeta Ϝισθμοῦ hic et v. 32 scripsisse videtur — 14. τεύχειν Christ: τεύχων codd. — 16. 'Ιολάου codd. — 21. γρ. σευόμενοι — 24. αἰχμαῖς codd. — 25. ὅποταν Bergk.

οὐ γὰρ ἦν πενταέθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
ἔργματι κεῖτο τέλος.
τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρ-
κας ἔφανεν καὶ παρ' Εὐρώτᾳ πέλας,

Ἐπ. β'.

Ἰφικλέος μὲν παῖς ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ' ἐν Ἀχαιοῖς ὑψίπεδον Θεράπνας
οἰκέων ἕδος.
χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδάωνι Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ
Ὀγχηστίαισίν τ' ἀιόνεσ- σιν περιστέλλων ἀοιδὰν
γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν
Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν

Στρ. γ'.

Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν,
ἅ νιν ἐρειπόμενον ναυαγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ
δέξατο συντυχίᾳ·
νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος
συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονή-
σαις δὲ νόῳ καὶ προμάθειαν φέρει.

Ἀντ. γ'.

εἰ δ' ἀρετᾷ καταθῇ τις πᾶσαν ὀργάν,
ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον
μὴ φθονεραῖσι φέρειν
γνώμαις. ἐπεὶ κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν ἔπος εἰ-
πόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.

---

36. ἐρειπόμενον e schol. Hartung: ἐρειδόμενον codd. — ναυαγίοις Bergk — 41. καταθῇ τις Hartung: κατάκειται codd. προσέχει τις Rauchenstein.

Ἐπ. γ'.

μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις
γλυκύς,
μηλοβότᾳ τ' ἀρότᾳ τ' ὀρνιχολόχῳ τε καὶ ὃν πόντος
τράφει·
γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται.
ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμί- ζων ἄρηται κῦδος
ἁβρόν,
εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψιστον δέκεται, πολιατᾶν καὶ
ξένων γλώσσας ἄωτον.

Στρ. δ'.

ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν
γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν
ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι,
καὶ σέθεν, Ἀμφιτρύων,
παῖδας προσειπεῖν, τὸν Μινύα τε μυχὸν
καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευ-
σῖνα καὶ Εὔβοιαν ἐν γναμπτοῖς δρόμοις·

Ἀντ. δ'.

Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν
ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι.
πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν
ἵπποις, ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
ὕμνος. ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσω-
παμένον εὐθυμίαν μείζω φέρει.

Ἐπ. δ'.

εἴη νιν εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς
Πιερίδων ἔτι καὶ Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαι-
ρέτοις

---

61. Ἡροδότοιο πόρεν coniecit Mommsen — 63. σεσιγαμένον Hermann.

'Αλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα τιμὰν ἑπταπύλοις
Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔν- δον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον,
ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ, ψυχὰν 'Αίδᾳ τελέων οὐ φράζεται δόξας ἄνευθεν.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

– – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ | – ⏑ – – – ⏑ ⏓
– ⏑ – – – ⏑ – – ⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ – ⏓ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ – ⏑ – ⏓
– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – ⏓

Epodi.

– ⏑⏑ – ⏑⏑ – | – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ – ⏑ ⏓
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑ – ⏓
– ⏑ – – – ⏑ – ⏓
– ⏑ – ⏓ – ⏑ – – – ⏑⏑ ⏓
– ⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– ⏑ ⏑⏑ – – ⏑ – ⏓

Στρ. α'.

Οἳ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων
ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαι- νον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους,

1. οἳ scholiasta metricus legisse videtur: ὅσοι codd. — 2. γρ. ἐν δίφρῳ.

ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν 'Αφροδίτας
εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.

'Αντ. α'.

ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν οὐδ' ἐργάτις·
οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖ- αι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας
ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
νῦν δ' ἐφίητι τὸ τὠργείου φυλάξαι
ῥῆμ' ἀλαθείας ὁδῶν ἄγχιστα βαῖνον,

'Επ. α'.

Χρήματα, χρήματ' ἀνήρ, ὃς φᾶ κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων.
ἐσσὶ γὰρ ὦν σοφός, οὐκ ἄγνωτ' ἀείδω
'Ισθμίαν ἵπποισι νίκαν,
τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ
πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,

Στρ. β'.

εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, 'Ακραγαντίνων φάος.
ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶδ' 'Απόλλων νιν πόρε τ' ἀγλαΐαν
καὶ τόθι· κλειναῖς δ' 'Ερεχθειδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς
ταῖς λιπαραῖς ἐν 'Αθάναις, οὐκ ἐμέμφθη
ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός,

7. μελιφθόγγου Heyne: μελίφθογγοι codd. — 8. ἀργυρωθείσας Gurlitt — 9. τό add. Heyne — τὠλκαίου suspicatus est Bergk — 10. ὁδῶν om. codd. add. Hermann: στάθμας Schnitzer — 11. θαμά Boeckh — 12. γρ. ἄγνωτ' — 16. ἀνδεῖσθαι codd.

'Αντ. β'.

τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν νεῖμ' ἁπάσαις ἀνίαις.
ὅντε καὶ κάρυκες Ὡ- ρᾶν ἀνέγνον, σπονδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον·
ἁδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνόντα Νίκας

'Επ. β'.

γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς
ἄλσος· ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ', ἐρατῶν,
οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.

Στρ. γ'.

οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίνεται,
εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀν- δρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.
μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργὰν
Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,

'Αντ. γ'.

ἱπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ·
καὶ θεῶν δαῖτας προσέπ- τυκτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν
οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν·

---

22. νεῖμ' ἁπάσαις Hermann: νωμᾷ πάσαις codd. — 24. γρ. Ἀλείου.

ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάν.

'Επ. γ'.

μή νυν, ὅτι φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ϝελπίδες,
μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν
μήτε τούσδ' ὕμνους· ἐπεί τοι
οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμαν.
ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Γ'. [Γ' Δ'.]

ΜΕΛΙΣΣῼ ΘΗΒΑΙῼ

ΠΑΓΚΡΑΤΙῼ.

Strophae.

–́ ⏑ – ⏓ – ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – – ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ –́ ⏑ –
–́ ⏑⏑ ⏔ ⏑⏑ – ⏓ –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – – – ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Epodi.

– –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑⏑ ⏓
–́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
–́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏓ – ⏑ –
– –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏔ – –́ ⏑ ⏓

---

41. θερείας Hecker — 42. ἀκτάν codd.: ἀκτάς aut αὐγάς schol. — 45. μήτε Heyne: μηδέ codd.

Στρ. α΄. III.

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις
ἢ σθένει πλούτου κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον,
ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμῖχθαι.
Ζεῦ, μεγάλαι δ᾽ ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται
ἐκ σέθεν· ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων, πλα-
γίαις δὲ φρένεσσιν
οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

Ἀντ. α΄.

εὐκλέων δ᾽ ἔργων ἄποινα χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν
ἐσλόν,
χρὴ δὲ κωμάζοντ᾽ ἀγαναῖς χαρίτεσσιν βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ
μοῖρα πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
ἦτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ δεξαμένῳ στεφάνους, τὰ
δὲ κοί- λα λέοντος
ἐν βαθυστέρνου νάπᾳ κάρυξε Θήβαν

ἱπποδρομίᾳ κρατέων. ἀνδρῶν δ᾽ ἀρετὰν *Ἐπ. α΄.*
σύμφυτον οὐ κατελέγχει.
ἴστε μὰν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν·
καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισιν σύννομοι πλούτου διέστει-
χον τετραοριᾶν πόνοις.
αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἁμέραις ἄλλ᾽ ἄλλοτ᾽ ἐξάλ-
λαξεν· ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

Στρ. β΄. IV.

ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾶ κέλευθος,

12. *βαθυστέρνῳ* schol. — 17. *διέστειχον* Hermann: *διέστιχον* codd. — 19. hinc in codicibus novum orditur carmen; priorem partem, vv. 1—18, ab recentiore poeta in locum deperditi prooemii suppositam esse opinatur Schnitzer.

ὦ Μέλισσ᾽, εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν·
αἷσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ
σὺν θεῷ θνατὸν διέρχονται βιότου τέλος. ἄλλοτε δ᾽
ἀλ- λοῖος οὖρος
πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει.

Ἀντ. β΄.

τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται
πρόξενοί τ᾽ ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ᾽ ὀρφανοὶ
ὕβριος· ὅσσα δ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἄηται
μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνο-
ρέαις δ᾽ ἐσχάταισιν
οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ᾽ Ἡρακλείαις,

τᾶν οὐκ ἔνι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν. *Ἐπ. β΄.*
ἱπποτρόφοι τ᾽ ἐγένοντο,
χαλκέῳ τ᾽ Ἄρει ϝάδον.
ἀλλ᾽ ἁμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ
τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν
μάκαιραν ἑστίαν·
νῦν δ᾽ αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον
χθὼν ᾇτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις

Στρ. γ΄.

δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν
οἰκέων
καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων,
τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον

23. *βιότου* Schneidewin: *βίου* codd. — 31. *τᾶν οὐκ ἔνι* Christ: *καὶ μηκέτι* codd. — 36. *γρ. ἅτε*, unde *ᾇτε* Pauw — *ἄνθησαν* Chrysippus.

ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν
εὐκλέων ἔργων· ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν· ἀλλ᾽ ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει,
Ἀωσφόρος θαητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις·

Ἀντ. γ'.

ἅ τε κὴν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἅρμα καρύξαισα νικᾶν
ἔν τ᾽ Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος ὤπασεν
τοιάδε τῶν τότ᾽ ἐόντων φύλλ᾽ ἀοιδᾶν.
οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον
καμπύλον δίφρον, Πανελλάνεσσι δ᾽ ἐριζόμενοι δαπάνᾳ χαῖρον ἵππων.
τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.

ἔστιν δ᾽ ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, Ἐπ. γ'.
πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι·
τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ·
καὶ κρέσσον᾽ ἀνδρῶν χειρόνων
ἔσφαλε τέχνᾳ καταμάρψαισ᾽. ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ
ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ϝῷ φασγάνῳ μομφὰν ἔχεν
παίδεσσιν Ἑλλάνων, ὅσοι Τρῴανδ᾽ ἔβαν.

Στρ. δ'.

ἀλλ᾽ Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι᾽ ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.
τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,

43. γρ. νίκαν — 45. ἀοιδᾶν codd. interpoll. — 51. διδοῖ τέλος codd. vett. — 53. γρ. τέχνα — καταμάρψαι scholiasta testatur — 54. ἔχεν Christ: ἔχει codd.

εἴ τις εὖ ϝείπῃ τι, καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόν- τον βέβακεν
ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

Ἀντ. δ'.

προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων
καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ᾽ ἐπάξιον,
ἔρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμαν γὰρ εἰκὼς
θυμῷ ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων
ἐν πόνῳ, μῆτιν δ᾽ ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἅ τ᾽ ἀναπιτναμένα ῥόμβον ἴσχει.
χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντα μαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν· Ἐπ. δ'.
ἀλλ᾽ ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
συμπεσεῖν δ᾽ ἀκμᾷ βαρύς.
καίτοι πότ᾽ Ἀνταίου δόμους
Θηβᾶν ἀπὸ Καδμεϊᾶν μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ᾽ ἄκαμπτος, προσπαλαίσων ἦλθ᾽ ἀνὴρ
τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,

Στρ. ε'.

υἱὸς Ἀλκμήνας· ὃς Οὔλυμπόνδ᾽ ἔβα, γαίας τε πάσας
καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ,
ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις.
νῦν δὲ παρ᾽ Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον

63. τόλμαν γὰρ εἰκὼς θυμῷ Hartung: τόλμᾳ γ. ε. θυμόν codd. — 64. θηρῶν unus e scholiastis: θήρᾳ alter schol. θηρᾶν codd. unde εἰδὼς . . . θηρᾶν Kayser — 69. ἀκμᾷ Pauw: αἰχμᾷ codd. — 76. αἰγιόχῳ Διί codd. vett.

ἀμφέπων ναίει, τετίματαί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος,
Ἥ- βαν τ᾽ ὀπυίει,
χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας.

Ἀντ. ε΄.

τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοὶ
καὶ νεόδματα στεφανώματα βωμῶν αὔξομεν
ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,
τοὺς Μεγάρα τέκε Ϝοι Κρειοντὶς υἱούς·
τοῖσιν ἐν δυθμαῖσιν αὐγᾶν φλὸξ ἀνατελλομένα
συνεχὲς παννυχίζει
αἰθέρα κνισάεντι λακτίζοισα καπνῷ,

Ἐπ. ε΄.

καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτείων τέρμ᾽ ἀέθλων
γίνεται, ἰσχύος ἔργον.
ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
μύρτοις ὅδ᾽ ἀνὴρ διπλόαν
νίκαν ἀνεφάνατο καὶ παίδων τρίταν πρόσθεν, κυ-
βερνατῆρος οἰακοστρόφου
γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού- λῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν
κωμάξομαι, τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

---

82. οἱ τέκε codd. vett. — 85. τέρμ᾽ ἀέθλων Schmid: ἀέθλων τέρμα codd. — 89. καὶ παίδων τρίταν Mommsen: παίδων τρίταν codd. παίδων τε τρίταν Hermann — 90. γρ. κωμάζομαι — γρ. ἀποστάζων.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Δ΄. [Ε΄.]

ΦΥΛΑΚΙΔᾼ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΓΚΡΑΤΙῼ.

Strophae.

–́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
⏑⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
–́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
⏑⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – | –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
–́ ⏑ – –́ ⏑⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑⏑ –
⏑⏑ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
–́ ⏑ ⏓ ⏑ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
–́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Μᾶτερ Ἀελίου πολυώνυμε Θεία, Στρ. α΄.
σέο γ᾽ ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων·
καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ὑφ᾽ ἅρμασιν ἵπποι
διὰ τεάν, ὦ 'νασσα, τιμὰν
ὠκυδινήτοις ἐν ἁμίλ- λαισι θαυμασταὶ πέλονται·

Epodi versum quartum Hermannus ita constituit, ut dimetrum epitritum catalecticum efficeret.

2. γ᾽ non legisse videtur scholiasta; σέο Ϝέκατι suspicatur Bergk — 5. ὑφ᾽ e schol. Bergk: ἐν codd.

ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν 'Αντ. α'.
κλέος ἔπραξεν, ὅντιν' ἀθρόοι στέφανοι
χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν
ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν.
δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον
μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλ- πνιστον εὐανθεῖ
σὺν ὄλβῳ,

εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούῃ. 'Επ. α'.
μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,
εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
θνατὰ θνα- τοῖσι πρέπει.
τὶν δ' ἐν 'Ισθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά,
Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν
Πυθέᾳ τε παγκρατίου. τὸ δ' ἐμὸν
οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ὕμνων γεύεται·
σὺν Χάρισιν δ' ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς

Στρ. β'.

τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται
θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν,
μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ
κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ
λόγον ἐκέρδαναν, κλέονται
δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐ- λῶν τε παμφώνοις
ὁμοκλαῖς

μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς 'Αντ. β'.
Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι.

---

12. ἀνέλπιστον codd. vett. — ante εὐανθεῖ interpunxit Hartung — 13. γρ. ἀκούσῃ. — 29. post σεβιζόμενοι sunt qui non interpungant.

ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς
Οἰνεΐδαι κρατεροί,
ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόας 'Ιόλαος
γέρας ἔχει, Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει,
Κάστορος δ' αἰχμὰ Πολυδεύ- κεος τ' ἐπ' Εὐ-
ρώτα ῥεέθροις·

ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ 'Επ. β'.
Αἰακοῦ παίδων τε· τοὶ καὶ σὺν μάχαις
δὶς πόλιν Τρώων πράθον ἑσπόμενοι
Ἡρακλῆ- ι πρότερον,
καὶ σὺν 'Ατρείδαις. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν·
λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον,
καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον
Μέμνονα χαλκοάραν· τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις.

Στρ. γ'.

τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν
διαπρεπέα νᾶσον· τετείχισται δὲ πάλαι
πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς
γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
κελαρύσαι· καὶ νῦν ἐν Ἄρει
μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἴ- αντος ὀρθωθεῖσα
ναύταις

ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ 'Αντ. γ'.
ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ·

---

42. ᾧ δορὶ τρῶσε παρ' ὄχθαισιν Καΐκου vel τρῶσεν ἑῷ δορὶ Μυσίαις παρ' ὄχθαις Hermann — 43. fort. πρόφερε — 44. γρ. πάλιν — 48. κελαρύσαι Bergk: κελαδῆσαι codd. κελαδέειν Benedictus — νῦν ἀρείοις Hartung — 50. ἀναρίθμων codd. ἰσαρίθμων schol. ut videtur.

Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει,
Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. ἐν δ᾽ ἐρατεινῷ
μέλιτι καὶ τοιᾷδε τιμᾷ
καλλίνικον χάρμ᾽ ἀγαπά- ζοντι. μαρνάσθω
τις ἔρδων
ἀμφ᾽ ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου — Ἐπ. γ΄.
ἐκμαθών· οὔτοι τετύφλωται μακρὸς
μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ᾽ ὁπόσαι δαπάναι
ἐλπίδων ἔκνισ᾽ ὄπιν.
αἰνέω καὶ Πυθέαν τοῦ γυιοδαμᾶν
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι,
χερσὶ δεξιόν, νόῳ ἀντίπαλον.
λάμβανέ ϝοι στέφανον, φέρε δ᾽ εὔμαλλον μίτραν,
καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ε΄. [ς΄.]

ΦΥΛΑΚΙΔᾼ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΓΚΡΑΤΙῼ.

Strophae.

– – ⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– ⏑ – ⏓ – ⏑ – – – ⏑⏑ ⏓
– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ – ⏓ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓
– – ⏑ – – – ⏑ ⏓
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑ – – – ⏑⏑ –
⏑⏑ ⏑ – – – ⏑ – – ⏑⏑⏑ ⏑ –
– – ⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑ ⏓
– – ⏑ – – – ⏑ – ⏓

52. *τά τε* Boeckh: *τάδε* codd. — 54. *γρ. τοιαίδε τιμαί — δέ τις* codd. vett. — 58. *ἔκνισ᾽* scholiasta interpretatur: *ἔκνιξ᾽* codd. — *ὀπί* Aristarchus — 59. *τοῦ γυιοδαμᾶν* Christ atque *γυιοδαμᾶν* iam Bergkius proposuerat: *ἐν γυιοδάμαις* codd. et schol. — 60. *Φυλακίδᾳ* Schmid: *Φυλακίδα* aut *Φυλακίδαν* codd.

Epodi.

– ⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– ⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ – | – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ – ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ – – | – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– – ⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑ ⏓
– ⏑ – – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ ⏓

Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου — Στρ. α΄.
δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων
κίρναμεν Λάμπωνος εὐαέθλου γενεᾶς ὕπερ, ἐν Νεμέᾳ
μὲν πρῶτον, ὦ Ζεῦ,
τὶν ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων,
νῦν αὖτις Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ
Νηρεΐδεσσί τε πεντήκοντα παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος. εἴη δὲ τρίτον
σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς — Ἀντ. α΄.
καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς,
σύν τέ ϝοι δαίμων φυτεύει δόξαν ἐπήρατον· ἐσχα-
τιὰς ἤδη πρὸς ὄλβου
βάλλετ᾽ ἄγκυραν θεότιμος ἐών.
τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
ἀντιάσαις ἀίδαν γῆράς τε δέξασθαι πολιὸν
ὁ Κλεονίκου παῖς· ἐγὼ δ᾽ ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕσπεσθαι κλυ-
ταῖς
ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.

2. *Μοισαίων* e scholiis Heyne: *μοισέων* codd. — 4. *τίν γ᾽* Pauw — 5. *αὖτις Ἰσθμοῦ* Boeckh: *αὖτ᾽ ἐν Ἰσθμοῦ* codd. *αὖτ᾽ ἐν Ἰσθμῷ* schol. *αὖ τίν, Ἰσθμοῦ δέσποτα* Bergk — 8. *γρ. κατά* — 17. *ἕσπεσθαι* Pauw: *σπέσθαι* codd.

ὔμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι, 'Επ. α'.
τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον ἔμμεν
τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον ῥαινέμεν εὐλογίαις.
μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι
καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους·
οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις,
ἅτις οὐ Πηλέος ἀίει κλέος ἥ- ρωος, εὐ- δαίμονος γαμβροῦ θεῶν,

οὐδ' ἅτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα Στρ. β'.
καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τροΐαν, ἥρωσι μόχθον,
Λαομεδοντειᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν
ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
εἷλε δὲ Περγαμίαν, πέφνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων
ϝέθνεα, καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ϝίσον
Φλέγραισιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ σφετέρας οὐ φείσατο
χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

Ἡρακλέης. ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων Ἀντ. β'.
ἐς πλόον ξ υ ν ὸ ν κύρησεν δαινύμενον.
τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα κελήσατο νεκταρέαις σπονδαῖσιν ἄρξαι
καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν,
ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμών,

---

29. *Λαομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν* e schol. Kayser: *Λαομεδοντίαν ὑπὲρ ἀμπλακίαν* codd. — 32. *ϝέθνεα* Bergk: *τ' ἔθνεα* codd. — 33. *Ἀλκυονῆ σφετέρας οὐ* cum scholiis Heyne: *Ἀλκυονῆ σφετέρας δ' οὐ* codd. — 36. *ξυνόν* add. Christ — *δαινύμενον* schol.: *δαινυμένων* codd. vett. *πάντων δαινυμένων* codd. interpoll.

ὁ δ' ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους
αὔδασε τοιοῦτον ϝέπος· Εἴ ποτ' ἐμᾶν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
θυμῷ 'θέλων ἀρᾶν ἄκουσας,

νῦν σε νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις 'Επ. β'.
λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
ἀνδρὶ τῷδε ξείνιόν μου μοιρίδιον τελέσαι·
τὸν μὲν ἄρρηκτον φυάν, ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται
θηρός, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ·
θυμὸς δ' ἑπέσθω. ταῦτ' ἄρα ϝοι φαμένῳ πέμψεν θεὸς
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν· ἁ- δεῖα δ' ἔν- δον νιν ἔκνιξεν χάρις,

εἶπέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ· Στρ. γ'.
Ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών·
καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλευ ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα, λαῶν
ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.
ὣς ἄρα ϝειπὼν αὐτίκα
ἕζετ'. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πάσας ἀναγήσασθ' ἀρετάς·
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας
Πυθέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει τε. τὸν Ἀργείων τρόπον
εἰρήσεται πάντ' ἐν βραχίστοις.

---

42. *τι ἔπος* codd. qua in lectione latet *ϝέπος*, quod reposui — *γρ. ἐμάν .... ἀράν* — 46. *ξείνιόν μου* Schnitzer: *ξεῖνον ἀμόν* codd. *ξεινοτίμῳ* Rauchenstein — 47. *τὸν θές* Rauchenstein — *με νῦν* Stephanus: *μίμνοι* codd. — 53. *κέκλευ* Melanchthon: *κέκλετ'* codd. — 56. *ἀναγήσασθαι* Mingarelli: *ἀγήσασθαι* codd. — 57. *Φυλακίδα* et *Πυθέα* codd. vett. — 59. *πάντ' ἐν* Schneidewin: *πᾳ κέν* vel *που κέν* codd.

ἄρᾳντο γὰρ νίκᾳς ἀπὸ παγκρατίου — *Ἀντ. γ'.*
τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τᾲς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας,
ᾀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μάτρως· ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς
φάος οἵαν μοῖραν ὕμνων,
τᾲν Ψαλυχιδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ,
τόν τε Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον τάνδε πόλιν
θεοφιλῆ ναίοισι. Λάμπων δὲ μελέταν
ἔργοις ὀπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,
υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ,

ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων, — *Ἐπ. γ'.*
καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται,
μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων·
γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν· φαίης κέ νιν ἀνδράσιν
ἀεθληταῖσιν ἔμμεν
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.
πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτει- λαν παρ' εὐ-
τειχέσιν Κάδμου πύλαις.

---

62. *μάτρως· ἀνά* Schmid: *μάτρωες ἂν* codd. — 72. *νιν ἀνδράσιν* Heyne: *νιν ἄνδρ' ἐν* codd. et schol. *Μένανδρον* e glossa Tricliniana Mommsen — 74. *γρ. γε*, quod ex *Ϝε* ortum esse Bergkius monuit.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'. [Ζ'.]

ΣΤΡΕΨΙΑΔῌ ΘΗΒΑΙῼ

ΠΑΓΚΡΑΤΙῼ.

Strophae.

⏑⏑ –″ ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓
⏒ –″ ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⊔ –́ ⏑ ⏓
– –″ ⏑ – ⏒ –́ ⏑⏑ – ⏑ – –
– –″ ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – –
–́ – –″ ⏑⏑ – ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – ⏑⏑ – | – –́ ⏑ – ⏑ ⏓

Epodi.

–́ ⏑ –″ ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
– –″ ⏑⏑ – ⏑ ⊔ –́ ⏑⏑ – ⏓
– –″ ⏑⏑ – ⏑ –
⏑⏑ –″ ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓
–́ ⏒ –″ ⏑⏑ – ⏑ – ⏒ –́ ⏑⏑ – ⏑ ⏓
–″ ⏑⏑ ⊔ –́ ⏓
– –″ ⏑⏑ ⊔ –́ ⏑ – ⏑⏑ ⏓

Τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, — *Στρ. α'.*
καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυ- μὸν τεὸν
εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον
Δαμάτερος ἁνίκ' εὐρυχαίταν
ἄντειλας Διόνυσον, ἢ χρυσῷ μεσονύκτιον νίφοντα
δεξαμένα τὸν φέρτατον θεῶν,

ὁπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις — *Ἀντ. α'.*
σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλεί- οις γοναῖς;
ἢ ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;
ἢ ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν;
ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν; ἢ ὅτε καρτερᾶς Ἄδρα-
στον ἐξ ἀλαλᾶς ἄμπεμψας ὀρφανὸν

---

8. et 9. *ἤ* Benedictus: *ἢ ὅτ'* codd. et schol. *ἦτ'* Bergk — *πυκναῖς Τειρεσίαο* Pauw: *Τειρ. πυκ.* codd. — 12. *οὕνεκεν* Thiersch: *οὕνεκα* codd. *ἡνίκα* e scholiis Ceporinus, *ἀνίκ' ἄρ'* Heyne.

μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον; Ἐπ. α΄.
ἢ Δωρίδ᾽ ἀποικίαν οὕνεκεν ὀρθῷ
ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων, ἕλον δ᾽ Ἀμύκλας
Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι, μαντεύμασι Πυθίοις;
ἀλλὰ παλαι- ὰ γὰρ
εὕδει χάρις, ἀ- μνάμονες δὲ βροτοί,

ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον Στρ. β΄.
κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκη- ται ζυγέν.
κώμαζ᾽ ἔπειτεν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ Στρεψιάδᾳ· φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίου· σθένει τ᾽ ἔκπαγλος ἰδεῖν τε μορ-
φάεις· ἄγει τ᾽ ἀρετὰν οὐκ αἰσχίω φυᾶς.

φλέγεται δὲ ϝιοπλόκοισι Μοίσαις, Ἀντ. β΄.
μάτρωί θ᾽ ὁμωνύμῳ δέδωκε κοι- νὸν θάλος,
χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν,
τιμὰ δ᾽ ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.
ἴστω γὰρ σαφὲς ὅστις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλαζαν
αἵματος πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται,

λοιγὸν ἄντα φέρων ἐναντίῳ στρατῷ, Ἐπ. β΄.
ἀστῶν γενεᾷ μέγισ- τον κλέος αὔξων
ζώων τ᾽ ἀπὸ καὶ θανών.
τὺ δέ, Διοδότοιο παῖ, μαχατὰν
αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἕκτορα
Ἀμφιάρη- όν τε,
εὐανθέ᾽ ἀπέπ- νευσας ἁλικίαν

---

22. *αἰσχίω* schol. ut videtur: *αἴσχιον* codd. — 23. *ἰοπλόκοισι* Bergk: *ἰοπλοκάμοισι* codd. — 27. *πρό* Schmid: *πρός* codd. — 28. *ἄντα φέρων* Thiersch scholiastam secutus: *ἀμύνων* codd. — 33. *Ἀμφιάρηόν τε* codd.: *ἀμφὶ πατρῴᾳ γᾷ* Hartung.

προμάχων ἀν᾽ ὅμιλον, ἔνθ᾽ ἄριστοι Στρ. γ΄.
ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν· ἀλλὰ νῦν μοι
Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν
ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόζων·
ὁ δ᾽ ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος.

ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων Ἀντ. γ΄.
ἕκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες,
δαίμων δ᾽ ἄισος· τὰ μακρὰ δ᾽ εἴ τις
παπταίνει, βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν·
ὅ τοι πτερόεις ἔρριψε Πάγασος

Ἐπ. γ΄.
δεσπόταν ἐθέλοντ᾽ ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς
ἐλθεῖν μεθ᾽ ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός· τὸ δὲ πὰρ δίκαν
γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
ἄμμι δ᾽, ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ θάλλων, πόρε, Λοξία,
τεαῖσιν ἁμίλ- λαισιν
εὐανθέα καὶ Πυθόι στέφανον.

---

43. *ἄισος* unus e scholiastis: *ἄιστος* codd.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'. [Η'.]

ΚΛΕΑΝΔΡΩι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

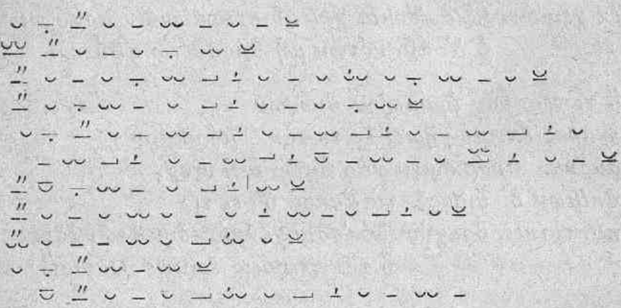

Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον Στρ. α'.
εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων,
πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρ- χου παρὰ πρόθυρον ἰὼν
ἀνεγειρέτω
κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νί- κας ἄποινα, καὶ Νεμέᾳ
ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξ- εῦρε. τῷ καὶ ἐγώ,
καίπερ ἀχνύμενος—
θυμόν, αἰτέομαι χρυσέαν καλέσαι
Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων δὲ πεν- θέων λυθέντες
μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσω- μεν στεφάνων,
μήτε κάδεα θεράπευε· παυσάμενοι δ' ἀπράκ- των
κακῶν
γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον·
ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς

Duos primos versus unam in periodum coniungendos esse probabant Hermannus Westphalius alii; vide ad v. 11. 21. 42.
1. *ἁλικιῶτα* mavult Bergk — 3. *ἀνεγειρέτω* Hermann: *ἐγειρέτω* codd.

γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔ- τρεψεν ἄμμι
θεός.

ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλά Στρ. β'.
μοι δεῖμα μὲν παροιχόμενον
καρτερὰν ἔπαυσε μέριμ- ναν· τὸ δὲ πρὸ ποδὸς
ἄρειον ἀεὶ σκοπεῖν
χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰ- ὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέ-
μαται,
ἑλίσσων βίου πόρον· ἴ- ατὰ δ' ἔστι βροτοῖς
σύν γ' ἐλευθερίᾳ
καὶ τά. χρὴ δ' ἀγαθὰν ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν·
χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θή- βαις τραφέντα
Αἰγίνᾳ Χαρίτων ἄω- τον προνέμειν,
πατρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀ- σω-
πίδων
ὁπλόταται, Ζηνί τε ϝάδον βασιλέι.
ὃ τὰν μὲν παρὰ καλλιρόῳ
Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤ- κισσεν ἁγεμόνα·

σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν Στρ. γ'.
κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθο-
νίων· ὃ καὶ
δαιμόνεσσι δίκας ἐπεί- ραινε· τοῦ μὲν ἀντίθεοι
ἀρίστευον υἱέες υἱ- έων τ' ἀρηίφιλοι
παῖδες ἀνορέᾳ
χάλκεον στονόεντ' ἀμφέπειν ὅμαδον·

---

10. *γε*] *γρ. τε*, unde *ἅτε* Bergk — 11. *ἀλλά μοι* Boeckh: *ἀλλ' ἐμοί* codd. — *παροιχόμενον* Benedictus: *παροιχομένων* codd. — 13. *σκοπεῖν* om. codd. e schol. add. Thiersch — 14. an *πᾶν χρέος*? — 15. *βιότου* codd. vett. — 18. *ὁπλόταται* Pauw: *θ' ὁπλ.* codd. — 21. *ἔνεγκε, κοίμα τε* Hermann.

σώφρονές τ' ἐγένοντο πινυ- τοί τε θυμόν.
ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμ- ναντ' ἀγοραί,
Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσει-
δᾶν γάμῳ,
ἄλοχον εὐειδέ' ἐθέλων ϝεκάτερος
ἑὰν ἔμμεν· ἔρως γὰρ ἔχεν.
ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐ- νὰν θεῶν
πραπίδες,
ἐπεὶ θεσφάτων ἐπάκουσαν. εἶπε Στρ. δ′.
δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις,
εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν φέρτερον γόνον ἂν
ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν
ποντίαν θεόν, ὃς κεραυ- νοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος
διώξει χερὶ τριόδον- τός τ' ἀμαιμακέτου,
Δί γε μισγομέναν
ἢ Διὸς παρ' ἀδελ- φεοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μὲν
παύσατε· βροτέων δὲ λεχέ- ων τυχοῖσα
υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν πολέμῳ,
χεῖρας Ἄρεΐ τ' ἐναλίγκιον στεροπαῖσί τ' ἀκ- μὰν
ποδῶν.
τὸ μὲν ἐμόν, Πηλέι γάμου θεόμορον
ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ,
ὄντ' εὐσεβέστατον φάτις Ἰωλ- κοῦ τράφειν πεδίον·

ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺς Στρ. ε′.
Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·

27. ἔρισαν Heyne: ἐρίσας codd. — 29. ἔχεν Schmid: ἔσχεν codd. — 31. ἤκουσαν cod. vet. — 33. οὕνεκεν Donaldson — ἂν om. codd. κε γόνον ἄνακτα vel γόνον ἂν ἄνακτα scribendum esse monuit Bergk — 35. Δί γε Bergk: Δί cod. vet. Ζηνί, codd. interpoll. — 37. χεῖρας Ἄρεΐ τ' Boeckh: Ἄρεϊ χεῖρας codd. — 38. γάμου θεόμορον ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ Hermann: θεόμοιρον ὀπάσαι γάμου Αἰακίδα γέρας codd. — 40. φάτις Ἰωλκοῦ Bothe: φασὶν Ἰαωλκοῦ codd. — 42. εὐθύ Hermann.

μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυα-
λιξέτω
ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσ- σιν δὲ ϝεσπέραις ἐρατὸν
λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥ- ρωι παρθενίας.
ὣς φάτο Κρονίδαις
ἐννέποισα θεά· τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις
νεῦσαν ἀθανάτοισιν· ἐπέ- ων δὲ καρπὸς
οὐ κατέφθινε. φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν
καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτε. καὶ νεαρὰν ἔδει- ξαν
σοφῶν
στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος·
ὃ καὶ Μύσιον ἀμπελόεν
αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαί- νων φόνῳ πεδίον,

γεφύρωσέ τ' Ἀτρεΐδαισι νόστον, Στρ. ϛ′.
Ἑλέναν τ' ἐλύσατο, Τροΐας
ἶνας ἐκταμὼν δορί, ταί νιν ῥύοντό ποτε μάχας
ἐναριμβρότου
ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσ- σοντα, Μέμνονός τε βίαν
ὑπέρθυμον Ἕκτορά τ' ἄλ- λους τ' ἀριστέας· οἷς
δῶμα Φερσεφόνας
μανύων Ἀχιλεύς, οὖρος Αἰακιδᾶν,
Αἴγιναν σφετέραν τε ῥί- ζαν πρόφαινεν.
τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ' ἀοι- δαὶ ἔλιπον,
ἀλλά ϝοι παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἑλικώνιαι παρ-
θένοι
στάν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφα- μον ἔχεαν.
ἔδοξ' ἆρα καὶ ἀθανάτοις,
ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμ- νοις θεᾶν διδόμεν.

46. ξύν' ἀλέγειν Hermann: συναλέγειν codd. — 47. ἄνακτε Triclinius: ἄνακτα codd. ἄνακτι Kayser — νεαράν Schmid: νέαν codd. — 56. οὐδέ Boeckh: οὔτε codd. — ἀοιδαί γ' ἔλιπον Hermann — 58. στάν Heyne: ἔσταν codd.

τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε Στρ. ζ΄.
Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος
μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆ- σαι. γεραίρετέ νιν, ὃς
Ἴσθμιον ἂν νάπος
Δωρίων ἔλαχεν σελί- νων· ἐπεὶ περικτίονας
ἐνίκασε δή ποτε καὶ κεῖνος ἄνδρας ἀφύκ-
τῳ χερὶ κλονέων.
τὸν μὲν οὐ κατελέγ- χει κριτοῦ γενεὰ
πατραδελφεοῦ· ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν
ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάν- δρῳ πλεκέτω
μυρσίνας στέφανον. ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ᾽ ἀγὼν
σὺν τύχᾳ
ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεότας δέκετο πρίν.
τὸν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει·
ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπει- ρον ὑπὸ χει- ᾷ καλῶν δάμασεν.

---

63. γεραίρετε Bothe: γεραίρεται codd. — 65. γενεά Triclinius: γενεάν cod. vet. — 68. δέκετο πρίν Hermann: πρὶν ἔδεκτο codd. — 69. παρέχειν cod. vet.

FRAGMENTA SELECTA.

I.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

ed. Bö. | | ed. Bg.

4 **1.** 1

Κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ ναυσικλυτὸς
Αἴγινα· σὺν θεῶν δέ νιν αἴσᾳ
Ὕλλου τε καὶ Αἰγιμιοῦ
Δωριεὺς ἐλθὼν στρατὸς ἐκ- τίσσατο.
τῶν μὲν ὑπὸ στάθμᾳ νέμονται
οὐ θέμιν οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες· οἷ- οι
δ᾽ ἀρετὰν
δελφῖνες ἐν πόντῳ, ταμίαι τε σοφοὶ
Μοισᾶν ἀγωνίων τ᾽ ἀέθλων.

1 **2.** 2

Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέλοντο
ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρ- σαι γέρας
ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ.

2 **3.** 3

ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκύλισέ νιν.

II.
ΥΜΝΟΙ.

5 6 **1. 2.** 6 7

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν Διωνύσου πολυγαθέα τιμάν,
ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν . . . . .

* * *

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν
χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγᾶν
Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν
ἆγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδὸν
σωτῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν·
ἁ δὲ τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους τίκτεν ἀλαθέας Ὥρας.

8 **3.** 9

τοῦ θεοῦ
ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου.

133 **4.** 10

Ἄνακτα τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα Χρόνον μακάρων.

9 **5.** 11a

ὃς καὶ τυπεὶς ἁγνῷ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.

10 **6.** 11b

Κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσίν, ἄναξ.

11 **7.** 12

Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτα.

12 **8.** 13

Πότνια θεσμοφόρε χρυσανίου . . . . .

16 **9.** 14

. . . . Ἐν ἔργμασιν δὲ νικᾷ
τύχα οὐ σθένος.

10. 27

Οἱ δὲ μεθ' Ἡρακλέος
ἐκ Τροΐας πλεῦντες διὰ παρθένιον
Ἕλλας πόρον ἱρὸν ἐπεὶ τάχα Μυρτῴῳ συνᾶψαν,
ἀμφιρύταν ἐς Κῶν ἐπαλινδρόμησαν
ἀντιπνεύσαντος ζεφύρου.

172 **11.** 161

Μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναρρῆξαι τὸν ἀχρεῖον λόγον·
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

171 * * * 18

Ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν τίς φέρεται
μόχθος ἄμμιν· τοῦτό γέ τοι ϝερέω.
καλῶν μὲν ὦν μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ
δεικνύναι· εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἄτα
προστύχοι, ταύταν σκότῳ κρύπτειν ἔοικεν.

173 **12.** 19

Ὦ τέκνον,
ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει· τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις ἑκὼν
ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει.

Amphiaraus Amphilocho.

III.
ΠΑΙΑΝΕΣ.

24 1. 29

Ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον
μοιριᾶν περὶ τι- μᾶν ἀπολωλέναι.

De Neoptolemo Delphis occiso.

25 2. 30

Χρύσειαι δ' ἐξύπερθ' αἰετοῦ
ἄειδον Κηληδόνες.

De Delphico templo.

29 3. 35

Δωδωναῖε μεγάσ- θενες, ἀριστότεχνα πάτερ.

33 4. 39

Τί δ' ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεναι, ᾇ τ' ὀλίγον
ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει;
ου' γὰρ ἔσθ' ὅπως τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνάσει
βροτέᾳ φρενί· θνα- τᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.

IV.
ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

44 1. 50

Ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἔπεχ' ἀλλοτρίᾳ
Ὠαρίων.

53 2. 52

τρεχέτω δὲ μετὰ
Πληιόναν, ἅμα δ' αὐ- τῷ κύων λεοντοδάμας.

De Orione.

45 3. 53

Ἴδετ' ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι,
ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί,

πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις
οἰχνεῖτε πανδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγοράν·
ἰοδετᾶν λάχετε στεφάνων
τᾶν ἐαρίδρεπτον λοιβάν, Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ
ἴδετε πορευθέντ' ἐς ἀοιδὰν δεύτερον
ἐπὶ τὸν κισσοδέταν θεόν,
τὸν Βρόμιον Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν.
γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν
γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἔμολον.
Ἐναργέα τέλεα μάντιν οὐ λανθάνει,
φοινικεάνων ὁπότ' οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπάγησιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται, τότ' ἐπ' ἀμβρόταν χθόν' ἐραταὶ
ἴων φόβαι ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται,
ἀχεῖτ' ὀμφᾷ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἀχεῖτε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

46 4. 56

Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι,
Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι,
δαιμόνιον πτολίεθρον.

196 5. 155

Ὅθι παῖδες Ἀθαναίων ἐβάλοντο φαεννὰν
κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

225 6. 56

Κλῦθ' Ἀλαλά, πολέμου θύγατερ,
ἐγχέων προοίμιον, ᾇ θύεται
ἄνδρες ὑπὲρ πόλιος τὸν ἱρόθυτον θάνατον.

47 7. 57

Πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ διθυράμβων
καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων.

* * *

σοὶ μὲν κατάρχειν,
μᾶτερ μεγάλα, πάρα ῥύμβοι κυμβάλων,
ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλ', αἰθομένα δὲ
δᾲς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις.

49 8. 58

Σὲ δ' ἐγὼ παρὰ μὶν
αἰνέω μέν, Γηρυόνα, τὸ δὲ μὴ Διὶ
φίλτερον σιγῷμι πάμπαν. οὐ γὰρ ἐοικός,
ἁρπαζομένων τῶν ἐόντων, καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ,
καὶ κακὸν ἔμμεναι.

50 9. 59

Τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴ- γυπτον ἀγχίκρημνον.

51 10. 60

Ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον.

57 11. 133

Ὁ ζαμενὴς δ', ὁ χοροιτύπος,
ὃν Μαλεάγρονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας
Σειληνός.

V.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

58 1. 64 65

Strohpae.

Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου
παίδεσσι Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔρνος,
πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας,
ἅντε βροτοὶ
Δᾶλον κικλήσκοισιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τη-
λέφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον.

. . . .
. . . .
. . . .

Antistropha.

. . . .
. . . .

ἦν γὰρ τοπάροιθε φορητὰ κυμάτεσσιν παντοδαπῶν
τ' ἀνέμων
ῥιπαῖσιν· ἀλλ' ἁ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠδίνεσσι θύοισ'
ἀγχιτόκοις ἐπέβαινεν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ
πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων,
ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

59 2. 66

Τί κάλλιον ἀρχομενοισιν ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν
ἀεῖσαι;

60 3. 67

. . . Πρὸς Ὀλυμπίου Διός σε,
χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ,
λίσσομαι Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ
ἐν ζαθέῳ με δέξαι θρόνῳ
ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν. 69

93 4.

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος
ἀμφίκειται

* * * 70

ἀλλ' οἶος ἄπλατον κεράιζε θεῶν
Τυφῶν' ἑκατοντακάρανον ἀνάγκᾳ Ζεὺς πατὴρ
εἰν Ἀρίμοις ποτέ.

VI.

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

63 1. 72

Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων, καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ,
Ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ, σεμ- νᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.

64 2. 75

Τὺ σαυτῷ μέλος γλάζεις.

De Pane.

66 3. 73

Ὦ μάκαρ, ὅν- τε μεγάλας θεοῦ κύνα παντοδαπὸν
καλέοισιν Ὀλύμπιοι.

De eodem.

70 4. 78 79

. . . . . περιδινηθεὶς ἐπῄει
γᾶν καὶ θάλασσαν καὶ σκοπιαῖ- σιν μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα
καὶ μυχοὺς ἐδύσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἄλσεων.
καί ποτε τὸν τρικάρανον Πτωίου κευθμῶνα κατέσχε . . .

De Apolline. In eodem carmine Tenerum poeta dixerat
ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα.

VII.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ

71 1. 82

Σύνες ὅ τοι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ὁμώ- νυμε πάτερ,
κτίστορ Αἴτνας.

Ad Hieronem.

72 2. 82

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται ⏑ –
ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται·
ἀκλεής.

Ex eodem, ut videtur, ad Hieronem carmine.

73 3. 83

Ἀπὸ Ταϋγέτοιο μὲν Λάκαιναν
ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἑρπετόν·
Σκύριαι δ' ἐς ἄμελ- ξιν γλάγους
αἶγες ἐξοχώτατοι·
ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος· ἅρμα Θη- βαῖον, ἀλλ' ἀπὸ τᾶς ἀγλαοκάρπου
Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν.

Ex eodem ad Hieronem carmine.

74 4. 84

Ἀκτὶς Ἀελίου, τί πολύσκοπ' ἐμήσω ἐμῶν μᾶτερ ὀμμάτων,
ἄστρον ὑπέρ- τατον ἐν ἁμέρᾳ κλεπτόμενον
ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν
ὀπτὰν ἀνδράσι καὶ σοφίας ὁδόν·
ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα
ἐλαύνεις τί νεώτερον ἢ πάρος;
ἀλλά σε πρὸς Διὸς ἵπ- πους θοάσαισ' ἱκετεύω
ἀπήμον' ἐς οἶ- μον τινὰ τράποιο Θή- βαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.
πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινός,
ἢ καρποῦ φθίσιν, ἢ νιφετοῦ σθένος
ὑπέρφατον. ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονός, ἢ νότιον θέρος

ὕδατι ζακότῳ διερόν,
ἢ γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις
ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος,
ὀλοφύρομαι οὐ- δὲν ὅτι πάν- των μέτα πείσομαι.

Ex carmine de solis defectu.

75 5. 85

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν
ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ
κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν,
τελευταί τε καλλίονες.

76 6. 87

Γλυκὺ δ' ἀπείροισι πόλεμος· πεπει- ραμένων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

228 7. 86

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος Ἡσυχίας τὸ φαι- δρὸν φάος,
στάσιν ἀπὸ πραπίδων ἐπίκοτον ἀνελών,
πενίας δότειραν, ἐχθρὰν κουροτρόφον.

77 8. 88

Ἐνέπισε κεκραμέν' ἐν αἵματι. πολλὰ δ' ἕλκε' ἔμ-
βαλε νωμῶν.
τραχὺ ῥόπαλον τέλος δ' ἀείραις
ἀνδρὸς στιβαρὰς σπάραξε πλευράς,
αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐραίσθη.

78 9. 89

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

82 10. 93 94

Ὁ Μοισαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι.

* * *

Ἄγοις ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ.

VIII.

ΕΓΚΩΜΙΑ.

83 1. 95

Βούλομαι παίδεσσιν Ἑλλάνων . . . . .

Ad Theronem.

84 2. 96

Ἐν δὲ Ῥόδον . . κατῴκισθεν . . . . .
ἐνθένδ' ἀφορμαθέντες ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται,
πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες,
ἕσπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος.

Ad eundem.

85 3. 97

Ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν,
παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα.

Ad Alexandrum Amyntae f., regem Macedonum.

86 4. 98

Πρέπει δ' ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι θαμὰ καλλίσταις
ἀοιδαῖς·
τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει μόνον [ῥηθέν].
θνάσκει δὲ σιγαθὲν καλὸν ἔργον.

Ex eodem carmine.

IX.

ΣΚΟΛΙΑ.

87 1. 99

Στρ. α'.

Πολύξεναι νεάνιδες, ἀμφίπολοι
Πειθοῦς ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ,
αἵτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη

θυμιᾶτε, πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν πτάμεναι
νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν,

. . . .

Στρ. β'.

ὑμῖν ἄνευθ' ἐπαγορίας ἔπορεν,
ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς
μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρ- πὸν δρέπεσθαι.
σὺν δ' ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν.

. . . .

Στρ. γ'.

. . . .
. . . .
. . . .

Ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέ- ξοντι Ἰσθμοῦ·
δεσπόται τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου
ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν.

Διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ Στρ. δ'.

. . . .

Ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δηῦτ' ἐς ἄλσος
φορβάδων κουρᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελέαις
ἐπάγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθείς.

Ex Scolio Xenophonti Corinthio scripto.

88 2. 100

Στρ.

Χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώ- των δρέπεσθαι, θυμέ, σὺν ἁλικίᾳ·
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας δρακεὶς

ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
ἢ σιδά- ρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν

Ἀντ.

Ψυχρᾷ φλογί, πρὸς δ' Ἀφροδί- τας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως, ἢ γυναικείῳ θράσει
ψυχρὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.
ἀλλ' ἐγὼ θεᾶς ἕκατι, κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἕλᾳ

Ἐπ.

Ἱρᾶν μελισσᾶν, τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παιδὸς νεόγυιον ἐς ἥβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τ' ἄταλλεν
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου

Theoxeno Tenedio.

89 3. 101

Ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισίν τε γλυκερὸν
καὶ Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον.

Thrasybulo Xenocratis f. Agrigentino.

94 4. 101

δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον
καίπερ πεδ' ἄφθονον βοράν.

ex eodem, ut videtur, carmine.

90 5. 105

Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων
ὄφρα σὺν Χιμάρῳ μεθύων, Ἀγάθω- νι δὲ καλῷ κότταβον

91 6. 102

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρεν
πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν
ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος

Ad Hieronem.

92 7. 103

Μηδὲ μαύρου τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

Ad eundem.

236 8. 104

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν.
μὴ πρεσβυτέραν ἐτέων ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν.

239 9. 203

Ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι
στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν·
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες

* * *

. . . . . ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

X.

ΘΡΗΝΟΙ.

95 1. 106 107

Τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω,
φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι προάστιον αὐτῶν
καὶ λιβάνῳ σκιαρὸν καὶ χρυσέοις καρποῖς βεβριθός.
καὶ τοὶ μὲν ἵπποις γυμνασίοις τε, τοὶ δὲ πεσσοῖς,
τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται, παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς ἅπας τέθαλεν ὄλβος·

ὀδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται
αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

* * *

Ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον
βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί . . . .

96 2. 108

Ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἴσᾳ λυσίπονον μετανίσσονται τελευτάν.
καὶ σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ,
ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον
ἐκ θεῶν· εὕδει δὲ πρασσόντων μελέων, ἀτὰρ εὑδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

97 3. 109

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι
γαίᾳ ποτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις
ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·
εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι νάοισαι
μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδοντ' ἐν ὕμνοις.

Fragmentum spurium.

98 4. 110

Οἷσι δὲ Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ϝέτεϊ
ἀνδιδοῖ ψυχὰς πάλιν.
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ σοφίᾳ τε μέγιστοι
ἄνδρες αὔξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

99 5. 111

. . . . εὐδαιμόνων
δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος.

100 6. 112

Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας· τετράτῳ δ' αὐτὸς
πεδάθη.

102 7. 1

Ὄλβιος ὅστις ἰδὼν
κεῖν' εἰς' ὑπὸ χθόν'· οἶδε μὲν βίου τελευτάν,
οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

De Eleusiniis.

8. 116

Ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων Λατοῦς ἀοιδαὶ
ὤριαι παιανίδες· ἔντι δ' ἐπαντέλλοντος εὐκίσσου
στέφανον
ἐκ Διωνύσου μεταμαιόμεναι· ταὶ δὲ κοίμισαν τορὸν
κᾶδος υἱῶν σώματ' ἀποφθιμένων·
ἁ μὲν ἀχέταν Λίνον αἴλινον ὑμνεῖ,
ἁ δ' Ὑμέναιον . . ἐν γάμοισι χροϊζόμενον
. . . . . συμ πρῶτ . . λάβεν
ἐσχάτοις ὕμνοισιν· ἁ δ' Ἰάλεμον ὠμοβόρῳ
νούσῳ, *ὅτι πεδαθέντα σθένος
υἱὸν Οἰάγρου χρυσάορ' Ὀρφέα.

XI.
ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

104 1. 117

Τί θεός; ὅ τι τὸ πᾶν.

105 2. 118

Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύ- χων βροτοῖς
καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει.

3.

Θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
νυκτὸς ἀμίαντον ὄρ- σαι φάος,
κελαινεφέι δὲ σκότῳ καλύψαι καθαρὸν
ἁμέρας σέλας.

4.

Κεῖνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἄπειροι, βαρυβόαν
πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.

De diis.

108 5. 121

Ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας.

Ad Iovem.

109 6. 122

Θεὸς ἅτε πλέον τι λαχών.

De eodem.

112 7. 123

Πῦρ πνέοντος ἅ τε κεραυνοῦ
ἄγχιστα δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρὸς
ἵζεαι.

De Minerva.

114 8. 124

Ἐν χρόνῳ δ' ἐγένετ' Ἀπόλλων.

115 9. 125

Ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

116 10. 126

Κατεκρίθη δὲ θνα- τοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

De Apolline.

118 11. 127

Μαντεύεο, Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.

119 12. 128

Μοῖσ᾽ ἀνέηκέ με.

125 13. 130

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυ- σος πολυγαθὴς αὔξάνοι,
ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

126 14. 131

Ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν,
ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον.
ἐμοὶ δ᾽ ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται, ὅθεν ἄδρυς·
πενθέων δ᾽ οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων.

127 15. 132

Ὅ τι δ᾽ ἔρδων φίλος
σοί τε, καρτερόβρον- τα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοίσαις,
Εὐθυμίᾳ τε μέλων εἴην,
τοῦτ᾽ αἴτημί σε.

128 16. 134

Ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι δια-
κομπέων.

Silenus Olympo Phrygi.

129 17. 135

Ταῖς ἱεραῖσι μελίσσαις τέρπεται.

Fortasse de Proserpina.

132 18. 136

Ἀνδρῶν δικαί- ων χρόνος σωτὴρ ἄριστος.

19. 137

θανόντων δὲ καὶ λόγοι φίλοι προδόται

134 20. 138

. . . . οἱ μὲν
κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται . . . . .

De Cercopibus, ut videtur.

137 21. 140

Ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς.

De Oto et Ephialte.

22. 139

. . . . Πιτνάντες θοὰν
Κλίμακ᾽ ἐς οὐρανὸν αἰπύν.

De iisdem.

142 23. 141

Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος.

146 24. 142

Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι.

De Hamadryadibus.

147 25. 143

Ἀνδροδάμαντα δ᾽ ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιαδέος
οἴνου,
ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον, αὐτόματοι δ᾽ ἐξ ἀργυρέων κεράτων
πίνοντες ἐπλάζοντο.

De Centauris.

148 26. 144

. . ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπεὶς
οἴχεται Καινεὺς σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

150 27. 145

Δοιὰ βοῶν
ἀθρό᾽ ἐς ἀνθρακιὰν στρέψαις, πυρὶ δ᾽ ἓν πολέων
σώματα· καὶ τότ᾽ ἐγὼ σαρκῶν τ᾽ ἐνοπὰν
ᾄιον ἠδ᾽ ὀστέων στεναγ- μὸν βαρύν·
ἦν δὲ διακρῖναι ϝιδόντα πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

De Hercule.

151 28. 146

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς
θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων
ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον
ὑπερτάτᾳ χειρί. τεκμαίρομαι
ἔργοισιν Ἡρακλέος· ἐπεὶ Γηρυόνα βόας
Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος
ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἔλασεν.

154 29. 147

Πάντα θύειν ἑκατόν.
De Lusitanis.

157 30. 148

. . κατὰ μὲν φίλα τέκν' ἔπεφνεν
θάλλοντας ἥβᾳ δυώδεκ', αὐτὸν δὲ τρίτον.
Fortasse de Hercule Neleum et filios occidente.

158 31. 149

Οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοις νεότας ἐνέλαμψεν μυρίοις;
πρῶτον μὲν Ἀλκμήνας σὺν υἱῷ Τρώιον ἂμ πεδίον
καὶ μετὰ ζωστῆρας Ἀμαζόνος ἦλθεν, καὶ τὸν Ἰάσονος εὔδοξον πλόον
ἐκτελέσσαις εἷλε Μή- δειαν ἐν Κόλχων δόμοις.

610 32. 150

Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον στρατόν.
De Amazonibus.

33. 228

. . . . Φὰν δ' ἔμμεναι
Ζηνὸς υἱοὶ καὶ κλυτοπώ- λου Ποσειδάωνος.
De Pirithoo et Theseo.

164 34. 35. 154

Πεπρωμέναν ἔθηκε μοῖ- ραν μετατραπεῖν
Ἀνδροφθόρον· οὐδὲ σι- γᾷ κατερρύη.

165 36. 155

Τρόχον μέλος· αἱ δὲ Χεί- ρωνος ἐντολάς.

166 37. 156

. . . . . Αἴνιγμα παρθένου
ἐξ ἀγριᾶν γνάθων . . . . .
De Sphinge.

167 38. 157

Ἐν δασκίοισιν πατὴρ νηλεεῖ νόῳ.

168 39. 158

. . . . δ' οὐδὲν προσαιτέων
ἐφθεγξάμαν ἐπὶ . . . .

169 40. 159

Νόμων ἀκούοντες θεόδματον κέλαδον.

170 41. 160

Ὑφαίνω δ' Ἀμυθαονίδαις ποικίλον
ἄνδημα.

174 42. 162

. . . . Ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.

175 43. 163

Ὢ πόποι, οἷ' ἀπατᾶται φροντὶς ἐπαμερίων
οὐκ ἰδυῖα.
De Eriphyla Amphiarai uxore.

177 44. 164

Ὃς Δολόπων ἄγαγεν θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι,
ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον. . . .

De Phoenice.

179 45. 165

Ὑπερμενὲς ἀκαμαντοχάρμαν Αἶαν.

184 46. 166

Ἔτι δὲ τειχέων ἀνακηκίει καπνός.

Fortasse de Troia.

185 47. 167

Αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας
ἐσδέξεται τεμενοῦχον.

186 48. 168

Ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά.

190 49. 169

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου Κολοφωνίου ἀνδρός.

197 50. 170

Τὰν δείματο μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱρόν.

De Xerxis exercitu.

198 51. 171

Ἁ Μιδύλου δ' αὐτῷ γενεὰ . . . .

199 52. 172

Κεῖ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

De Pythea Agineta.

201 53. 173

. . . Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

204 54. 174

Δελφοὶ θεμίστων ὕμνων μάντιες Ἀπολλωνίδαι.

205 55. 175

. . . . . . πενταετηρὶς ἑορτὰ
βουπομπός, ἐν ᾇ πρῶτον εὐνάσθην ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις.

De Pindaro ipso Pythiis nato.

206 56. 176

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς,
εἶα τειχίζωμεν ἤδη ποικίλων
κόσμον αὐδάεντα λόγων·
ὃς καὶ πολυκλείταν περ ἐοῖσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν
καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.

207 57. 177

Εὐάρματε χρυσοχίτων, ἱερώτατον ἄγαλμα, Θήβα.

209 58. 178

Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.

210 59. 179

Ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι.

60. 180

Οὔτοι με ξένον
οὐδ' ἀδαήμονα Μοισᾶν ἐπαίδευσαν κλυταὶ Θῆβαι.

211 61. 181

Μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικράνου.

213 62. 182

Ἔνθα βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύοισιν αἰχμαί,
καὶ χοροὶ καὶ Μοῖσα καὶ Ἀγλαΐα.

De Sparta.

214 63. 138

Οἵ τ' ἀργείλοφον πὰρ Ζεφυρίου κολώναν
De Locris Epizephyriis.

215 64. 184

Αἰγυπτίαν Μένδητα, πὰρ κρημνὸν θαλάσσας,
ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται
ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται . . . . . .

216 65. 185

. . . . . Λευκίππων Μυκηναίων προφᾶται.

217 66. 186

Ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαι
νεκρὸν ἵππον στυγέωσιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει·
κρυφᾷ δὲ σκολιοὺς γένυσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

218 67. 187

Καὶ λιπαρῷ Σμυρναίῳ ἄστει . . .

221 68. 188

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν
σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει . . .

222 69. 190

. . . . παρὰ Λύδιον ἅρμα
πεζὸς οἰχνεύων . . . .

223 70. 191

Ἀλλὰ
Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ' ἀφανὴς σφυρηλάτοις . . . ἀνάγκαις.

224 71. 192

Μανίαις τ' ἀλαλαῖς τ' ὀρινόμενοι
ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

227 72. 193

Ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.
De physiologis.

229 73. 194

Ἄγαν φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες
ἢ στάσιν ἄλγος ἐμφανές.

230 74. 195

Κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ πραπίδων καρπόν.

231 75. 196

Φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον ἀνδρῶν.

232 76. 197

Πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον
ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει
ἐπιχθόνιον γένος ἀνδρῶν,
δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

233 77. 198

Γλυκεῖά ϝοι καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος συναορεῖ
ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

78. 199

Ἐλπίσιν ἀθανάταις ἀρμῷ φέρονται.

152 79. 200

Ἄλλο δ' ἄλλοισιν νόμισμα, σφετέραν δ' αἰνεῖ δίκαν ἕκαστος.

235 80. 201

Σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς.

237 81. 202

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

240 82. 204

Οἱ δ' ἄφνει πεποίθασιν.

241 83. 205

. . . . τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν
οὔτ' ὦν μεταλλακτὸν . . . ὅσσ' ἀγλαὰ χθὼν
πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν.

242 84. 206

. . . Ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνοισιν ἵππων
τίμια καὶ στέφανοι, τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλά-
μοις βιοτά·
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμ' ἅλιον
ναῒ θοᾷ σῶς διαστείβων . . . .

243 85. 207

. . . Διὸς παῖς ὁ χρυσός·
κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει,
δάμναται δὲ βροτέαν φρένα κάρτιστον κτεάνων.

244 86. 208

Καὶ φέρονταί πως ὑπὸ δούλειον τύχαν
αἰχμάλωτοι, καὶ χρυσέων βελέων
ἐντὶ . . . τραυματίαι . . . . . .

246 87. 209

Ἶσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον θεῷ
ὑποτρέσσαν.

247 88. 210

. . . Ὁπότε θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ,
πρόσθε μέλαιναν κραδίαν ἐστυφέλιξεν . . .

248 89. 211

Οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρετο.

250 90. 212

. . Νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἱλισσόμεναι
δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρ' ἀερθέντα . . . . .

252 91. 213

Τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.

253 92. 214

Νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

254 93. 215

ἐπὶ λεπτῷ δενδρέῳ βαίνειν.

255 94. 216

Τόλμα τέ νιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν.

256 95. 217

Σχήσει τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον τεῖχος.

257 96. 218

Πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν.

258 97. 219

Ὑφ' ἅρμασιν ἵππος,
ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς· παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα
δελφίς·
κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον
ἐξευρεῖν . . . .

259 98. 220

. . . . ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν . .
τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος.

260 99. 221

φιλάνορα δ' οὐκ ἔλιπον βιοτάν.
De delphinis.

261 100. 222

Ὄπισθε δὲ κεῖ- μαι θρασειᾶν
ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

262 101. 223

Ἔνθα ποῖμναι κτιλεύονται κάπρων λεόντων τε.

265 102. 224

Ἰάχει βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων.

266 103. 129

. . . . Μελισσοτεύκτων κηρίων
ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά.

269 104. 225

Μὴ σιγᾷ βρεχέσθω.

278 105. 304

Ξεινοδόκησέ τε δαίμων.

280 106. 226

Ποτίκολλον ἅτε ξύλον ξύλῳ.

285 107. 321

Ὑψικέρατα πέτραν.

108. 229

Πρόφασις βληχροῦ γίνεται νείκεος.

109. 263

Ἀμεύσεσθαι Νάξιον Τίσανδρον.

286 110. 230

Μελιρρόων ἀνθέων ἕπεται πλόκαμοι

111. 227

Ἁ μὲν πόλις Αἰακιδᾶν.

112. 290

Ἱππείοις ἔντεσι μεταίσσων.